

1198.
BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

DESBATERILE
S-TULUI SINOD

DIN SESIUNEA DE PRIMAVARĂ

ANUL 1901.

Revistă Periodică Eclesiastică

ANUL AL XXV-lea, No. 4.

IULIE.

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1901.

BIBLIOTECA
SECȚIA ISTORIE
46
www.dacoromanica.ro

SANTUL SINOD

AL SANTEI

BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMANE.

Procesele Verbale ale ședințelor Sântului Sinod

din

Sesiunea de Primă-vară a anului 1901.

Ședința din 1 Mai 1901.

Sesiunea de Tómnă a S-tului Sinod s'a deschis cu solemnitatea obicînită, făcîndu-se în Catedrala S-tei Mitropolii un Te-Deum de către P. S. Arh. Nifon N. Ploeștenu, vicarul S-tei Mitropolii, la orele 10 a. m., la care au asistat P. P. S. S. Membri ai S-tului Sinod, față fiind și Dl. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice, Spiru Haret; iar la orele 10^{1/2} s'a făcut sfințirea apei în sala ședințelor S-tului Sinod, după care d-nul Ministru al Cultelor și Instrucțiunei publice dă citire Mesagiului Regal de deschiderea sesiunei în următórea cuprindere:

Prea Sântiți Părinți,

Sântul Sinod al Sântei Biserici Autocefale Ortodoxe Române, fiind convocat prin Decretul Nostru No. 1848 în sesiune ordinară de primă-vară pe ziua de 1 Mai a. c., conform art. 13 din legea pentru alegerea Mitropoliților și Episcopilor eparhioți cum și a constituirei S-tului Sinod al Sântei Biserici Autocefale Ortodoxe Române;

Eă, declar deschisă sesiunea acestui Sânt Sinod.

Dat în Abbazia la 1 Mai 1901.

(ss) CAROL.

Ministrul Cultelor
și Instrucțiunei Publice
(ss) HARET.

No. 1849.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Sesiunea de primă-vară a S-tului Sinod este deschisă.

Se face apelul nominal. Prezenți 13 P. P. S. S. Membri, fiind în concediu I. P. S. Mitropolit al Moldovei și P. S. Pimen Piteștenu.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Fiind în număr, P. S. Secretar este rugat să bine-voiască a da citire sumarului ultimei ședințe din sesiunea de toamnă.

P. S. Episcop al Râmnicului, Secretar, citește sumarul ședinței de la 24 Octombrie 1900 a sesiunii de toamnă a S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot sumarul ședinței de la 24 Octombrie 1900. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, Spiru Haret: I. P. S. Președinte, înainte de a se procede la facerea comunicărilor, vă rog să-mi dați cuvîntul într'o cestiune prealabilă.

P.P. S.S. Părinți, am văzut publicat în desbaterile S-tului Sinod apărute în Biserica Ortodoxă Română, dar nu-mi aduc aminte în ce anume ședință, că unul din P. P. S. S. membri ai S-tului Sinod, a relatat greșit unele vorbe ale mele. Și fiind-că acele vorbe mi se atribuia că le-am spus în calitate de Ministru, și fiind-că și astăzi sunt ministru, să-mi dați voe să fac o rectificare necesară, fiind-că nu doresc să rămână în publicațiunile oficiale ale S-tului Sinod o interpretare greșită a gândurilor mele.

În acea ședință P. S. Calist a spus cum că eu, într'o ocaziune ôre-care ași fi ȃis că doresc, ca religiunea să fie scósă din școlele secundare. Lucrul acesta eu nu'l-am ȃis și nici n'a fost în gândul meu una ca acésta. Gândul meu în astă privință trebuie să fie cunoscut S-tului Sinod din ceea ce eu am făcut pentru învêțemîntul religios.

P. P. S. S. Vóstre știți, că eu departe de a scóte religiunea din școlele secundare, din contră am avut greutatea ca să fac a se preda și în clasele superióre, și dacă n'am făcut a fi predată în tóte clasele superióre, este că nu s'a putut. Dacă ași fi putut, o făceam.

P. S. Calist spune că eă ași fi ȃis acęsta cu ocaziunea vizitei unei comisii, care s'a prezentat la mine ca s'ă'mi vorbescă în acęstă privință.

De sigur, se vede că m'am exprimat rău, sau că am fost rău înțeles, de vreme ce s'a dat acęstă interpretare cuvintelor mele.

Cred dar că nu este la mijloc de cât o greșelă și țin ca să se consemneze acęsta în procesul-verbal al ședinței de ađi.

P. S. Arh. Calist Botoșenęnu: Sunt mulțămît de ręspunsul D-lui Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice. D-sa a declarat S-tului Sinod că, ca fiu al Bisericei Ortodoxe romăne nici o dată nu s'a gāndit ca să atingă prestigiul studiului religiunei.

Eă în ședința de la Octombrie n'am ȃis că Domnia Sa ar fi voit să scótă religiunea din școlele statului, pentru-că nici nu era în discuțiune acęstă cestiune. În discuțiune erau programele școlelor secundare și în urma unei discuțiuni urmată atunci, eă am arătat durerea mea că programele de religiune din școlele secundare sunt fôrte schilode și'mi aduc aminte că eă mai 'nainte de a fi Arhiereu, eram cum sunt și astăđi profesor de religiune și am făcut parte dintr'o comisiune, care avea însărcinarea de a ruga pe D. Ministru de Culte de atunci și actualul de astăđi ca să introducă studiul religiunei pānă în clasa a opta dacā ar fi posibil și cu mai multe ore pe sęptemānă, fiind-că cu o oră pe sęptemānă nu se face nimic. Acea rugăciune o fac și astăđi D-lui Ministru, căci a lăsa o oră studiului religiunei pe sęptemānă este a se înlătura religiunea în mod deghizat. Sunt profesor bătrîn, am făcut experiență și știu ce va să ȃică o oră de studiu pe sęptemānă. Cu acea ocaziune D. Ministru nu ȃicea că am să scot religiunea din școlele statului, dar susținea că se face destulă religiune în sinul familiei și în școlele primare și că ast-fel fiind lucrul este destul o oră pe sęptemānă la religie, că nu o să facem popi pe cei din gimnaziu și licee. Noi negreșit am susținut cum am arătat, ca religiunei să i se dea o desvoltare mai mare în școlele secundare de cât se dedese pānă în timpul acela, fiind-că de la formarea simțimintului religios în popor de-pinde formarea simțimintului național.

Așa aă lucrat tot-d'a-una reprezentanții țerei romănești în

unire cu Biserica și faptul acesta a făcut ca să avem România de astăzi.

Deci dar mă bucur că D. Ministru a sulevat această chestiune astăzi, când liceele și gimnaziile va trebui să ne dea pe viitor candidați de preoție, pentru-că școlile bisericești—seminariile inferioare—s'au desființat.

Prin urmare comisiunea de atunci avea dreptate să ceară ministrului 2 ore de religie în școlile secundare. Acesta am avut de răspuns D-lui Ministru în această privință.

Acum să-mi permită D-sa să-i fac o respectuoasă întrebare. Aud prin jurnale, aud și prin oameni, că Seminariul de la Roman, care s'a desființat pe ziua de 1 Iulie viitor va fi transformat în seminar papistășesc, și acesta pe motiv că s'ar da în schimb ore-care venit țerii în aceste timpuri nefaste prin care trece țara.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: I. P. S. Președinte, P. S. Calist prin întrebarea ce face D-lui Ministru nu este în chestiune și prin urmare perdem timpul degăba, pe când noi avem să alegem comisiunile și să îndeplinim și cele-l-alte lucrări ale S-tului Sinod.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Noi avem un regulament, în baza căruia 'mi permit să fac această întrebare. P. S. Calistrat Bârlădenu s'a cam grăbit a mă întrerupe. Aici este vorba Prea Sânte de Biserica ortodoxă română și să nu trecem așa ușor asupra unei asemenea chestiuni.

Eū cred, D-le Ministru, că în locul Seminariului, care s'a desființat pe motive bugetare, ar fi bine să se înființeze o școlă de meserii, cum ved că tindeți ca să răspândiți instrucțiunea prin școlile ad-hoc în poporul român. Căci a se înființa acolo un seminar de alt rit, deosebit de ritul bisericii ortodoxe române, acesta ar fi curat înlocuirea religiei domnitore în Statul Român. Am șis.

D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice, Spiru Haret: Țin să răspund încă odată acuzărilor ce mi se aduc, că ași fi voit să scot religie din școlile secundare. Eū declar încă o dată, că nici n'a putut fi în gândul meu una ca acesta și țin să rectific acesta, fiind-că nu voiū să rămână în debaterile S-tului Sinod un lucru ca acesta. Cât pentru Seminariul de Roman, care ar fi a se face papistășesc, să-mi dați voe, să nu răspund. O asemenea învi-novățire nu merită un răspuns.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Incidentul este închis. Acum intrăm în ordinea zilei. Avem mai întâi alegerea secreturilor biroului.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu propun să se aleagă prin aclamațiune tot P. S. Episcop al Râmnicului și P. S. Pimen Piteștenu, cari au fost și în sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Argeșului. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Prin urmare P. S. Episcop al Râmnicului și P. S. Pimen Piteștenu se proclamă de secretari ai biroului.

Acum procedem la alegerea comisiunii de petițiuni.

P. S. Episcop al Râmnicului: Dacă S-tul Sinod a bine-voit să se aleagă ca secretari tot aceiași P.P. S.S., cari au fost în sesiunea trecută, eu propun ca și în comisiunea de petițiuni să se aleagă prin aclamațiune aceiași P.P. S.S., cari au fost și în sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Râmnicului. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Prin urmare proclam membri în comisiunea de petițiuni pe P. S. Episcop al Romanului, P. S. Arh. Nifon Ploestenu și P. S. Arh. Calist Botoșenenu.

Acum vă rog să procedem la alegerea comisiunii pentru cercetarea cărților de învățămînt religios, cursul primar.

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. S. Președinte, din această comisiune a făcut parte și regretatul Episcop P. S. Silvestru și deci acum este nevoie ca să se facă o nouă alegere pentru a se complecta comisiunea din trei membri, cum a fost și mai 'nainte.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Atunci formați comisiunea din cine credeți.

P. S. Episcop al Râmnicului: Pentru simplificarea lucrărilor, eu propun să se aleagă un singur membru prin aclamațiune în locul regretatului Episcop Silvestru.

P. S. Arh. Nifon Ploestenu: În locul mult regretatului Episcop Silvestru al Hușilor propun să se aleagă P. S. Arh. Sofronie Craiovenu, pentru a se deprinde cu lucrările S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Arh. Nifon Ploeștenu. Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Prin urmare proclam ca aleși în comisiunea pentru cercetarea manualelor de învățămîntul religios, cursul primar pe P.P. S.S. Episcopii al Argeșului și al Râmnicului, cari au fost și în sesiunea trecută și pe P. S. Arh. Sofronie Craioveni, în locul regretatului Episcop Silvestru.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Acum vă rog să procedem la alegerea comisiunii pentru cercetarea manualelor de învățămîntul religios, cursul secundar. Eu propun să se aleagă tot P.P. S.S. Membri cari au fost în sesiunea trecută.

Voci: Da. Da.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun dar la vot propunerea mea.

Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Prin urmare proclam ca membri aleși în comisiunea pentru cercetarea manualelor de învățămîntul religios, cursul secundar, pe P.P. S.S. Arh. Pimen Piteștenu, Meletie Gălățenu și Conon Bacăonul.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Trecem acum la alegerea comisiunii pentru cercetarea manualelor de musică.

P. S. Arh. Calistrat Bărlădenu. Eu propun să se aleagă tot membrii cari au fost în sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Calistrat Bărlădenu.

Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Prin urmare proclam aleși membri în comisiunea pentru cercetarea manualelor de musică pe P.P. S. S. Episcopii al Argeșului și al Romanului și pe P. S. Arh. Nifon Ploeștenu.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Mai avem de ales comisiunea pentru cercetarea socotelilor Tipografiei și ale Revistei «Biserica Ortodoxă Română»

P. S. Episcop al Râmnicului. I. P. S. Președinte, eu propun să se aleagă tot același P.P. S.S. Membri, cari au

fost și în sesiunea trecută, iar în locul regretatului Episcop Silvestru să se aleagă P. S. Sofronie Craiovénu.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Râmnicului

Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Prin urmare proclam aleși membri în comisiunea pentru cercetarea socotelilor Tipografiei și Revistei pe P. P. S. S. Episcop al Argeșului, al Râmnicului și pe P. S. Arh. Sofronie Craiovénu.

Acum avem comunicările.

Se comunică de la biuroū adresa Ministerului Cultelor cu No. 71148/7146, pe lângă care înainteză în copie adresa Direcțiunei Generale a serviciului Sanitar, relativ la spălarea linguriței cu care se dă sfînta împărtașire, în alcool concentrat după împărtașirea bolnavilor de bóle molipsitoare.

Idem adresa aceluiași Minister cu No. 13165, pe lângă care înainteză petițiunile în copie și lucrări publicate de candidații pentru catedra de Teologia Morală de la Facultatea de Teologie din București, spre a recomanda Ministerului un candidat pentru ocuparea numitei catedre, conform al. VII al art. 64 din legea învățămîntului secundar și superior.

Idem adresa aceluiași Minister cu No. 75709/7695, prin care comunică că avînd în deposit la administrația casei școlilor 3500 tablouri anti-alcoolice și dorind a le dărui bisericilor rurale, rógă a se decide de S-tul Sinod asupra acestei cestiuți și a se destina un loc unde ar putea fi aședate pentru a sta ca pildă locuitorilor.

Idem referatul Directorului Cancelariei S-tului Sinod privitor la apelul făcut de caterisitul Diacon Dimitrie Rêu din parohia Fântânele județul Tecuci, cu dosarul judecăței înaintat de S-ta Episcopie a Romanului.

Idem petițiunea I. P. S. Ghenadie, fost Mitropolit, prin care cere a 'i se da o copie după hotărîrea S-tului Sinod, prin care s'a ridicat canonul de caterisire d'asupra I. P. S. Sale, pentru care alătură la petiție douë côle timbrate de câte un leū.

Idem adresa Ministerului de Culte și Instrucțiune Publică cu No. 18335, pe lângă care înainteză petițiunea preotului Anghel Botez, parohul parohiei Hulub din județul Botoșani prin care cere a se modifica acea parohie.

Idem adresa aceluiași Minister cu No. 15956/1599, pe lângă care înainteză în original petițiunea locuitorilor din comuna Posești, jud. Prahova, prin care cer ca să rămână biserică parohială tot biserica cu hramul Adormirea, iar biserica cu hramul St. Gheorghe să fie filială.

Idem petițiunea unui absolvent de seminar anonim, pe lângă care înainteză un memoriu prin care expune modul cum se face educațiunea și instrucțiunea în seminar.

Idem adresa Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice cu No. 3724/332, pe lângă care înainteză petițiunea locuitorilor din cătunele Șomănești și Tonți, comuna Drăgănești, județul Suceva, prin care cer formarea unei noi parohii din acele cătune.

Idem adresa aceluiași Minister cu No. 14312/1478, pe lângă care înainteză petițiunea preotului Gh. Bergea parohul parohiei Stroești din județul Botoșani, prin care cere a se face o singură parohie din cele două parohii existente în comuna Zlătunosa și anume parohia Stroești și Băznosa fiind în apropiere și putindu-se îngriji de un singur preot paroh

Idem petițiunea D-lui D. Serafim, pictor din București, pe lângă care înainteză o iconă model «St. Patriarh Nifon» și roagă a 'i se da înalta bine-cuvintare de a zugrăvi biserică.

Idem petițiunea D-lui Ión M. Popescu, învățător în comuna Știrbei, județul Romanați, prin care roagă a 'i se da înalta bine-cuvintare de a săvârși a patra căsătorie.

Idem petițiunea D-lui Ión Trombițescu, pictor din București, pe lângă care înainteză icona *Mântuitorului* ca model și roagă pe S-tul Sinod a-i da înalta bine-cuvintare de a zugrăvi biserică.

Idem adresa S-tei Episcopii a Romanului cu No. 1638, pe lângă care comunică rezultatul judecării preotului caterisit Teodor Ionescu din comuna Șarul Dornei și înapoiază actele primite pe lângă adresa S-tului Sinod No. 209 din 12 Octombrie 1900.

Idem adresa S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei cu No. 1749, pe lângă care înainteză în original suplica D-lui I. Negoescu și dosarul No. 82 privitoare la cererea de a se înființa o nouă parohie din mahalalele Caracaș și Grand pendinte de Capitală.

Idem adresa Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice cu No. 16903, pe lângă care înainteză în copie petițiunea a 110 locuitori din mahalalele Grand și Caracaș din Capitală, prin care cer înființarea unei noi parohii compuse din aceste două mahalale.

Idem adresa S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei cu No. 4922, prin care, în vederea raportului No. 1118 al protoereului de Vlașca, mijlocește înființarea unei noi parohii în cătunul Si-liștea pendinte de parohia Scurtu.

Idem adresa Sf. Episcopii a Râmnicului cu No. 464, pe lângă care înapoiază petiția locuitorilor din comuna Carpeni cu anexele ei, comunicând că nu este necesitate de a se înființa o nouă parohie.

Idem adresa S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei cu No. 4610, pe lângă care înainteză în copie raportul cu No. 389 al protoereului județului Muscel relativ la înființarea unei noi parohii în com. Priboeni.

Idem petițiunea locuitorilor din cătunul Budești, comuna Turbații, județul Gorj, prin care cer a nu fi alipiți la parohia Hotini, ci a fi lăsați tot la parohia Magherești după cum au fost și mai înainte.

Idem petițiunea preotului Ștefan Podgorénu cu trei locuitori din comuna Priboeni jud. Muscel, prin care cer a nu se mai forma o nouă parohie în acea comună nefiind necesară.

Idem petițiunea preotului A. Tăscău din comuna Bălănești jud. Gorj, prin care cere a nu se înființa încă o parohie în acea comună.

Idem petițiunea preotului Athanasie Vasilescu, parohul parohiei Doljești din județul Roman, prin care roagă a se interveni la Minister spre a i se da voie să predea gratuit Religiuinea în școla primară din acea comună conform programului școlar.

Idem petițiunea parohului T. Persu de la parohia St. Nicolae din Urbea Drăgășani, județul Vâlcea, prin care cere a se lăsa preoților din suburbiile urbane foste rurale pământurile date prin lege.

Idem petițiunea preotului Ión Plevianu din Craiova, prin care cere a se hotărî asupra reclamațiunii sale contra Epitropiei Parohii Mântuleasa, care nu voește a i plăti salariul

de paroh pe anii trecuți și a fi reintegrat în postul de paroh la acea parohie.

Idem petițiunea D-lui Gh. Gh. Mușetescu din comuna Mătău, jud. Muscel, prin care reclamă în contra preotului P. Ștefănescu din comuna Jugur, acel județ.

Idem adresa St. Episcopii a Argeșului cu No. 304, pe lângă care înainteză un dosar cu actele pentru tunderea în monahism a fratelui Petre Iustin Ionescu din M-rea Turnu.

Idem adresele S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei cu No. 1745, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 90 și 1143, pe lângă care înainteză dosarele cu actele pentru tunderea în monahism a fraților: Radu N. Popa, Pavel Simion Mitea, Constantin Ionescu, Dumitru Timotei și Florea Pantelică din M-rea Cernica. Avram Iordache, Sima Dumitru și Iordache Ioniță Croitoru din M-rea Căldărușani. Anastase Cristodorescu și Costache Rădulescu din M-rea Ghighiu și a surorilor: Anica I. Gheorghe din M-rea Zamfira, Sultana Dinu Teodorescu, Ana I. Mocanu, Profira Georgeșcu din M-rea Pasărea, precum și pentru recunoșterea călugăririi efectuată în cas de bălă a surorilor: Nécșa I. Dumitru numită Melina I. Dumitru din M-rea Țigănești și Luxandra Simeon Pârvu din M-rea Pasărea.

Idem adresa St. Episcopii a Râmnicului Nouului Severin cu No. 614, 354, 356, 463, 465, 615, pe lângă care înainteză dosarele cu actele pentru tunderea în monahism a fratelui Gheorghe Popescu din M-rea Tismana și a surorilor: Constantina G. Diaconescu, Iilina Gh. Gh. Olariu, Ana D. I. Bóghe, Julita Florea Avram și Maria I. Miclăușișu tóte din M-rea Horez.

Idem adresa St. Episcopii a Romanului cu No. 130, 512, 402, 403, pe lângă care înainteză dosarele cu actele pentru tunderea în monahism a fraților: Gheorghe Petrovici și Nicolae Degeratu din M-rea Bogdana și a surorilor: Elena Călăroi și Ecaterina Botezatu din schitul Giurgeni.

Tóte aceste comunicări se trimit la comisiunea de petițiuni.

Se comunică de la birou adresa S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei cu No. 1748, pe lângă care înainteză scrisórea primită de la Prea Fericitul Papă și Patriarh al Alexandriei D. D. Fotie pentru alegerea și confirmarea Sanctității Sale în această

demnitate, în locul Prea fericitului D. D. Sofronie, trecut din această viață precum și răspunsul ce s'a trimis din partea I. P. S. Mitropolit Primat.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: P. P. S. S. Părinți, eu sunt de părere ca această comunicare să nu se trimetă la comisiunea de petițiuni ci să se citească în ședința viitoare și să se ia act de dânsa.

Voci: Fôrte bine.

Se comunică de la birou adresa S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei cu No. 4992, pe lângă care înainteză scrisoarea în original și în traducerea romană primită de la I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit al Petersburgului și Ladogei, Președinte al S-tului Sinod al S-tei Biserici a Rusiei D. D. Antoniu, privitoare la alegerea și confirmarea I. P. S. Sale în locul repausatului întru fericire I. P. S. Iónikie, împreună și cu răspunsul ce 'i s'a trimis la această scrisoară.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: P. P. S. S. Părinți și această comunicare să se lase a se citi în ședința viitoare ca și cea-l-altă și să se ia act de dânsa.

Voci: Fôrte bine.

Se comunică de la birou adresa Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice No. 71295 A, pe lângă care înainteză spre cercetare un exemplar din cartea intitulată «Prima Carte de Religie» elaborată de D-nii Dimitrie Cecropid, I. N. Ciocan și D. G. Kiriac.

Idem adresa aceluiași Minister cu No. 63869, pe lângă care înainteză programele analitice pentru învățămîntul primar și secundar, actualmente în vîgore, cu adăogire, că la formarea nouilor programe va cere, în ceea ce privește partea religioasă, părerea S-tului Sinod.

Ambele aceste comunicări se trimit la comisiunea pentru cercetarea manualelor de învățămînt religios, cursul primar.

Se comunică de la birou adresa Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice No. 70206/6825, pe lângă care înainteză în original petițiunea D-lui Elefterescu cu 8 broșuri din Revista «Lumina» și cu 2 volume «Predicî» spre a se cerceta dacă acele predicî pot fi citite în biserică.

Idem petițiunea Economului Al. Popescu Cernica, pe lângă care înainteză spre cercetare și aprobare două manuscrise intitulate «Mângăeri Sfinte» din Psalmii prea fericitului Profet David.

Idem petițiunea Diaconului G. Chirica și Ión Andrei, profesori în Ploești, pe lângă care înainteză două manuale de Morala Creștină imprimare spre cercetare și aprobare.

Idem petițiunea aceluiași Diacon, pe lângă care înainteză spre cercetare și aprobare Istoria Vechiului și Noului Testament în două exemplare imprimate.

Idem petițiunea aceluiași Diacon, pe lângă care înainteză spre cercetare și aprobare «Dogmele Religiei creștine» în două exemplare imprimate.

Tóte acestea se trimit la comisiunea pentru cercetarea manualelor de învățămînt religios, cursul secundar.

Se comunică de la biuroș raportul Direcțiunei Tipografiei cărților bisericești cu No. 2, prin care supune la cunoștința S-tului Sinod darea de sémă asupra gestiunei acelei Tipografii pe anul financiar 1900—1901.

Idem adresa S-tei Episcopii a Hușilor cu No. 348, prin care rógă a se încuviința să se dea gratuit de Tipografia cărților bisericești tóte cărțile de ritual în dublu exemplar pentru serviciul acelei Sf. Episcopii și al elevilor școlei de cântăreți.

Idem raportul cu No. 32 al Parohului bisericei din cătunul Satischioi, comuna Șireu, jud. Constanța, prin care arată că de și prin ordinul S-tului Sinod cu No. 82 din 5 Mai 1900 'i s'a comunicat, că S-tul Sinod a aprobat cererea de a se da pentru biblioteca acelei parohii o colecție din revista «Biserica Ortodoxă Română» dar neprimind-o rógă a se da ordin de a 'i se trimite.

Tóte acestea se trimit la comisiunea pentru luarea socotelor Tipografiei și ale revistei Biserica Ortodoxă Română.

Idem petițiunea P. S. Arh. Pimen Piteștenu, prin care rógă pe S-tul Sinod a 'i acorda un concediū de două țile, fiind invitat la o înmormintare în jud. Prahova.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot acordarea concediul cerut. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna. S'a primit.

Se comunică de la biuroș petițiunea Diaconului Nicolae Mateescu, profesor la Seminarul din Râmnicu-Vâlci, pe lângă care înainteză 25 exemplare din cartea «Istoria Sf. a Vechiului Testament» aprobată de S-tul Sinod, spre cele legale.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Sunt de părere ca acestea să se împartă P.P. S.S. Membri ai S-tului Sinod. Pun la vot propunerea mea. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Se comunică de la birou petițiunea Preotului Matei Grigorescu din comuna Costești jud. Vâlcea, prin care cere a 'i se da o copie după desbaterile S-tului Sinod din ședința de la 20 Octombrie 1900.

Idem petițiunea Parohului bisericeii din comuna Slobozia-Secătură jud. Botoșani, prin care arată că alegerea de deputați având a se face tocmai în joes canonului, rógă a se lua dispozițiune să se schimbe în altă și acea alegere spre a nu fi împedicați credincioșii de a veni la biserică.

Ambele aceste comunicări se decide a se pune la dosar.

Se comunică de la birou petițiunea mai multor preoți din Vâlcea, prin care rógă a se lua măsuri, de a se opri să se mai vindă pentru usul bisericeii sfinte vase fabricate din metale ordinare ca bronz, alamă etc.

Idem telegrama, prin care Economul N. Filip, I. Antonescu, I. Ilescu profesori la Seminar și D. Siretenu șeful cancelariei S-tei Episcopii a Râmnicului exprimă condoleanțe pentru trecerea către Domnul a P. S. Episcop al Hușilor.

Idem raportul Direcțiunei Tipografiei cărților bisericești cu No. 96, prin care supune la cunoștința S-tului Sinod că a expediat la destinație cărțile despre care tratéză ordinul cu No. 269/900 relativ la darea în mod gratuit a unui rind de cărți de ritual și o Cazanie școlei de cântăreși din urba Bârlad.

Idem adresa Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice cu No. 65,602/6262 C, prin care comunică, că în vederea celor arătate prin adresa cu No. 277/900 va plăti Directorului cancelariei S-tului Sinod diurna de 1000 lei pentru sesiunea de tómnă a anului 1900.

Idem petițiunea D-lui Lazár I. Ștefănescu, prin care rógă pe S-tul Sinod să-l lerte că a înaintat lucrări de Psaltichie spre cercetare și aprobare și că de acum înainte nu va mai face acéstă greșală.

Idem adresa Academiei Române cu No. 2652, prin care respunde la adresa S-tului Sinod cu No. 235 din 19 Octombrie

1900, relativ la premiul Domniței Alina Știrbei Principesă pentru o operă de educație morală creștină și arată, că Academia este recunoscătoare vedând, că cea mai înaltă Instituțiune a bisericei naționale urmărește cu atâta atențiune activitatea ei.

Idem adresa Ministerului Cultelor și Instrucțiunei Publice No. 71815/7191, prin care răspunde la adresa cu No. 244/900 că noua parohie Bacalești din jud. Teleorman nu se poate înființa de cât de la 1 Aprilie a. c., când va fi legalmente constituită noua comună rurală Bacalești.

De tole aceste comunicări S-tul Sinod ia act.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: P. P. S. S. Părinți și frați, cu multă mâhnire și cu multă durere sufletească vă anunț, ceea ce P. P. S. S. Văstre știți deja, pierderea dintre noi a mult regretatului Episcop al Hușilor.

Să invocăm dar mila lui Dumnezeu și rugăciunile bisericii pentru sufletul lui.

Voci: Dumnezeu să'l ierte.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: I. P. S. Președinte. N'am fost în ședință când s'a făcut apelul nominal, vă rog însă să bine-voiți a aduce la cunoștința S-tului Sinod, că I. P. S. Mitropolit al Moldovei sosind ați în Capitală și fiind obosit de călătorie, n'a putut veni să ia parte la lucrările S-tului Sinod în ședința de ați.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Se va considera ca presinte.

P. P. S. S. Părinți, fiind-că și eți sunt foarte greu bolnav dupre cum mă vedeți, vă cer un concediū până când mă voiți însănătoși, căci cu mare greutate am venit ați să'mi fac datoria.

Voci: Noi vă dorim din suflet grabnică însănătoșire.

P. S. Arh. Conon Bacaónu: I. P. S. Președinte, rog pe S-tul Sinod să'mi acorde un concediū pentru vineri, având mare trebuință să merg la Iași.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Pun la vot concediul cerut de P. S. Conon Bacaónul. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Ne mai având nimic la ordinea zilei ridic ședința.

Ședința viitoare când voiți să fie?

P. S. Episcop al Râmnicului: I. P. S. Președinte fiind-că deabea acum s'aũ făcut comunicările și s'aũ ales comisiunile, prin urmare eũ cred că trebuie să le lăsăm timp să ia cunoștință de tóte lucrările și să vie cu raport asupra lor. Decĩ sunt de părere să avem ședința pe Vineri.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președinte: Atunci dar ședința viitoare va fi pe vineri orele 2 p. m.

Ședința se ridică anunțându-se cea vitore pentru Vineri 4 Mai orele 2 p. m.

Președinte † **Iosif Mitropolit Primat.**

Secretari: *Athanasie al Râmnicului.*
Pimen G. Piteștenu.

Ședința din 4 Maiũ 1901.

Ședința se deschide la orele 2 p. m., sub preșidenția I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

La apelul nominal răspund 13 P. P. S. S. Membri, fiind în concediu I. P. S. Mitropolit Primat și P. S. Conon Bacaónul.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Fiind în număr ședința este deschisă.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu, Secretar, citește sumarul ședinței precedente.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot sumarul ședinței precedente, cine este pentru să binevoescă a ridica mâna. S'a primit.

P. S. Episcop al Râmnicului, Secretar: I. P. S. Președinte, în ședința trecută, S-tul Sinod a decis a se da citire în ședința de astă-đi la douė scrisori: una a I. P. S. Mitropolit al Petersburgului și alta a Prea Fericitului Papă și Patriarh al Alexandriei trimise I. P. S. Mitropolit Primat și Președinte al S-tului Sinod. Față dar cu acestă decisiune a S-tului Sinod, vė rog să bine voiți a'mi da voie să le citesc.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Poftiți.

P. S. Episcop al Râmnicului, Secretar, citește următoarele douė scrisori: 1) Scrisórea I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit al Petersburgului și răspunsul I. P. S. Mitropolit Primat. 2) Scrisórea Prea Fericitului Papă și Patriarh al Alexandriei și răspunsul I. P. S. Mitropolit Primat.

Высокопреосвященнѣйшему Господину Господину Юсифу, Архіепископу Букарештскому, Митрополиту Угро-Валахія, примасу Румыніи и председателю священнаго Сѣнода Румынской Церкви, всесчастнѣйшему и превожделѣнному во Христѣ брату и сослужителю нашей мѣрности, сердечно желаемъ о Господѣ радоваться и здравствовать.

Всевышній Отецъ свѣтовъ благоизволилъ призвать въ 7 день іюня сего года въ вѣчныя небесныя обители свѣта достославнаго и приснопамятнаго Іерарха Россійской Православной Церкви. Первенствующаго Члена Святѣйшаго Правительствующаго Сѣнода, Высокопреосвященнаго Митрополита Кіевскаго и Галицкаго Іоанникія.

По неисповѣдимымъ судьбамъ Божественнаго Промысла, подвигомъ руководства вышнимъ церковнымъ управленіемъ Всероссійской Православной Церкви, въ званіи Первенствующаго Члена Святѣйшаго Сѣнода оной, Державнымъ велѣніемъ Всепресвѣтлѣйшаго Монарха Россійской Имперіи, Его Императорскаго Величества Государя Императора Николая Александровича, восслѣдовавшимъ въ 9 день того же іюня, возложенъ на нашу мѣрность.

I. P. S. Sale D. D. Iosif.

Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Primat al României și Președinte al Sfințitului Sinod al Bisericii Române, Prea onorat și prea dorit frate în Christos și conliturghisitor al smereniei noastre, din totă inima îi dorim să se bucure în Domnul și să fie sănătos.

Prea Înaltul părinte al lumilor a bine-voit să cheme în a 7-a și a unei luni anului curent în locașurile eterne cerești ale luminei, pe gloriosul și pururea pomenitul Іерарх al Bisericii Ortodoxe Ruse, pe Înalt Prea Sfințitul Іоанichiу, Mitropolit al Kievului și Galiției și Prim Membru al întru tot Prea Sfințitului Sinod Administrator.

După nemărturisitele căi ale Proniei Dumnezeesci, sarcina de conducere a administrațiunei superioare a Bisericii Ortodoxe a tuturor Rusiilor,—cu titlul de Prim Membru al întru tot Prea Sfințitului Sinod al ei, prin puternica voință a întru tot Prea Luminatului Monarh al Imperiului Rusiei, a Majestaței Sale Imperiale Domnului Imperator Nicolae Alexandrovici, exprimată în a noua și a aceleeași luni Іunie—s'a dat smereniei noastre.

Comunicând despre acestea Înalt Prea Sfinției Vostre, care 'mi sunteți întru tot cinstit și

Извѣщая о семъ Ваше всечестное и любезнѣйшее намъ Высокопреосвященство, въ упованіи на богопріятное молитвенное представительство Ваше предъ Верховнымъ Пастыреначальникомъ и Господомъ нашимъ Исусомъ Христомъ объ укрѣпленіи силъ нашихъ къ достойному совершенію возложеннаго на насъ таковаго подвига вые како и многотруднаго служенія Церкви Божіей, съ чувствами истинной братской любви о Святомъ Духѣ и глубочайшаго почтенія пребываю.

Въ царствующемъ градѣ Святаго Петра 2 Октября 1900 года.

Вашего божественнѣйшаго и всечестнаго намъ Высокопреосвященства предданнѣйшій во Христѣ братъ

АНТОНІЙ, Митрополитъ С. Петербургскій и Ладожскій.

prea iubit, în speranța mijlocirei satisfăcătoare a rugăciunilor Înalt Prea Sfinției Vostre către Înaltul Arhiepăstor și Domn al nostru, Iisus Christos, pentru întărirea puterilor noastre, spre a ne îndeplini, cu vrednicie, înalta și greaua sarcină dată smereniei noastre, de a servi Biserica lui Dumnezeu, cu sentimente de adevărată dragoste frățescă întru Sf. Spirit și cu cel mai profund respect rămân,

În Împărătescul oraș al Sfințitului Petru,

În a doua zi a luni Octombrie anul 1900,

al Înalt Prea Sfinției Vostre, care sunteți pentru noi inspirat de Dumnezeu și întru total cinstit, prea supus întru Christos frate

(ss) ANTONIŪ,
Mitropolit al Sf. Petersburgului și Ladogei.

Răspunsul trimis la această scrisoare din partea I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Primat al României, Președinte al S-tului Sinod D. D. Iosif.

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop și Mitropolit al Petersburgului și Ladogei, Președintele Sfințitului Sinod al Sfinței Biserici Ortodoxe a Rusiei D. D. Antoniu.

La adresa înalt Prea Sfinției Vostre cu data de la 2 Octombrie anul curent, am onoare a vă aduce la cunoștință, că am primit cu o vie bucurie în Domnul, știința ce mi împărtășiți că prin harul și mila Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, a găsit cu cale Majestatea Sa Puternicul Imperator al tuturor Rusiilor, prea bine credinciosul Suveran Nicolae Alexandrovici, să vă cheme la înalta dem-

nitate de a conduce administrația superioară a Sfintei Biserici Ortodoxe a tuturor Rusiilor cu titlul de Prim Membru al intru tot prea Sfințitului Sinod al ei în locul Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Ioanichie, prea veneratul și pururea pomenitul Mitropolit al Kievului și Galiției, pe care bunul Dumnezeu 'i-a plăcut să-l cheme în locașurile vecinice cerești ale luminei, spre a-l încununa cu răsplătirea cuvenită unui Ierarch îmbunătățit în viața cea după Dumnezeu, a cărui sfântă blagoslovenie să o avem cu toții.

Salutând cu evlavie și deosebit respect actul săvârșit în persoana Inalt Prea Sfinției Văstre vă îmbrățișez cu cea în Christos sfânta sărutare frățescă, plecând genuchiul cu umilință și rugând cu tot dinadinsul pe capul cel nevedut al S-tei noastre Biserici, să acorde Inalt Prea Sfinției Văstre destule puteri cu sănătate deplină spre a duce la bun și priincios liman de mîntuire în Domnul interesele obștesci ale Sfintei Biserici a Rusiei.

În paza neclintită a Dumnezeștei alcătuirii a Sfintei Biserici a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, noi cu toții rămîind rog pe bunul Dumnezeu să înmulțescă anii Inalt Prea Sfinției Văstre și să vă păstreze întreg, cinstit, sănătos, drept îndreptând cuvîntul adevărului, binevoind în același timp a avea și pe smerenia mea pururea în deosebita atențiune la sfintele Văstre rugăcîuni.

Sunt al Inalt Prea Sfinției Văstre cu tótă dragostea frate în Christos și împreună liturghisitor

(ss) Iosif Mitropolit Primat al României.

Ἰωσήφ, τῷ πανερωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Οὐγροβλαχίας καὶ Προέδρῳ τῆς Ἱεροῦ Συνόδου τῆς ἐν Ῥωμανία Θεοφιλάκτου Ἐκκλησίας, Φώτης, ἐλέω Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, Χαίρειν ἐν Κυρίῳ.

Inalt Prea Sfințitului și Prea Veneratului Iosif, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Președinte al Sf. Sinod al de Dumnezeu păzitei României, Fotie, din mila lui Dumnezeu, Papă și Patriarh al Alexandriei și a tótă țara Egiptului, sănătate în Domnul.

No. 72.

Ἀγιάζων ἤδη ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν πιστευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,

Sântîndu-se deja pe sine însuși pentru cei ce cred în nu-

τῷ ὑπὲρ πάντων ὄνομα, «ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ» καὶ τὴν ὑστάτην λοιπὸν αἴτησιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναφέρων πρὸς τὸν οὐράνιον Πατέρα ὑπὲρ αὐτῶν πρὸ τοῦ ἐξελεῖν πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀνταποδόσεως, ὅτι «τὸ ἔργον ἐτελείωσεν» «ὅ δὲ δέδωκεν αὐτῷ ἵνα ποιήσῃ», ταῦτα ἐρωτᾷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: «Πάτερ Ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθ' ὡς ἡμεῖς», ἵνα πάντες ἐν ὡσί, καθ' ὡς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὡσί». Καὶ ἔκτοτε ἐπὶ τῇ Θεοπαγεῖ ταύτῃ βάσει τῆς σωτηρίας ἡ «ἁγία καὶ ἄμωμος» νύμφη αὐτοῦ Ἐκκλησία «συναρμολογεῖται καὶ αὖξει εἰς νῆον ἅγιον ἐν Κυρίῳ» εἰς «κατακτητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι», αὐτῇ οὕσα «τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ». Καὶ ἔκτοτε σπουδάζει ἡ σύμπασα Ἐκκλησία «τηρεῖν—κατὰ τὸν Ἀπόστολον—τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης» «εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ». Καὶ ἔκτοτε «δι' ἀποστόλων, διὰ προφητῶν, δι' εὐαγγελιστῶν, διὰ ποιμένων καὶ διδασκάλων» «ἐν ἐλπίδι κλήσεως μιᾶς καὶ ἐν πίστει μιᾶς» ἐν ἐπιζητεῖ καὶ ἐργάζεται καὶ καταπράττει ἡ Ἁγιωτάτη Μητέρα Ἐκκλησία «εἶναι τὰ ἔθνη πάντα συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετοχὰ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου». Διὸ καὶ οἱ ἐκ γενεῶν εἰς γε-

mele lui, care este mai presus de cât orî ce nume «ca să fie și ei sfințiți întru adevăr» și adresându-se către Tatăl ceresc, ultima cerere de pe pământ pentru dinșii înainte de a eși dincolo de părțul Cedrilor, în loc de orî ce respaltă, că «lucrul s'a sêvîrșit», «pe care i l-a dat să'l facă», Domnul nostru Iisus Christos cere acestea «Tată (Părinte) sfinte, păzește-i în numele tău, pe cari mi 'i-ai dat, ca să fie una precum suntem și noi, ca să fie toți una, precum tu, Tată (Părinte) ești în mine și eu în tine, ca să fie și ei în noi una». Și de atunci pe această de Dumneșeu întărită basă a mântuirii «sfântă și fără prihană», a lui mirésă, Biserica se întocmește și crește spre templu sfânt întru Domnul», spre locaș al lui Dumneșeu în Duh», dînsa fiind trupul lui Christos». Și de atunci întrégă biserica se silește «a păstra, după Apostolul, «unirea spiritului în legătura dragostei» «pentru clădirea trupului lui Christos». Și de atunci «prin Apostoli, prin Profeți, prin Evangheliști, prin păstori și învătători într'o singură nădejde a chemării și într'o credință» Prea Sfînta Mumă, Biserica, un lucru cere și urmărește și își sêvîrșește «ca să fie tôte nemurire comostenitoare și cu un trup și părtașe ale făgăduinței

νεὰς ἀπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ τῇ αὐτοῦ χάριτι τὴν πνευματικὴν προστασίαν καταπιστευόμενοι ἐκαστοτε σεβάσμιοι καὶ ἱεροὶ Πατέρες, τοῦτο δὴ τοῦργον τῆς ὅλης Ἐκκλησίας πληροῦντες, τὴν κανωνίαν τῆς πίστεως ἀρίστην ἠγούντο πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν, καὶ τῇ ἐνότῃ τῆς ὁμολογίας τὸ ἐνιαῖον τῆς καθ' ὅλου ἐνίδρουον Ἐκκλησίας, καὶ πῖ τὴν προεδρείαν καθιστάμενοι, ἐφ' ἣν προὔχειρίζοντο, τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως καὶ τῶν ὁρθῶν δογμάτων τῇ ταυτότητι πρὸς τοὺς λοιποὺς ποιμένας συνεδέοντο καὶ ἀδιάσπαστον τὸν τῆς ἀγάπης συνέσφιγγον δεσμὸν, ὁμόφρονας ἑαυτοὺς καὶ ὁμοδόξους ἐκείνοις ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ πράξει ἐνδεικνύμενοί τε καὶ βεβαιούμενοι.

Ἐνθεν τοι, ἀμέτρῳ τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως συγκαταβάσει ἡλεημένης καὶ τῆς ἡμῶν ἐσχατιᾶς τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ ἀποστολικῇ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ διακονεῖν ἐν ποιμαντικῇ λειτουργίᾳ, καὶ ὀφείλοντες ἄρα καὶ ἡμεῖς τῷ Θεοκλεύστῳ ἐκείνῳ τῆς ἐνότῃτος κατακολουθῆσαι νόμῳ, δεῖν ἐγνωμεν καὶ τὸν σεμνὸν τῆς παραδόσεως ἀποπληρῖσαι κανόνα, ἐφ' ᾧ καὶ τὰ γράμματα ταῦτα τῇ ὑμετέρᾳ σεβασμίᾳ Πανιερότῃτι ἀπολύομεν τοῦτο μὲν τὰ ἐφ' ἡμῖν ὑπερβαλλούσης εὐσπλαγχνίας χάριτι οὐκ οἶδαμεν ὅπως ὤκονομημένα ἀγγέλλοντες, τοῦτο δὲ καὶ τὴν ὁμόφρωνον καὶ ὁμογνώμονα τῇ τε γερασίᾳ αὐτῆς κορυφῇ καὶ τῇ ὅλῃ Ἐκκλησίᾳ ὁμολογίαν τῆς πίστεως θε-

λοῦ Dumneḑeḑū în Chistos, prin Evanghelie».

Drept aceea și venerabilii și sfinții părinți cărora li se încredința din mila lui Dumneḑeḑū protecțiunea spirituală a Bisericii, din timpul Apostolilor, din generațiune în generațiune, îndeplinind această datorie a Bisericii întregi, socoteau ca cea mai bună comuniune între dânșii, comuniunea credinței, și prin unirea mărturisirei întemeiau unitatea Bisericii în general și fiind aleși ca arhierii ai Bisericii, se legau prin mărturisirea credinței și prin identitatea dogmelor adevărate cu ceilalți păstori, și stringeau legătura dragostei ca să nu se pōtă desface, arătând și declarând că au aceeași părere și aceleași dogme, atât în credință cât și în practică.

Așa dar și smerenia noastră fiind miluită de Marele Arhieru, prin bună-voința sa nemărginită, a sluji ca păstor al Prea Sfintei și Apostolice biserici a Alexandriei, trebuie să urmăm legea aceea a unirei de Dumneḑeḑū impusă și să îndeplinim orînduiala respectabilă a tradiției; drept aceea trimitem această epistolă înalt Prea Sfinției Vōstre anunțând ceea ce s'a petrecut la noi prin mila prea mare și nepătrunsă a lui Dumneḑeḑū și punem ca temelie a dragostei în Christos mărtu-

μεθλον ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ ὑποτιθέμενοι.

Σωφρόνιος μὲν γὰρ, ὁ πρὸ ἡμῶν τὸν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας σοφῶς πάνυ καὶ θεωρητικῶς κυβερνήσας, πρὸς ἐσχάτας ἡδὴ ἐστῶς ἀναπνοάς, ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριαρχαῖς Ἀβραάμ «ἐκλείπων, ἀπεβίου ἐν γῆρα καλῷ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν», καὶ προσετίθετο τῇ ἱερᾷ χορείᾳ τῶν Πιτέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὧν τὸν βίον ἐξήλου καὶ ταῖς ἀρεταῖς ἐκεκόσμητο. Καὶ πένθος ἄρα ἦν μέγα τῇ μεγαλυνύμφῳ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ, ποιμένος ἀπωφανισμένη ταούτου καὶ τηλικόντου, ποιμένος, ὃν ἡ πᾶσα ἔσεβεν ἐν τιμῇ Ἐκκλησίᾳ, μὴ μόνον ὡς πλαιτατον τῇ ἡλικίᾳ καὶ εἰς ἐσχάτον γῆρας ἐληλαχότα ἐν τοῖς ἱεράρχαις, ἀλλὰ καὶ ὡς τ' ἀκρότατα μὲν τῆς ἀρετῆς, τ' ἀκρότατα δὲ τῶν τῆς ἱεραρχίας κατελιηφότα καὶ πολλὰ εἰς εὐστάθειάν τε τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δόξαν Χριστοῦ πεπονηκότα. Ἐξιωμένος γὰρ παρὰ Κυρίου ἐπὶ δεκάδας ἐνιαυτῶν ἔξμετ' ἀρχιερέων Θεοῦ συναριθμεῖσθαι καὶ σὺν ἐπισκόποις τετάχθαι τῆς Ἐκκλησίας, οὐ μόνον περὶ τὴν ἄλλην διέλαμπεν εὐαγγελικήν ἀρετὴν, ἐπιστήμη πολλῆς καὶ σοφίᾳ παμαίνων τὰς ἐκάστοτε κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο τοῦ χρόνου διάστημα ὑπὸ τῇ πνευματικῇ αὐτοῦ προστασίᾳ τασσομένας ποιμνας, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην μὲν τριετίαν τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Βασιλευούσης Νέας Ρώμης, ὡς Ἀρ-

risirea credinței identică și conformă cu aceea a Înalt Prea Sfinției Văstre și a Bisericii întregi.

Deci, Sofronie, care a cârmuit înainte de noi prea sfințitul apostolic și patriarhicesc Tron al Alexandriei, în mod foarte înțelept și plăcut lui Dumnezeu, fiind la sfârșitul vieții ca și marele Patriarh Avraam, «sfârșind încetă din viață în bătrînețe bune, bătrîn și plin de zile» și s'a adăogat sfinței cete a Părinților Bisericii; a căror viață urma și cu ale căror virtuți se împodobia, și mare fu jalea bisericii renumite a Alexandrienilor, pierdând un păstor așa de mare și bun, păstor pe care l' iubea întréga biserică nu numai ca foarte bătrân, ca virstă și ajuns până la adînci bătrînețe, și fiind că a fost foarte virtuos și a ocupat cele mai înalte demnități ale ierarhiei și multe a făcut pentru întărirea bisericilor și slava lui Christos. Fiind învrednicit de Domnul timp de 6 decenii să fie printre arhieriei lui Dumnezeu și printre Episcopii Bisericii, nu numai strălucea prin virtuțile evanghelice cele-l-alte, păstorind cu multă știință și înțelepciune turmele încredințate protecțiunei sale duhovnicești în acest lung interval, ci și timp de trei ani a cinstit Tronul Patriarhicesc al Constantinopolului, Nouei Ro-

χιεπίσκοπος καὶ Πατριάρχης τετιμηκῶς, τριακονταετίαν δὲ σχεδὸν Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας γεγονῶς, τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας περίοδον λόγῳ καὶ ἔργῳ μετὰ τῶν συνημακῶτων αὐτῷ μακαρίων πρωτοεραρχῶν συνεξέπώνει, τοῖς τῶν ἁγίων ἔχνεσι διὰ παντὸς τοῦ βίου στοιχῶν, καὶ τῷ αὐτῷ πνεύματι τοῖς ἀποστολικοῖς ἀνδράσιν «ἀξίως τῆς κλήσεως περιπατῶν» καὶ τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας τὴν ἀκρίβειαν κατορθῶν, ὥστε τὸν ἔπαινον αὐτοῦ μέγαν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ πολὺν διὰ πασῶν φέρεσθαι τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πολλοὺς τῶν ἐν πίστει καὶ εὐσεβείᾳ διαπρεπόντων πῶθεν τ' ἀνικήτῳ καταλαμβάνεσθαι τοῦ προσελθεῖν αὐτῷ καὶ τῆς ἱεραῆς αὐτοῦ εὐλογίας τυχεῖν, καὶ μακρὰν ἀναλαμβάνειν ὁδοπορίαν ἐκ περάτων γῆς ἐπὶ τὸ ἱστορῆσαι αὐτόν· ὡς λαμωτῆρ γὰρ μέγας καὶ περιφανῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λάμπων δικαιοσύνης αἰγλη καὶ ἔργων ἀγαθῶν καὶ πολιτείας εὐαγγελικῆς, δικαίως ἀπήλαυε τιμῆς δικαίας παρὰ τοῖς εἰδόσι τιμᾶν τὴν ἀρετὴν καὶ παυχωμένοις ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐπὶ τοιοῦτῳ δὴ καὶ τηλιούτῳ ποιμένι πένθος μέγα καὶ δίκαιον ἄγοντες μεθ' ἀπάσης τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας ὅ τε τίμιος τῶν ἱερέων σύλλογος σὺν τῷ κλήρῳ παντὶ τῆς αἰγύπτου καὶ οἱ τὸ χριστωνυμοῦν αὐτῆς πληρωμα συγκροτοῦντες εὐσεβεῖς χριστιανοί, καὶ τῆς ὀρφανίας παραμυθίαν ἄχ εὐ-

me, ca Arhiepiscop și Patriarh, iar timp de trei-zeci de ani aprópe a fost Papă și Patriarh al Alexandriei și a luat parte cu vorba și cu fapta în acest period însemnat al istoriei bisericesti cu contemporanii săi, Primii Ierarhi, călcând pe urmele sfinților în totă viața sa și cu același spirit al bărbaților apostolici «umblând conform chemării», și «petrecând viața întocmai Evangelică» așa în cât lauda lui era mare după Evanghelie și printre toate bisericile și mulți credincioși și evlavioși erau cuprinși de un dor neinvins de a se duce la dînsul și a dobîndi binecuvîntarea lui, făcînd mare călătorie de la sfîrșitul pămîntului ca să-'l vadă. Ca un luminător mare și strălucitor luminînd în Biserică cu lumina dreptăței și a faptelor bune și activității evanghelice, cu drept cuvînt era onorat de către omenii cari știu a onora virtutea și se fălesc cu numele Mîntuitorului nostru Christos.

Pentru un așa de mare și așa de bun păstor jălind cu totă Biserica, onorata adunare a preoților împreună cu tot clerul Egiptului și credincioșii creștini cari alcătuesc turma ei creștină și negăsind mîngăere pentru pierdere și dorind și întocmind împlinirea pierderii, fie răpiți prin jale—și de aceea în ale-

ρίσκοντες, τῆς δε στερήσεως τὴν ἀναπλήρωσιν εὐχόμενοι τε καὶ κατασκευάζοντες, εὔτε, τῷ πένθει συναρπαγέντες καὶ διὰ τοῦτο περὶ τὴν ἐκλογὴν διαδόχου ἕξω τῆς ἀκριβοῦς σταθμίσεως τῶν πραγμάτων παρασυρέντες, εὔτε, καὶ τὸ ἀνεπίτευκτον τοῦ διαδόχου εὐρεῖν ἄξιον τοῦ ἀποστολικοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς εἰδότες, εὔτε καὶ συγχωρήσει Θεοῦ ἐπ' ἐλέγχῳ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν, οὐκ οἶδαμεν ὅπως οὐδ' ὀπθὲν ὀρηθέντες, γνώμη ὁμοουζήφω πάντες ὁμοῦ ἐσπούδασαν τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν μετακαλέσασθαι εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Θρόνον τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἐκ Ναζαρέτ, ἐνθα τὰ τῆς πνευματικῆς ἐπιστασίας τοῦ ἐκεῖ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐφροντίζομεν, ἀπὸ ἐνὸς που ἔτους τὴν ἱεράν ἐκείνην ἐγκλειρισμένοι Μητρόπολιν. Ὅτι μὲν οὖν παθόντες ὁ ἐν Ἀιγύπτῳ περιούσιος λαός, τοσοῦτο μὲν τῆς ἡμῶν ἠττήθησαν ἀσθενείας, παρὰ δὲ τὰς τοσαύτας πολλαχόθεν δυσχερείας δι' ὅλου σχεδὸν ἐνιαυτοῦ οὐ μόνον συμπαγῆ καὶ ἀνένδοτον τὴν ὁμόφωνον διεκράτησαν πεποιθησιν, ἀλλὰ καὶ τοσαύτην περὶ τὸ ἦττημα ἐνεδείξαντο σπουδὴν καὶ ἐπιμονὴν, ὥστε καὶ κρατοῦν εἰς τέλος, ἀποδείξαι αὐτῶν τὸ φρόνημα καὶ ἐκβεβηκυῖαν ἤδη αὐτοῖς πανηγυρίσαι τὴν ἐλπίδα καὶ εὐχὴν ἐν λαῷ βαρεῖ καὶ ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἡμεῖς μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν, μόνος δὲ πάντως οἶδεν ὁ ταῦτα δι' ἄφατον κηδεμονίαν συγ-

gereea urmaşului s'au rătăcit și n'au cumpănit bine lucrurile— fie că au cunoscut că este imposibil a se găsi un urmaș vrednic de acel bărbat apostolic, fie și prin îngăduința lui Dumnezeu pentru arătarea păcatelor noastre, nu scim cum și de ce fiind îndemnați în unanimitate toți împreună s'au grăbit să cheme pe smerenia noastră în Alexandria la Prea Sfântul Apostolic și Patriarhicesc Tron al Sfântului, gloriosului Apostol și Evanghelist Marcu, din Nazaret, unde ne era incredințată îngrijirea duhovnicescă a poporului credincios de acolo, orînduiți fiind la această sfântă Mitropolie de un an. Noi nu scim cum s'a întâmplat că poporul ales al Egiptului a recurs la slăbiciunea noastră și cu toate greutățile din multe părți, nu numai timp de un an și-a menținut convingerea fermă și unanimă, ci așa de mult a stăruit în cât la sfîrșit a învins voința lui și a sîrbătorit nădejdea și dorința lui într'un popor încercat și într'o biserică încercată; toate acestea le scie sigur numai Marele și iubitorul de omeni Dumnezeu, care le-a îngăduit din nespusa lui îndurare. Trebuie să mai declarăm că: acest vot unanim l'incuviința Muma noastră spirituală, prea venerabilul lăgăn al tuturor Bisericilor, îndemnându-ne

χωρήσας μέγας καὶ φιλόδωρος Θεός. Ἡμῖν δὲ κατὰ καθήκον ἐκεῖνο ὁμολογητέον, ὅτι: τῇ ὁμογενῶμονι πάντων ψηφῶ συνκυδοῦται μὲν ἡ πνευματικὴ ἡμῶν Μητέρα καὶ τροφός, ἡ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν γενερασιωτάτη κοιτίς, γνώμη φιλοστόργου προτροπομένη ἡμᾶς τὸν βαρύν καὶ δυσβάστακτον, ἀλλὰ καὶ ἱερώτατον ἄμα μὴ ἀποκλίνει τοῦτον ἀγῶνα, συνηυδόκουν δ' αἱ πλείεσται τῶν ἄλλων ἀγιώτατον τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, χαρὰν τ' ἐνδεικνύμεναι καὶ εὐχαῖς τιμωτάταις προτρέπουσαι ἡμᾶς καὶ ἐνισχύουσαι ἐπὶ τὸ δειμάτων μεστόν καὶ κινδύνον κατεσπαρμένον τοῦτο στάδιον, συνεπεκρότει δὲ πανταχοῦ τὸ γένος ἡμῶν τὸ κύλογιμένον, σύμφωνον δὲ παρῆχε τὴν αὐθόρμητον προθυμίαν καὶ συνδρομήν καὶ ὁ ὑψηλότατος τῆς Αἰγύπτου ἀντιβασίλεις μετὰ τῶν πεφωτισμένων αὐτοῦ συμβούλων, κατένευε δὲ καὶ τὸ ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένον ἀνωθεν βασύλειον κράτος, ἱερά δὲ λοιπὸν ἐπεβέβλητο ἡμῖν ὀφειλὴ τῇ κοινῇ ὑπενοῦναι γνώμῃς, ὡς περὶ δὴ καὶ προστετάχμεθα, ὅταν ἡ ὠφέλεια τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἢ τὸ σπουδατόμενον. Διὸ καὶ τοὺς ποθεινοτάτους κόλπους τῆς εὐαγοῦς ἡμῶν ἀδελφότητος καὶ τὴν γῆν τὴν ἀγίαν ὑπ' εὐχῆ-τῆς ἀγιωτάτης Μητρὸς ἡμῶν, τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες περὶ μεσοῦντα τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τοῦ λήξαντος ἄρτι ἔτους, ἐν Αἰγύπτῳ τελοῦμεν ἔκτοτε καὶ ἐξ Ἀλεξανδρείας τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιστέλλομεν σεβασμίᾳ Πανιερίστῃ τὰ

cu dragoste să primim lupta această grea și obositore și în această timp prea sfântă, 'l încuviințați și cele mai multe sfinte biserici ale lui Dumnezeu, arătând bucuria lor și îndemnându-ne cu bine-cuvîntări prețioase și încurajându-ne în această arenă plină de spaimă și de primejdii, 'l aproba pretutindenî nemişcarea noastră bine-cuvîntat și 'i acorda concursul lui spontan și Alteța Sa Chedivul Egiptului cu prea luminații lui consilierii și 'l consimțea și Statul suveran pus asupra noastră de sus; deci ni se impunea ca o datorie sfântă să cedăm opiniunii publice, după cum și suntem porunciți, când e vorba de folosul Bisericii, când e vorba de gloria lui Dumnezeu.

Așa dar părăsind sinul frățimei sfinte și sfîntul pămînt, cu bine-cuvîntarea prea sfintei noastre mame, Biserica a Sionului, pe la mijlocul lui Septembrie anul trecut, suntem de atunci în Egipt, și din Alexandria trimitem înalt Prea Sfinției Văstre scrisoarea de față; cele ce ne privesc pe noi sunt expuse mai sus

Iar acum procedînd la mărțurisirea credinței prin care se va face și comuniunea cu înalt Prea Sfinția Văstră și cu bunăvoința lui Dumnezeu, pacea lui printre prea sfintele biserici încredințate nouă va triumfa,

μὲν δὴ χάριτι Θεοῦ ἐφ' ἡμῖν φκο-
νομημένα ταῦτα.

Ἐπὶ δὲ τὴν ὁμολογίαν προιόντες
νῦν τῆς πίστεως, δι' ἧς καὶ ἡ πρὸς
τὴν Ἑμετέραν Πανιερότητα κοι-
νωνία κατορθωθήσεται καὶ, Θεοῦ
εὐδοκοῦντος, ἡ εἰρήνη αὐτοῦ βρα-
βεύειν μέλλει ἀνὰ μέσον τῶν κα-
ταπεπιστευμένων ἡμῖν ἀγιωτάτων
Ἐκκλησιῶν «ἐν ἀγάπῃ ἣτις ἐστὶ
σύνδεσμος τῆς τελειότητος, »χάριν
ἔχομεν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ φωτισ-
μῷ ἡμῶν, ὅτι πιστῶς τῆς καλῆς
ἐκείνης ὁμολογίας ἀντεχόμεθα, ἐφ'
ἣ ἡ ὅλη ἐστήρικται Ἐκκλησία ὡς
«ἐπὶ στερεῷ θεμελίῳ Θεοῦ» ὑπ'
αὐτοῦ θεμελιωμένη τοῦ τῆς σω-
τηρίας ἡμῶν Ἀρχηγοῦ. Καὶ γὰρ:

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ
καὶ Γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χρισ-
τόν, τὸν ὄνόν τοῦ Θεοῦ, τὸν μο-
νογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννη-
θέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ
Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα οὐ ποιη-
θέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.

«Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος Ἁγίου
καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐναν-
θρωπήσαντα.

«Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
καὶ ταφέντα.

«Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὰς Γραφάς.

«în dragostea, care este legă-
tura desăvîrșirei», mulțămim
lui Christos Iisus, lumina nós-
tră, că ne ținem de acea bună
mărturisire, pe care se bazează
întreaga Biserică ca «pe o teme-
lie solidă a lui Dumnezeu» în-
temeiață de către capul însuși
al mântuirii noastre și deci:

Cred intru unul Dumnezeu,
Tatăl a tot ținitorul, făcătorul
cerului și al pământului, vedu-
telor tuturor și nevedutelor. Și
întru unul Domnul Iisus Chris-
tos, Fiul lui Dumnezeu, unul
născut, carele din Tatăl s'a năs-
cut mai înainte de toți vecii,
lumină din lumină, Dumnezeu
adeverat din Dumnezeu adevē-
rat, născut iar nu făcut, cel ce
este de o ființă cu Tatăl, prin
care toate s'a făcut. Carele pen-
trn noi omenii și pentru a nós-
tră mântuire s'a pogorit din ce-
ruri și s'a intrupat de la Du-
hul Sfint și din Maria Feciora
s'a făcut om. Și s'a răstignit
pentru noi pe vremea lui Pilat
din Pont și a pățimit și s'a în-
gropat și a înviat a treia zi,
după scripturi. Și s'a suit la
ceruri și șade de-a drépta Ta-
tălui și iarăși va să vie cu mă-
rire să judece viii și morții, a
cărui împărăție nu va avea
sfirșit. Și intru Duhul Sfint
Domnul de vieță făcătorul, ca-
rele din Tatăl purcede, cela ce
împreună cu Tatăl și cu Fiul
este închinat și mărit, carele a

«Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

«Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

«Και εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ἰῶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

«Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν

«Ὁμολογῶ ἐν Βαπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

«Και ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ταύτην τὴν ὁρθὴν καὶ καθολικὴν πίστιν ἐπὶ σωτηρίᾳ σώαν καὶ ἀκερσίαν ἀνευ δισταγμοῦ καὶ πιστεύω, καὶ κρατῶ καὶ τηρῶ ἀμειώτως ἀπαρατρέπτως καὶ ἀπαρασαλεύτως, ἅτε χάριτι θεῆα ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐν μὲν ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς τῶ στόματι τῆς ἀληθείας καὶ διὰ προφητῶν τε καὶ ἀποστόλων ἀποκεκαλυμμένην, ἐν δὲ ταῖς ἁγίαις οἰκουμενικαῖς ἐπιτὰ Συνόδοις θεοπνεύστως ἐκτεθειμένην καὶ ἠρμηνευμένην· τῆς γὰρ ἀληθείας τῆς ἐν ταῖς ἁγίαις Γραφαῖς καὶ τῶν τῆς ἀληθείας ὁρθῶν δογματῶν πιστῶς καὶ θεοφιλῶς προμαχόμενοι οἱ θεοφόροι Πατέρες καὶ, κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἐντολήν «τὰς βεβήλους καινοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως ἐκτρέπόμενοι», πᾶσαν μὲν πλάνην καὶ ἰδέαν ἀίρεσεως ἀν-

grăit prin prooroci. Întru una sfântă sobornicească și apostolică Biserică. Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața vecului ce va să fie.

Acastă credință adevărată și catolică (sobornicească) care este spre mântuire, fără esitație o cred și o țin în întregime și fără schimbare, ca descoperită prin harul divin de Sfântul Duh în Sfintele Scripturi prin gura adevărului și prin prooroci și apostoli, iar la Sfintele șapte sinode expusă și tâlmăcită în mod de Dumnezeu inspirat; căci purtătorii de Dumnezeu părinți apărând în mod plăcut lui Dumnezeu adevărul din Sfinta Scriptură și dogmele drepte ale adevărului și după porunca apostolică «abătându-se (păzindu-se) de inovațiunile profane și de împrotivirile mincinoase ale gnosei aū exclus și isgonit din prea sfinta biserică ori ce erore și idee eretică și antievangelică, «vedând (luând séma) ca nu cum va vre-o rădăcină de amărăciune crescând în sus să supere și printr'insa mulți să se molipsescă, și aū stabilit învățatura Scripturilor și aū transmis exactă intepretare a revelațiunilor și drepta tradițiune a dogmelor, întemeind și intrerpetând venerata mărturisire a credinței. Părinții aū desrădăcinat din via Domnului și aū dat afară

τευαγγελικῆς ὄλως τῆς ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας ἐξέκλεισάν τε καὶ ἀπῆλασαν ἐπισκοποῦντες μὴ τις ρίζα πικρίας, ἀνω φύουσα, ἐνοχλῆ καὶ διὰ ταύτης μινθῶσι πολλοί», τὴν δὲ τῶν Γραφῶν διδασκαλίαν, καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν ἀποκαλύψεων ἐρμηνείαν. καὶ τῶν δογμάτων τὴν ὀρθὴν παράδοσιν ἐδογματίσαν τε καὶ παρέδωκαν, τὴν σεπτὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως καὶ θεσπίσαντες καὶ ἐξηγήσαντες.

Τὰς μὲν γὰρ κατατέμνειν εἰς ἀνίσους φύσεις καὶ ἀνομόιους οὐσίας τὸν ὑπερούσιον ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν ἀποθρασνομένως αἰρέσεις, ἐξ ὧν καὶ πάλιν ἀνακύψει διὰ τῆς γνωστικῆς πλάνης ἠπέλπει τῆς πολυθείας ἢ πολυκέφαλος ὕδρα, προβρίζους ἅμα τῇ πρώτῃ ἐμφανείᾳ ἐν ταῖς πρώταις οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἐνέσπασαν ἀπὸ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου καὶ ἐξέβηλον, ἕνα δὲ τέλειον καὶ τελειοποιὸν Θεὸν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τριῶν ἀπέριων ἀπειρον σημφωνίαν ἐν μιᾷ Θεότητι, ἐν ἴσῃ τῇ δόξῃ, ἐν συναϊδίῳ τῇ μεγαλειότητι, Μονάδα ἐν Τριάδι καὶ τριάδα ἐν Μονάδι, τελείαν ἀσύγχυτον ταῖς ὑποστάσεσιν, ἴσαις ἑαυταῖς καὶ συνδικονιζούσαις, ἀμέριστον τῆούσιᾳ, ἄτρεπτον, ἀναλλόχυτον, ἀκτιστον, ἀκατάληπτον, ἀπέραντον, ἀδιάδογον, αἰώνιον, συνάναρχον μὲν ἑαυτῇ, ὡς χρονικῆς ἀπάσης ἀρχῆς ὑπεράναρχον, ἀρχῆς δὲ καὶ αὐτίου λόγον ἐν σὺτῇ τοῦ Πατρὸς ἀναπληροῦντος, θεολογήσαντες, ὁμοούσιον μὲν καὶ ὁμοουῆ καὶ συνάναρχον καὶ συναϊδίον τὸν ἀπὸ τοῦ

la întâia ivire în primele sinode ecumenice eresiile, cari aũ îndrăsnit a sustine că Dumnezeu în Treime, care e mai pre sus de cât ori ce ființă se compune din naturi neegale și din ființe diferite, din cauza căror eresiã amenință a se ivi prin rătăcirea gnostică Hydra cu multe capete a politeismului și aũ dogmatisat un Dumnezeu desăvîrșit și care face desăvîrșiți, Tatăl, Fiul și Sfintul Spirit, concordantă fără sfîrșit a trei fără sfîrșit (unire nemărginită a celor trei nemărginiți), într'o Dumne-deire, în slavă egală, în mărire nesfîrșită, unime în treime și treime în unime, desăvîrșită, care nu se confundă în ipostase, egale între dinsele și vecinice, nedespărțită în ființă, neschimbătoare, imutabilă, nezidită, nepricepută, fără sfîrșit, fără moștenitor, eternă, împreună fără început sie-și, ca fiind mai pre sus de ori ce început în timp, Tatăl indeplinind într'insa cuvîntul începutului și al cauzei și aũ declarat pe Fiul și cuvîntul unul născut din Tatăl, ca fiind de aceeași ființă și de aceeași natură și împreună fără început și împreună vecinic cu Tatăl din care s'a născut și aũ declarat pe Sfintul Duh, care purcede din Tatăl și sălășlu-ește în Fiul ca fiind de aceeași ființă și de aceeași natură și împreună fără început și im-

Πατρός γεννώμενον μονογενῆ Ἴδιον καὶ λόγον τῷ γεννῶντι Πατρὶ, ὁμοούσιον δὲ καὶ ὁμοφυῆς καὶ συνάναρχον καὶ συναΐδιον τῷ ἐκπορεύοντι Πατρὶ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν ὑίῳ ἀναπανομενον, ἀνεκλήρουζάν τε καὶ διετράνωσαν καὶ πᾶσι τοῖς θέλουσι σωθῆναι καὶ τὸν λόγον τῆς ἀληθοῦς πίστεως μὴ διαστρέφουσιν εἰς πίστιν ἕταξαν σωτηρίας, πάντας τοὺς ὅπως δὴ ποτε καὶ καὶ ὅτι δὴ ποτε τῆς μιᾶς, ἀδιαίρετου, μοναρχικῆς καὶ τριαδικῆς Θεότητος καὶ Κυριότητος διασπᾶν ἢ ἐλαττοῦν εὔτε τὸν Θεὸν λόγον εἴτε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα μὴ φρίττοντας τὸ λεόν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας περιβόλου ἀποκλείσαντες.

«Σοφίαν δὲ Θεοῦ, ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς εἰς δόξαν ἡμῶν» καὶ σωτηρίαν «τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» «τὸ ἀποκεκρυμμένον μὲν ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, ἀποκαλυφθέν δ' ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου». καὶ ὅτι «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκκρύβθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», ἐρμηνεύοντες καὶ τῷ κόσμῳ παντὶ φανεροῦντες, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, ὡς ἐφικτὸν ἀνθρώπων νοῆσαι, ἀπέκρουσαν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πλάνην τῶν αἰρετιζόντων περὶ τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἕνοιαν Θεῖαν πρόνοιαν καὶ οἰκονομίαν ἐπὶ σωτηρία καὶ ἀνυστάσει τοῦ διὰ τὴν ἁμαρτίαν πεπτωκότος καὶ ἀπολω-

preună vecinic cu Tatăl din care purcede și aș stabilit spre credința mântuirii pentru cei cari vreaș să se mântuescă și cari nu denaturează cuvîntul adevăratei credințe, excludend din sfînta incintă a Bisericii pe toți cari nu se tem a despărți saș a micșora în orî ce mod din Dumneșeirea și stăpânirea cea una nedespărțită, monarhică și triadică fie pe Dumneșeș-Cuvîntul, fie pe Prea Sfîntul Spirit.

Venerabilii părinți interpretând și făcend cunoscut lumii ca accesibilă înțelegerei omeneshi «înțelepciunea lui Dumneșeș ascunsă în taină» pe care Dumneșeș a predestinat-o spre gloria și mântuirea noastră», «taina cea mare a credinței» ascunsă din vecuri și din generațiuni, iar descoperită când a venit împlinirea timpului, când Dumneșeș s'a făcut cunoscut în carne (în trup), s'a îndreptătit în spirit, s'a arătat ingerilor, a fost predicat între némuri, a fost creșut în lume, s'a înălțat în slavă, aș depărtat de la taina acesta ori-ce eróre a acelora cari aveaș idei eretice despre cea mai pre sus de priceperea omeneshă divină providență și cărmuire pentru mântuirea și învierea némului nostru, cășut și pierdut pentru păcat și aș transmis omenilor învățatura apostolică des-

λότος γένους ἡμῶν, καὶ καθαρὰν καὶ ἄμωμον τὴν περὶ τούτων ἀποστολικὴν διδασκαλίαν ἐπωρῆξαν τοῖς βροτοῖς ὡς ἀγχυραν ἐλπίδος εἰς βεβαίαν σωτηρίαν. «Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον» καὶ «οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθε» καὶ «ἐβασίλευσε τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι», εὐσπλαγχνίας ἀφάτῳ προνοίᾳ εὐδοκῆσαι τὸν ἕνα τῆς ὑπερουσίας καὶ Ζωαρχικῆς Τριάδος, τὸν μονογενῆ Ὑιόν, τὸν ἕντα ἐν ταῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, «γεγόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον», «κατακρίναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ» καὶ «ζωοποιῆσαι ἐν ἑαυτῷ τοὺς ἐν Ἀδάμ θνήσκοντας» καὶ, ἐλευθερώσαντα αὐτοὺς τῆς ἁμαρτίας «ἀναγεννηῆσαι αὐτοὺς εἰς ἐλπίδα ζωσαν εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς», καὶ βασιλευσάσαι αὐτοὺς εἰς ζωὴν αἰώνιον, Θεοπνεύστως ἐδογματίσαν. Δι' ὃ καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, αὐτόν, δῆλον ὅτι, τὸν Θεὸν Λόγον, θαύματι τόκου, γλώσση μὴ ἔρμηνευμένῳ καὶ διανοίᾳ μὴ ὑποπίπτοντι, συλληφθῆναι Πνεύματος Ἁγίου ἐπελεύσει ἐν τῇ Πανάγωγῳ γαστρὶ Μαρίας τῆς Ἁγίας Παρθένου, τῆς νόμφ μὲν φύσεως γεννηθείσης τοῖς πραγματικοῖς γονεῦσιν αὐτῆς τοῖς δικαίοις Ἰωακείμ καὶ Ἄννη, ὧν τοὺς δεσμοὺς ἔλυσε τῆς ἀτεκνίας, ἐπαγγελίας ἐξ αὐτῶν προελοῦσα καρπὸς, ὑπὲρ τάξιν δὲ φύσεως κυησάσης, ὅτε τὸ «χαῖρε» ὁ Γαβριὴλ αὐτῇ ἐφθέγγετο, καὶ

pre acésta, curată și nepălată, ca o ancoră a speranței spre sigură mântuire. Și aῦ dogmatizat în mod inspirat că: fiindcă păcatul a intrat în lume printr'unul» și «așa a intrat mórtea în toῖi ómenii» «și a domnit prin greșala unuia», a bine-voit unul din Treimea cea începétóre de vieῤă și mai pre sus de cât ori ce fiinῤă, Fiul singur născut, care este în sinul Tatălui, fiind născut din femeie, fiind născut sub lege» «a osindi păcatul în carnea (trupul) lui» și a da vieῤă în sine celor cari mor (morῤi) în Adam și «eliberându-i din păcat» a'i renaște pe ei spre speranῤa vie, spre moștenire neperitóre și fără pată și neveștejită, păstrată în ceruri «pentru a domni în vieῤa vecinică. Dreptaceea aῦ învῤățat că Domnul nostru Iisus Christos, adică însuși Dumneḏeu-Cuvîntul, printr-o minune, nespusă prin cuvînt și nepri-cepută, s'a zămislit prin coborîrea Sf. Duh în pântecele Sf. Fecióre Maria, care s'a născut, după legea naturei, din părinῤii ei reali, din dreptii Ióchim și Ana, cari erau fără copii și aῦ născut prin făgăduinῤă, ea însă a născut în mod supranatural când Gavriil i-a adresat «Bucură-te» și că a luat în sine în momentul zămislirei întregul om căḏut și umilit într'un ipostas și într'o unitate perfectă

ἀναλαβεῖν ὄλον τὸν τεταπεινωμένον καὶ πεπτωκότα ἄνθρωπον τῇ στιγμῇ τῆς ἀπερινοήτου συλλήψεως ἐν μιᾷ ὑποστάσει εἰς τελείαν καὶ ἀδιαιρέτον ἐνότητα ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ πρῆθηνικῶν αὐτῆς αἱμάτων, ἧς σαρκωθῆναι καὶ κυθῆναι καὶ τεχθῆναι ἐξ αὐτῆς τέλειον ἄνθρωπον, μένοντα ἐν ταύτῃ Θεὸν τέλειον καὶ μηδ' ἐν μὲν τῆς Θεΐας οὐσίας μεταβαλόντα διὰ τὴν ἐνσάρκωσιν, μηδ' ἐν δ' ἀλλοκόσαντα τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν ἀκρφαίφνεστατήν πρὸς τὸν Θεὸν Λόγον συνάφειαν, καθώρισαν, καὶ τὸν μονογενῆ Υἱὸν τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν Θεότητι καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι, Θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ἐξεδίδαξαν, τὴν ἀειπάρθενον αὐτοῦ Μητέρα, τὴν ὑπὲρ φύσιν μὲν ἄνευ ἀνδρὸς γνωσθεῖσόν τε καὶ γεγονυῖαν μητέρα, ὑπὲρ λόγον δὲ καὶ ἔννοιον μείνασιν Παρθένον καὶ μετὰ τόκον καὶ μετὰ ἄκμήσιν ἀφθορον, κυρίως εἰς ἀληθῶς Θεοτόκον ὀνομάσαντες. Θεὸν γὰρ τὸν αὐτὸν ὑπάρχειν καὶ ἄνθρωπον ἐν μιᾷ ὑποστάσει ἐκ δύο φύσεων ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως, ἀμερίστως, ἀσυγχύτως ἠνωμένον ἐν προσώπῳ ἐνί, ὡμολόγησαν, ἠνωμένον δῆλον ὅτι καθ' ὑπόστασιν τῷ Θεῷ λόγῳ τοῦ ὀλικοῦ ἀνθρώπου, σαρκὸς τοῦτ' ἔστιν ὀμφύχου, λογικῆ καὶ νοερᾷ ψυχῇ, οὐ κατὰ σύλχυσιν ἢ ἀνάκρυσιν, ἀλλὰ καθ' ἔνωσιν πλήρη, τελείαν, ταυτόχρονον, οὐ σχετικὴν ἀλλ' ἀπόλυτον, διπλοῦν ἄρα τὴν φύσιν ἀλλ' ἓνα τὴν ὑπὸ στασιν,

și nedespărțită din sângele ei curat și fecioresc, și că s'a întrupat, și s'a născut dintr'însa om desevirșit, rămânând în acelaș timp Dumnezeu desevirșit, fără a schimba nimic din Dumnezeasca ființă prin întrupare fără a schimba nimic din ființa lui omenescă prin adevărata împreunare a lui cu Dumnezeu-Cuvîntul și aū învêțat că Fiul singur născut este desevirșit în divinitate și desevirșit în natura omenescă, fiind cu adevărat Dumnezeu și cu adevărat om, din suflet logic și din trup, numind pe pururea Fecioră Maica lui, care supranatural fără bărbat s'a făcut mamă și a rămas Fecioră și fără stricăciune și după naștere, cu adevărat «Născătoare de Dumnezeu».

Căci aū mărturisit că el este Dumnezeu și om într'un ipostas din douē naturi, unit într'o persoană în mod nedespărțit, neschimbat, neimpărțit, neconfundat, adică întregul om fiind unit în ipostas cu Dumnezeu-Cuvîntul, adică trup cu suflet logic, nu prin confusiune sau amestecare ci prin unire perfectă, nu relativă ci absolută, așa dar dublu în natură dar unul în ipostas, nu împărțit în douē persoane ci unul în douē naturi, păstrând însușirile întregi ale fie-cărei naturi, adică voința și activitatea cu tôte în-

οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενον, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενον, καὶ ἑκατέρως οὐσίαις ἀκέραια τὰ ιδιώματα ἀποσώζοντα, ἡτοιγὴν θελήσιν τε καὶ ἐνέργειαν σὺν πᾶσι τοῖς ἀχρήμασι τῆς θεότητος καὶ σὺν πᾶσι τοῖς πάθεσι τῆς ἀνθρωπότητος, ὅσα ἐστὶν ἀδιάβλητα καὶ ἀμαρτίας δίχα θελήσεις κεκτημένον δύο φυσικάς, ἐλευθέρως, τὰς τῶν δύο ἐν αὐτῷ φύσεων, ἡτοι θελήματα δύο, «τῆς ἀνθρωπίνης μέντοι αὐτοῦ θελήσεως ἀκολουθούσης τῇ θεῖα αὐτοῦ θελήσει» «καθ' ἅπερ ἀνωθεν οἱ προφήται περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξεπαίδευσε καὶ τὸ τῶν ἁγίων ἡμῶν Πατέρων παρέδωκε σύμβολον.

«Φύσει οὖν θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρώπος δι' ἡμᾶς ὁ εἰς Υἱὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καθ' ἅπερ παρελάβομέν τε καὶ ἀδιστακτικῶς πιστεύομεν, ὁ ὁμοούσιος μὲν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι κατὰ τὴν θεότητα, ὁμοούσιος δὲ καὶ ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, «ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον» ἀνθ' ἡμῶν, «ὃν ποθέτετο ὁ θεὸς ἰλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων», ἐβίου μὲν ἐπὶ γῆς, ἐμπολιτευόμενος τῷ κόσμῳ τῷ τῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναστρεφόμενος κατ' ἀνθρώπον τέλειον, πλήν τῆς ἀμαρτίας, καὶ προφήτου θαύματα τελῶν καὶ θαυματουργῶν κατὰ θεὸν καθάρισας τ' ἐν ὕδατι

sușirile divinității și cu toate patimile naturii omenești, cari sunt fără păcat; având două voinți naturale, libere, ale celor două naturi în el, voința lui omenească urmând voința lui divină», după cum ne-a învățat despre el proorocii și el însuși Iisus Christos și simbolul credinței al sfinților noștri părinți.

«Prin fire dar fiind Dumnezeu și prin fire făcându-se om pentru noi singurul Fiū, Domnul nostru Iisus Christos, după cum am primit și precum fără îndoială credem, cel de aceeași ființă cu Tatăl și cu Sf Duh în divinitate și de aceeași ființă cu noi în natura omenească «care a venit în lume ca să dea sufletul său preț de răscumpărare pentru noi» pe care Dumnezeu l'a dat ca ispășitor prin credința în sângele lui spre arătare a dreptății lui pentru iertarea păcatelor făcute mai înainte, care a trăit pe pământ petrecând în lumea aceasta, cu omeni ca om desăvârșit, afară de păcat și făcând minuni de

καὶ ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἀ-
γίῳ τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα,
ἐκήρυξε μετάνοιαν, καὶ τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ κατήγγειλε, καὶ
εἰρήνην καὶ σωτηρίαν εὐηγγελί-
σατο, καὶ τὸ ἔργον ἐτελείωσεν, ὃ
δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατήρ. Παραδοὺς
δ' εἰς αὐτὸν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁ-
μαρτωλῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς καὶ σωτηρίας, εἰς τὸ ἐμ-
παιχθῆναι καὶ μαστιγωθῆναι καὶ
σταυρωθῆναι, καὶ κατακριθεῖς ὑπ'
αὐτῶν θανάτῳ «ἔπαθε μὲν, δίκαιος
ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ
τῷ Θεῷ» καὶ ἑσταυρώθη καὶ ἀ-
πέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
«δοὺς εἰς αὐτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θά-
νάτῳ, ἐν ᾧ κειτοίμεθα, πεπρω-
μένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν», ἵνα ἀ-
ποκαταλλάξῃ ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυ-
ροῦ τῷ Θεῷ, ἀποκτείναντες τὴν ἔχθραν
ἐν αὐτῷ» καὶ ὡς ἀκρότατος καὶ
αἰώνιος Ἀρχιερεύς ἐτελεσιούργησεν
ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων
εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας» τὴν
θυσίαν ταφὴν δὲ, ὡς θνητός, ᾧ
ἀπόκειται ἅπαξ ἀποθανεῖν, κατα-
δεξάμενος, κατῆλθε διὰ τοῦ Σταυ-
ροῦ εἰς τὸν ἄδην, κατήγγησε διὰ
τοῦ ἰδίου θανάτου τὸν τὸ κράτος
ἔχοντα τοῦ θανάτου» καὶ τοῖς ἐν
φυλακῇ πνεύμασιν ἐκήρυξε» τὴν
σωτηρίαν, καὶ λύσας θανάτου τὰς
ὀδύνας καὶ τὰ δεσμά, ἀνέβη τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔκ τῶν νεκρῶν, κατὰ
τὰς Γραφάς, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
μένων γενόμενος, «πρῶτος ἐξ ἀνασ-
τάσεως νεκρῶν, πῶς καταγγέλλων
τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἵνα γέ-
νηται ἐν πάσιν αὐτὸς πρωτεύων
καὶ ὠφθη πολλοῖς», οὐ παντὶ

profet ca Dumnezeu și cură-
țind în apă și sfințindu-'și prin
Sf. Spirit trupul, a predicat po-
căința și a anunțat împărăția
lui Dumnezeu și pace și mân-
tuire și a săvîrșit lucrul ce i-a
dat Tatăl și predându-se însuși
în mâinile omenilor păcătoși
pentru viața și mântuirea lu-
mei, pentru a fi batjocorit și
bicuiuit și răstignit și fiind osin-
dit de ei la mörte «a suferit,
el dreptul, pentru nedrepti ca
să ne aducă pe noi la Dumne-
deu» și a fost răstignit și a mu-
rit pentru păcatele noastre «dân-
du-se pe sine însuși în schimb
morței, în care eram ținuți fiind
vinduți sub păcat» ca să ne
împace pe noi cu Dumnezeu
prin Cruce, omorînd vrășmășia
într'însul și ca cel mai înalt și
vecinic Arhieru a desevîrșit
jertfa odată la sfîrșitul vécu-
rilor spre desființarea păcatului;
și fiind îngropat, ca muritor,
care trebuie să möră odată, s'a
pogorit prin cruce în Iad și a
desființat prin mörtea lui pe
acela care are puterea morței»
și a predicat mântuirea spirite-
lor în închisore și deslegând du-
rerile și lanțurile morței a înviat
a treia zi din morți, după scrip-
turi, făcându-se pârğa celor a-
dormiți, cel dintâiu a înviat din
morți, anunțând lumină popo-

τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προ-
 κεχειροτονημένοις, οἵτινες «καὶ
 συνέφαγον καὶ συνέπιον αὐτῶ μετὰ
 τὸ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν» καὶ ἐξ-
 ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύξαι τὴν
 ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ τὴν εἰς
 οὐρανὸς ἀποκατάστασιν καὶ μα-
 θητεῦσαι «πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι αὐτοῦ, βαπτίζοντας αὐτοὺς
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
 Ὑιοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»
 καὶ ὅτι «ἀποστέλλει τὴν ἐπαγγελί-
 ἀν τοῦ Πατρὸς ἐφ' ἡμᾶς», ἐπαγγε-
 λίσθαι κατασιώσας, «ἀνελήφ-
 τη εἰς οὐρανούς καὶ ἐκάθησεν ἐν
 δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψη-
 λοῖς» «ὑπὲρ ἄνω πάσης ἀρχῆς,
 ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ
 ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων», «ἐπουρα-
 νίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθο-
 νίων», μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι
 μετὰ δόξης, ὅτε καὶ κρινεῖ ζῶντας
 καὶ νεκρούς ἀποδιδοὺς ἕκαστῶ τῶν
 χάριτι δεδικαιωμένων διὰ τῆς πίσ-
 τεως κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ἐπὶ
 γῆς καὶ «ὡς αὐτ' ἔς ὧν ὁ ὠρισμέ-
 νος ὑπὸ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ
 νεκρῶν», δικαιώσει τοὺς δικαιο-
 σεως ἀξίους καὶ τοὺς ἐνόχους κα-
 ταδικούς καταδικάσει καὶ, κατὰ
 τὴν ἀψευδῆ αὐτοῦ ἐπαγγελίαν,
 «παραλήψεται πρὸς ἑαυτὸν τοὺς
 εἰς αὐτὸν πιστεύοντας ἵνα «ὅπου
 αὐτὸς ἦ κακεῖνοι ὦσιν», ἐν τῇ
 βασιλείᾳ αὐτοῦ, βασιλείᾳ «οὐκ ἐκ
 τοῦ κόσμου τούτου», ὡς αὐτὸς εἴ-
 ρηκεν ὁ Κύριος ἀλλὰ βασιλείᾳ, ἐν
 ἣ «ἡ χάρις βασιλεύσει διὰ δικαιο-
 σύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον», βασιλείᾳ
 ἧς οὐκ ἔσται τέλος» ὅτι «τὸ χά-
 ρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν

rului și némurilor, ca să se
 facă dînsul în tóte cel d'întâiū,
 și a fost vădūt de mulți nu de
 tot poporul ci de marturî mai
 dinainte aleși, cari aū mîncat
 și aū bēut cu dînsul după învi-
 erea lui din morți» și i-a trimis
 a predica învierea din morți și
 reșederea lui în cerurî și «a
 învêța tóte popóarele în numele
 lui, botezând în numele Tată-
 lui și al Fiului și al Sf. Duh»
 și «că trimite făgăduința Ta-
 tãlui la noi» s'a înălțat la ce-
 rurî și a ședut de-a drépta mă-
 rirei în cel de sus», mai pre
 sus de orî-ce domnie «supu-
 nêndu-i-se lui ingerit și stăpâ-
 nirile și puterile cele cerești și
 cele pămîntești, și cele de supt
 pămînt și va veni iarăși cu mă-
 rire să judece pe cei vii și pe
 cei morți, dând fie-cãruia după
 faptele lui și fiind el rînduit
 de Dumneđeũ ca judecãtor al
 viilor și morților va îndreptãti
 pe cei vrednici de îndreptãtire
 și va osîndi pe cei vinovați și
 după făgãduința lui adevêratã
 «va lua la dînsul pe cei cari
 cred într'însul ca să fie și ei
 unde va fi el, în împêrãția lui,
 care nu este din lumea acêsta,
 precum a spus el însuși Dom-
 nul, ci împêrãție, în care darul
 va domni prin dreptate în vieța
 eternã, împêrãție care nu va
 avea sfîrșit, cãci «darul lui
 Dumneđeũ e vieța eternã în

χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν».

Τὰς γὰρ προαιωνίους αὐτοῦ βου-
λάς ἐκπληρῶν, «τὴν ἐκλελεγμένην
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου,
εἶναι αὐτὴν ἁγίαν καὶ ἄμωμον
κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ»,
τὴν «κεχαριτωμένην ἐντῷ ἡγάπη-
μένῳ» Ἑκκλησίαν «ἡγάπησι καὶ
περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδιοῦ αἵμα-
τος» καὶ «Φεμελιώσας ὑποδόμησιν
αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας, ὁμολογίας ἀνθρώ-
που μὲν οὐδαμῶς, ἀπὸ Θεοῦ δ'
ἀποκεκλυμμένην, ὅτι «σάρξ καὶ
αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψεν αὐτὴν, ἀλλ'
ὁ Πατὴρ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς», καὶ
ἀνέλαβεν αὐτὴν ὡς ἴδιον σῶμα
καὶ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν,
κεφαλὴ αὐτῆς ἐξ αἰώνων τελῶν,
«ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁ-
φῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγού-
μενον καὶ συμβιβάζομενον αὖξει
τὴν αὖξιν τοῦ Θεοῦ» καὶ, μετὰ
μὲν τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, τὴν
ἐστουσίαν αὐτῷ παρασχόμενος τοῦ
ἀφίεναι τε καὶ κρατεῖν τὰς ἁμαρ-
τίας, μετὰ δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν κα-
θέδραν «παράκλητον ἄλλον» πέ-
μφας αὐτῇ παρὰ τοῦ Πατρὸς, «τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ
Πατρὸς ἐκπορεύεται ὡρίσεν αὐτὴν
εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστευ-
όντων», εὖς, ἐπιφοιτῶσα διὰ τῶν
ἱερῶν μυστηρίων ἡ χάρις τοῦ Πα-
ναγίου Πνεύματος ἐξαχτιάσει καὶ
ὡς μέλη τοῦ ἐνὸς λοιπὸν σώματος
τοῦ Χριστοῦ «ἀλλήλοις τε καὶ τῇ
κεφαλῇ συναρμολογεῖ τε καὶ συν-
ενοῖ καὶ ἀξίους τῆς Βασιλείας πα-
ρασκευάζουσα τοῦ Θεοῦ, τὴν σω-
τηρίαν αὐτῶν τελεσιουργεῖ.

Christos Iisus, Domnul nostru».

Indeplinind sfaturile lui cele
mai înainte de vécuri, a iubit
și și-a câștigat prin însuși sân-
gele seǔ biserica alésǎ în el
înainte de întemeierea luméi «a
fi sfântǎ și desévîrșitǎ înaintea
lui în dragoste», «plinǎ de dar
în cel iubit» și întemeind-o a
zidit-o pe pétrǎ neclinlitǎ a mǎr-
turisirei, mǎrturisire nu ome-
néscǎ ci descoperitǎ de Dum-
neđeǔ, cáci carne și sânge n'a
descoperit-o ci Tatǎl cel din ce-
ruri, și a luat-o ca propriul seǔ
trup și o hrǎnește și o încǎl-
dește, fiind el de veci capul ei»
«din care tot trupul prin simțiri
și legǎturi hrǎnindu-se crește
creșterea de la Dumneđeǔ și
dupǎ învierea din morți, dǎn-
du-i puterea de a ierta și a
ține pécatele, și dupǎ șederea
lui de a drépta, trimițénd ei
un al Mǎngǎietor de la Tatǎl,
Spiritul adevérului, care de la
Tatǎl purcede a destinat-o spre
mǎntuirea tuturor credincioși-
lor, cárorǎ pogorindu-se prin
sfintele taine darul Sf. Duh îi
sfîntește și ca membre ale tru-
pului lui Christos, îi unește între
dînșii și cu capul, și făcéndu-i
vrednici de împérǎția lui Dum-
neđeǔ, seévîrșește mǎntuirea lor.

Ταύτην δὴ τὴν Θεοδόμητον Ἐκκλησίαν ὥρισαν οἱ τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν τε καὶ τῶν ἐκείναις ἀκολουθῶν Συνόδων σεπτοὶ Πατέρες, «μίαν», ἅτ' ἐφ' ἐνὶ μὲν καὶ μόνῳ λίθῳ πολυτελεῖ, ἀκρογωνιαίῳ, ἐντίμῳ, τεθεμελιωμένην, ἐνὶ δ' ἀρραγεῖ ἀρμῶ καὶ συναφείᾳ μιᾶ συνδεδεμένην «τῇ χάριτι τοῦ ἐνός Ἀγίου Πνεύματος, ἔντος ἀκρογωνιαίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα», ὡς ὁ Θεόπνευστος διδάσκει Πέτρος «οἰκοδομοῦμετα οἶκος πνευματικός», ἐν δ' εὐαγγέλιον εὐαγγελισμένην, διὰ τε τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων καὶ τῶν Πατέρων, πάντων ὁμοῦ «ἓνα Θεόν, ἓνα Κύριον, ἓν Πνεῦμα» θεκροῦντων, «μίαν πίστιν, μίαν χάριν, μίαν κλήσεως ἐλπίδα» καταγγελλόντων, ἐν βάπτισμα, ἓνα ἄρτον καὶ ἓν ποτήριον» διδασκόντων, καὶ «ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα» τοὺς πιστοὺς πάντοτε ὀνομαζόντων ὑπὸ «κεφαλῆ μιᾶ ὅς ἐστιν ὁ Χριστός» καὶ ἐνός καὶ μόνου καταστοχαζομένην, τῆς διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἐνός ἐνώσεως πάντων ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ «ἵνα οἱ πάντες ὡσεὶ τετελεσμένοι εἰς ἓν».

Οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ «ἀγίαν» παρειληφότες παρὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων ἐν τοῖς συνοδικαῖς ὄρασι, ἀγίαν ὁμολογοῦμεν τε καὶ πιστεύομεν τὴν μίαν Ἐκκλησίαν, εἰς ἣν ἐλάλησε καὶ λαλεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ Συνόδων καὶ Πατέρων· ἠγίασται μὲν γὰρ καὶ ἀγιαζεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ «ἀγαπή-

Acastă biserică zidită de Dumnezeu, aŭ numit-o părinții sfințelor sinode ecumenice și a celor următoare «una» ca fiind întemeiată pe o piatră singură prețioasă și unghitulară și legată cu o legătură nedeslegabilă prin darul Sf. Duh, fiind piatră unghitulară Iisus Christos, către care apropiindu-ne, către piatră cea vie, precum învață Petru cel inspirat de Dumnezeu; «suntem clădiți casă spirituală» «una» ca bine vestind o Evanghelie prin apostoli și sinode și părinți, cari toți împreună predică un Dumnezeu, un Domn, un Spirit, o credință, un dar, o nădejde a chemării, un botez, o pâine și un potir și îi numesc «un trup și un spirit». «pe toți credincioșii» sub un cap, care este Christos și care biserică numai un lucru urmărește unirea tuturor în el prin darul lui, în împărăția lui Dumnezeu «ca să fie toți una».

Dar mărturisim și credem că «biserica una» în care a vorbit și vorbește Sf. Spirit prin profeți, apostoli și sinode și părinți este «sfântă» după cum am primit de la Sf. Sinode; căci s'a sfințit și se sfințește de către el, care a iubit-o și s'a predat pe el însuși pentru dinsa, ca să o sfințească, ca să o înfățișeze el

σαντος αὐτὴν καὶ ἑαυτὸν παραδόν-
τος ὑπὲρ αὐτῆς «ἵνα αὐτὴν ἀγίωση,
ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔν-
δοξον, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα
ἢ τι τῶν τοιούτων ἀλλ' ἵνα ᾗ
ἁγία καὶ ἄμωμος», ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
πλουτίσαντος αὐτὴν τῷ πλούτῳ
τῆς χάριτος αὐτοῦ «καὶ χαρισα-
μένου αὐτῇ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
διδάσκαλον εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπο-
κροῦον ἀπ' αὐτῆς πᾶσαν πλάνην
καὶ πᾶν ψεῦδος καὶ «ὁδηγοῦν αὐτὴν
εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» καὶ τη-
ροῦν αὐτὴν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Θεοῦ «ἀνωτέραν παντὸς σφάλμα-
τος καὶ πάσης ἁμαρτίας, ἐν ᾧ καὶ
δι' οὗ» δίδεται λόγος σοφίας, λόγος
γνώσεως, πίστις, χαρίσματα ἰαμά-
των, ἐνεργήματα δυνάμεων, προ-
φητεία, διακρίσεις πνευμάτων, καὶ
πᾶσα ἄλλη τῶν μυστηρίων χάρις
καὶ ἐνέργεια «ἐπὶ καταρισμῶν τῶν
ἁγίων», ὑπ' αὐτοῦ, φαμέν, τοῦ
Μεγάλου Θεοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συνδιακονί-
ζειν αὐτῇ ἀψευδῶς ἐπαγγελαμένου,
ἵνα σώζῃ αὐτὴν αἰεὶ ὡσαύτως καὶ
ἀπαρασαλεύτως πιστεύουσιν καὶ
διδάσκουσιν καὶ ἴσον τῇ Ἅγίᾳ
Γραφῇ τὸ κύριον ἔχουσιν καὶ ἀδι-
άπτωτον καὶ ἀένναον καὶ ἐς αἰεὶ
στύλον καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας
οὐσάν τε καὶ μένουσαν. Ἦγιασ-
μένη δ' ἄρ' αὐτὴ ἀγιάζει τοὺς συγ-
κροτοῦντας τὸ πλῆρωμα αὐτῆς πάν-
τας, τῇ χάριτι μὲν καὶ ἀξιομισθία
τοῦ αἵματος τοῦ αἰωνίου αὐτῆς
Θεμελιωτοῦ καὶ ἀδιαδόχου ἀρχιε-
ρέως, ἀπαλλάσσοισα πάντ' ἀνθρω-
πον πιστεύοντα, τῆς πάλαι ἁμαρ-
τίας, καὶ «καταλλάσσοισα αὐτὸν

și mărețǎ, fǎrǎ patǎ sau ın-
creșiturǎ sau ceva de felul aces-
tora ci ca sǎ fie sfințǎ și perfec-
tǎ», de cǎtre acela care a ımbo-
gǎțit-o prin bogǎția darului seǗ
și care i-a dǎruit pe Sf. Spirit
ca pe un ınvેțător etern, care
depǎrteazǎ de la dınsa orı ce
rǎtǎcire și orı ce minciunǎ și
o conduce la adevēr și o pǎ-
zește ın numele lui Dumnezeu,
mai pre sus de orı ce erēre și
pǎcat, ın care și prin care «s'a
dat cuvınt de ınțelepciune, cu-
vınt de științǎ, credințǎ, daruri
de tǎmǎduiri, putere de minuni,
profeție, deosebire de spirite,
și tōte cele-l-alte daruri ale tai-
nelor, pentru ıntocmirea sfin-
ților» de cǎtre Marele Dumne-
deǗ, Mǎntuitorul nostru Iisus
Christos, care a fǎgǎduit sǎ fie
pururea cu dınsa ca sǎ o pǎs-
treze neclintitǎ ın credințǎ, dınsa
ınvેțǎnd și avınd autoritate
egalǎ cu aceea a Sf. Scripturı,
fiind și rēmǎnēnd statornicǎ și
vecinicǎ și stǎlp și sprijin al
adevērului. Fiind dınsa sfințitǎ,
sfințește pe toți cei ce o alcǎ-
tuesc, prin darul sǎngelui al
eternului ei ıntemeietor și ar-
hiereǗ fǎrǎ moștenitor, desle-
gǎnd pe omul care crede de
pǎcatul vechiǗ și ımپǎcǎndu-l
cu Dumnezeu și fǎcēndu-l mem-
bru al trupului lui Christos, a-

τῷ Θεῷ» καὶ μέλος αὐτὸν «τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», ἤτοι «ἐαυτῆς» καθιστάσα καὶ «πνεύματι» Υἱὸν Θεοῦ αὐτὸν ἀναδεικνυμένη· εἶτα δέ, διὰ μὲν τῆς διδασκαλίας τῶν ὀρθῶν δογμάτων φωτίζουσα τε περὶ τῆς ἀληθείας καὶ πάσης πλάνης ἀπ' αὐτῆς καὶ πτώσεως ἐνδεχομένης μετὰ τὴν ἀνωθεν «ἐξ ὕδατος τε καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν, προφυλάττουσα τοὺς πιστοὺς, διὰ δὲ τῶν μυστηρίων ἐν τῷ ἀγιασμῷ τε στηρίβουσα κ' ἀπὸ τὸν ἀγιασμόν τοὺς ποτ' αὐτῶν, ἐπηρεΐα τοῦ πονηροῦ παραβρύεντας», μητρικῆ στοργῇ ἐπανάγουσα, δικαιοσέως τε κατὰ χάριν ἀξιῶν καὶ εἰς τὴν χάριν ταύτην προσάγει.

Τρισὶ γὰρ καταδύσεσιν, ἰσαριθμούς τ' αὐ ἀναδύσεσιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὑπερουσίου τριάδος καὶ εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου βαπτίζουσα αὐτοὺς, «ἐν καινότητι ζωῆς περιπατεῖν» αὐτοὺς δικαιοῖ «τῇ ἐκείνου χάριτι· συνταφέντες γὰρ αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι, συνεγειρόμεθ' αὐτῷ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ». Τὴν δὲ δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πλουσίως ἐκχέουσα διὰ τοῦ χρίσματος τοῦ ἁγίου μύρου ἐπὶ τοὺς πιστεύοντας καὶ κατασφαλίβουσα αὐτοὺς «ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου» ἁγίους ποιεῖ διὰ τῆς δόσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «καὶ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἐμπεδοῖ τοῦ σώματος εἶτα καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ κοινωνοὺς ποιουμένη τοὺς πιστοὺς διὰ τῆς θείου ἁμα καὶ θεοποιῶν ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ μεταλήψεως τοῦ ἐνὸς ἄρτου καὶ τοῦ

dică al ei însăși și Fiul lui Dumnezeu în Duh. Și prin învățătura dogmelor drepte luminând despre adevăr și păzind pe credincioși de orî ce rătăcire după renașterea prin apă și prin spirit și sprijinindu-l prin taîne în sfințenie pe aceia cari s'au rătăcit prin influența celui rău, cu iubire maternă readucându-l îi invrednicește de îndreptățire și îi aduce la dar.

Căci prin trei afundări și prin trei scôteri în numele Sf. Treimi și în mórtea Domnului botezându-l îi invrednicește a păși întru viață nouă prin darul lui; căci fiind împreună cu dînsul înmormîntați în botez «ne sculam cu dînsul prin credința în lucrarea lui Dumnezeu. Iar vărșând darul Sf. Duh prin ungera cu Sf. Mir peste credincioși și asigurându-l de viața eternă» îi face sfinți prin darul Sf. Duh, și îi întărește în mărturisirea credinței, și făcându-l pe credincioși părtași ai sîngelui și trupului Mântuitorului Christos prin divina și sfînta împărtașire în cuminecătură cu o pâine și cu

ἐνὸς ποτηρίου, τοῦτ' ἐνζύμου ἄρτου καὶ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, τῶν ὑπομνημάτων, ὁπλον ὅτι, τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους καὶ ἀντιτύπων τοῦ σώματος καὶ ἁίματος αὐτοῦ, τῆ εὐλογίᾳ καὶ τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ μεταποιουμένων, αὐτῶ τῷ Κυρίῳ συνενοῖ, καὶ ἐν αὐτῶ μένειν ποιεῖ εἰς ἐνὸς πνεύματος κοινωνίαν, ἵνα εὕρωσιν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν ἀναστησομένων ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἄλλὰ καὶ τοὺς σφαλέντας μὲν ὅπως δὴ ποτε μετὰ τὸ λουτρόν τῆς παλιγγενεσίας καὶ τὴν ἀνακαίνωσιν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἠμετανοοῦντας δ' ἐπὶ τῇ πτώσει καὶ ἀποτασσομένοις τοῖς ἡμαρτημένους καὶ λύπη γνησίᾳ καὶ συντριβῇ τελείᾳ πρὸς τὴν χάριν ἐπιστρέψαι καθικετεύοντας, τῇ ἀληθείᾳ προσλαμβάνεται μετανόια καὶ ἐπὶ τὸν πρότερον ἐπανάγει φωτισμὸν τε καὶ ἁγιασμὸν, ἀξίους αὐθις αὐτοὺς παρασκευάζουσα γενέσθαι τοῖς ἀρρήτου πλοῦτου τῆς θείας χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶ ἁγίῳ εὐχελαίῳ τὴν τε ἴασιν τοῖς κάμνουσι σώμασι διὰ τῆς εὐχῆς τῆς πίστεως ἐπαγγελ-λομένη καὶ παρεχομένη κατὰ τὸ Θεοῦ θέλημα, καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν νόσας ταῖς πρὸς θάνατον συνεχόμενων ψυχῶν παρὰ Κυρίου λαμβάνουσα καὶ χορηγοῦσα, τὸ ἱερὸν τῆς μετανόιας καὶ σωτηρίου ἔργον τελειοῖ, καὶ τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας ἁγισμοῦ αὐθις τελείου κα-

un potir, pâine dospită și rod al viței, spre amintire a sfințelor lui patimi și cari reprezintă trupul și sângele lui, cari prin bine-cuvintarea și darul Sf. Duh se prefac în trupul și sângele lui, unește pe credincioși cu Domnul în comuniunea unui spirit, ca să găsească milă și dar cu toți cei cari vor învia în ziua cea din urmă spre viața eternă.

Pe cei cari au greșit ôre cum după baia renașterei și înoirea prin Sf. Duh, «cari se pocăesc însă pentru cădere și renunță la păcatele lor și cu întristare adevărată și părere de rău cer să se întorcă către dar, îi primește prin adevărata penitență și îi readuce la cea dintâi lumină și sfințenie, invrednicindu-i de bogăția negrăită și de darul lui Christos Dumneșeu; prin sfințirea cu unt-de-lemn se făgăduște vindecarea bolnavilor și tertarea sufletelor bolnave și prin ea se deservăște acțiunea penitenței și se sfințesc iarăși cu adevărat cei ce se pocăesc. Dar biserica ca să implinască și după cădere și să se facă în sfințenie și nu în păcat vechea bine-cuvintare și poruncă a lui Dumneșeu: «creș-

ταξιοί. Ἴνα δὲ καὶ ἡ ἀρχέγονος τοῦ Θεοῦ εὐλογίᾳ ἅμα καὶ ἐντολῇ: «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν» καὶ μετὰ τὴν πτώσιν ἐπὶ τὴν πρώτην ἀναβιασθῆ ἁγιότητα καὶ μὴ ἐν ἁμαρτία ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ τελῆται καὶ καρποφορῇ, «τοῦτο γὰρ ἐστὶ Φέλημα Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ἡμῶν», μέγα μυστήριον τὸν γάμον παρελληφύτα εἰς Χριστὸν καὶ ἑαυτὴν, εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ τὴν ἔννομον ὁμιλίαν ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς, ἐπὶ τέκνων ἠύλογημένη καρπογονία, ὡς ἔργον Θεῶ προσηταγμένον, καὶ τοὺς συνεψευγμένους ἐν κοινωνίᾳ γάμου, εἰς ἓνα, ὡς εἶπειν, ἀνθρωπον τῇ ἐξ ὕψους χάριτι συνίστησι τέλειον, Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας τὴν ἔνωσιν μυστικῶς εἰκονύψοντα καὶ τὸν γάμον, «τίμιον ἐν πᾶσιν» ἀποφαινομένη, οὐ κατ' ἐπιθυμίαν ἀλλὰ κατὰ Θεὸν συνάπτει καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ συγκροτεῖ καὶ δι' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τὴν ὁμόνοιαν τοῦ συνοικεσίου συσφίγγουσα, καθγιαρίζει αὐτὸ τε καὶ τὰ ἔχγονα αὐτοῦ, καὶ ἀναδείκνυσι δεσμὸν ἁγιον, μεστὸν χάριτος Χριστοῦ.

Ἐπὶ τελεσιουργίᾳ τέλος τούτων καὶ ἀνοθεύτω τῆς διδασκαλίας διαφυλάξει καὶ εἰς ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς, τὴν Ἰερωσύνην παρὰ Κυρίου πλουτοῦσα ἡ Ἐκκλησία καὶ δι' αὐτῆς, εἰδικοῦ χαρίσματος τοῦ Θεοῦ, δι' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν καὶ προσευχῆς, ἀξιούσα τοὺς ἐκλεγομένους καὶ χειροτονουμένους διακόνους καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἐπισκόπους, «οἷς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ποιμαίνειν

teți și vă înmulțiți și umpleți pământul», primind nunta ca o mare taină bine-cuvinteză prin ea împreunarea legală a bărbatului și a femeii spre producerea copiilor, ca un lucru poruncit de Dumnezeu și pe cei împerechiați prin nuntă îi unește într'un om desăvârșit, care reprezintă unirea lui Christos cu Biserica și declară că nunta e cinstită, și 'i unește nu spre poftă, ci în Dumnezeu și prin rugăciuni și bine-cuvintări stringe concordia căsătoriei și o sfințește împreună cu cei ce se nasc și o face legătură sfântă, plină de darul lui Christos.

Spre îndeplinirea acestor taine și spre păstrarea adevărată a învățăturai și spre împlinirea menirei ei, Biserica are preoția, un special dar al lui Dumnezeu; prin punerea mâinilor și rugăciune învrednicește pe cei aleși, a se hirotonisi diaconi și preoți și episcopi, pe cari St. Duh i-a pus a paște

τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ», καὶ τούτοις μὲν προστάσσουσα «προσέχειν τῷ ποιμνίῳ καὶ ἀγρυπνεῖν περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν», τοῖς δὲ τὸ ποίμνιον συγχροτοῦσιν ἐντελομένη «πέθεσθαι αὐτοῖς καὶ ὑπέκειν», αὐτοῖς μὲν ἀνατίθεται τὴν διακονίαν καὶ διδασκαλίαν τοῦ πληρώματος αὐτῆς καὶ τὴν διοίκησιν ἐν τοῖς πνευματικοῖς, δικαιουμένοις τε καὶ ὀφειλοῦσιν εὐαγγελίζεσθαι εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ εὐαγγελίου, διδάσκειν, «ποιεῖσθαι προσευχάς, ἐντεύξεις ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων», φροντίζειν περὶ τῆς μορφώσεως αὐτῶν ἐν Χριστῷ καὶ χεῖραγωγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν σωτηρίαν, δι' αὐτῶν δὲ τελεῖ τὰ μυστήρια πάντα καὶ μεταδίδωσι τὴν χάριν εἰς ἁγιασμόν τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ αὐτοὺς τάσσει φύλακας ἅμα καὶ ἔρμηνεις καὶ ἱεροφάντας τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ τῶν παραδόσεων, δι' αὐτῶν ἐν Συνόδῳ, ὡς περ οἱ ἀπόστολοι, συνδιασχεπτομένων, καὶ Θεοῦ Πνεύματος ἐπιπνοίᾳ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καθοδηγουμένων, ἀνεπιφαλῶς, ἀλανθάστως, ἀναμαρτήτως τὰ τοῦ εὐαγγελίου ἀναπτύσσει δόγματα καὶ ἔρμηνεύει ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ «ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» ὅτι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἐνὶ ἡ σωτηρία». Πάντα γὰρ ἀνθρωπῶν. οἰονδήτινα, λαλοῦντα ἐνδέχεται καὶ τῆς ἀληθείας ἀφαμαρτεῖν καὶ ἀπάτη τὸ ψεῦδος ἀντὶ τῆς ἀληθείας ἐκλέξασθαι. τὴν δὲ καθ' ὅλου Ἐκκλησίαν, ἐν Συνόδῳ λαλοῦσαν ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἐπηγγελμένου Παρακλήτου, «τοῦ ὁδηγοῦντος εἰς

biserica lui Dumnezeu; acestora le poruncește a îngriji de turmă și a veghea pentru sufletele lor» iar turmei îi poruncește «a se supune lor», acestora le impune a îngriji și a învăța turma și a administra în mod spiritual, a predica, a face rugăcuni, mijlociri pentru toți oamenii, a îngriji pentru creșterea lor în Christos și a-i conduce spre mântuire, prin ei săvârșiți toate tainele și transmite darul spre sfințirea copiilor ei și pe ei îi orînduește păzitori și interpreți și ierofanți ai cuvîntului divin și ai tradițiilor, prin ei în sinode deliberându-se, ca și apostolii, conduși fiind de Sf. Duh spre adevăr, expune în mod infailibil dogmele și le interpretează în Christos Iisus. «prin care trebuie să ne mântuim», căci mântuirea nu este posibilă prin alt cine-va. Căci ori și cine, vorbind e posibil să greșască și să alégă în loc de adevăr minciuna; dar Biserica în general, vorbind în sinod prin Sf. Spirit, Mângâetorul cel făgăduit, care conduce la tot adevărul, despre care însuși Domnul a spus că «va lua din al meu și va vesti voue»

πασαν την ἀλήθειαν» περί οὗ αὐτὸς εἶρηκεν ὁ Κύριος, ὅτι «ἐκ τοῦ ἔμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν», ἀνένδεκτον ὅλως ἢ ἀπατηθῆναι ἢ πλανηθῆναι ἢ ἀμαρτῆσαι ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν θείων τῆς Ἀποκαλύψεως δογμάτων. Ἀναμάρτητον γὰρ ἡ ἀνεπισημασμένη ἢ ἀλάθηστον οὐδ' ἓνα μερικῶς τῶν ἐπισκόπων ἐκ διαδοχῆς τάχα οἴκας δὴ τινος, οὐδ' εἰς ἅν καὶ ἐπινοῆσαι τολμήσειεν, εἰ μὴ γε τὴν πλάνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καταφυτεῦσαι θελήσειεν, ἧς περ ἔνεκεν δι πάλαι τῆς πολυθείας τύραννοι θεοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύσσουσιν ἐφρῶσσαντρ καὶ ναοὺς ἑαυτοῦς ἐγείρειν ἀπετόλμων, ἐν σώματι θνητῶ Θεοῦ δόξαν ἀθανάτου γλιχόμενοι.

Τὴν δ' Ἐκκλησίαν, ὑπέριστατον ἐπὶ γῆς καὶ ἀστραλέστατον τῶν θείων δογμάτων ἐρμηνευτὴν ἔχομεν τε καὶ ὁμολογοῦμεν, τοὺς τε γὰρ παρακούοντας αὐτῆς ὡς περ ἔθνικους καὶ τελῶνας λογύψεσθαι προστετάγμετα καὶ τοὺς ἀθετοῦντας αὐτὴν ἀθετητάς τοῦ Κυρίου ἀκούομεν ὀνομαζομένους ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτι «ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ» εἶπεν ὁ Κύριος· συνελόντι δ' εἰπεῖν, δ' αὐτῶν οὐς ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ «ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ ποιμένους καὶ διδασκάλους», «ἀναπληροῖ τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ», καὶ καταπράττει τὸν «καταρτισμὸν τῶν ἁγίων» «εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Σὺν πᾶσι δὲ τοῦτοις τὰ τοσαῦτα νέφη τῶν μαρτύρων, τῶν μαρτυρηθέντων διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν

nu este admis că pōte să greșască sau să se înșele în interpretarea dogmelor sfinte ale descoperirei. Infaibil sau fără greșală nu e nici unul din episcopi a parte afară dacă ar vrea să introducă rătăcirea în biserică, din care rătăcire tiranii din politeism se declarău pe ei înșiși de zei și îndrăsneaŭ a'și ridica temple lor înșiși, vrând să albă într'un trup muritor gloria nemuritoare a lui Dumnezeu.

Biserica o avem și o declarăm ca cel mai înalt și sigur talmăcitor al sf. Dogme pe pămint și socotim pe cei cari nu se supun ei ca păgâni și vameși și cei cari o lepădă sunt socotiți în Evangelie ca lepădând pe Domnul, căci cel ce se lepădă de voi, de mine se lepădă» a spus Domnul; într'un cuvint prin ei «pe cari i-a pus Dumnezeu în Biserică» și i-a făcut pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții păstori și învățători, ea împlinește legea lui Christos și sêvirșește întocmirea sfinților, «spre clădirea trupului lui Christos».

Afară de acestea Biserica arătând în icónele spre închinare, norii de mucenici și de

πατέρων, τῶν τὴν πίστιν διδασκάντων καὶ ἐν αὐτῇ διαλαμφάντων, καὶ τῶν ἀγίων, τῶν ἀρετῆς θεοφιλέσιν ἀγωνίσματι τὴν πίστιν στερεωσάντων, καὶ πρόούτων αὐτὸν τὸν τῆς πίστεως Ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, καὶ τὸν σωτήριον οὐτοῦ καὶ ἔνδοστον Σταυρόν, τοῖς τέκνον αὐτῆς ἐν εἰκόσιν εἰς προσκύνησιν ἐπιδεικνυμένη, εἰκόσι σεπταῖς, τιμητικῶς, οὐ λατρευτικῶς προσκυνουμέναις, τῆς τιμῆς οὐκ εἰς τ' ἀντύτυπα ἀλλ' εἰς τὰ εἰκονιζόμενα μακάρια πρωτότυπα ἀναφερομένης, καὶ ἄσμασι καὶ ἐγκωμίοις καὶ διδάγμασι τὸ πολίτευμ' αὐτῶν, τύπον ἀκριβῆς θεαρέστου βίου καὶ ἀγαῖνος σωτηρίου αὐτοῖς προβαλλομένη, καὶ πρὸς τὰς ἐκείνων ἀρετὰς αὐτοῦς ἐποτρύνουσα «ἵνα μὴ κάμωσι, ταῖς ψυχαῖς ἐκλυόμενοι» ἀλλὰ δι' ὑπομονῆς τρέγωσι τὸν προκειμένον αὐτοῖς ἀγῶνα, πάντας ἐν ἀγιασμοῦ συντηρεῖ καὶ πάντων τὴν σωτηρίαν ἐργάζεται ἄχρις οὗ πάντας «συμπόλιτας ἀγίων καὶ οἰκείου Θεοῦ» ἀναδείσθη, καὶ πάντας φωτὸς τέκνα καὶ μετόχους ζωῆς αἰωνίου καταστήσῃ.

Πάντων δ' οὖν καθ' ὅλου τὴν σωτηρίαν ἐργαζομένη ἢ μιὰ καὶ ἅγια Ἐκκλησία ἐγνωσται ἡμῖν καὶ «καθολικῆ», τεταγμένη, δηλαδὴ ὑπὸ Θεοῦ τὴν ὅλην περιλαβεῖν πιστεύουσαν ἀνθρωπότητα ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῆς κόλποις εἰς σωτηρίαν· οὔτε γὰρ τόπων ἢ χωρῶν ἀποστάσεις διασπωμένη, οὔτε διακρίσεις φυλετικαῖς καὶ διχοστασίαις γενεαλογικαῖς καθ' ἑαυτῆς μεριζομέ-

sfinți, cari au întărit credința prin luptele virtuții și mai cu seamă pe începătorul și deservitorul credinței pe Iisus și pe sfânta lui Cruce, în icône, cari sunt cinstate în mod onorat și nu adorate, cinstea referindu-se nu la icône ci la originalele pe cari le reprezintă și arătând prin cântări și laude și învățături petrecerea lor ca un model de imitat ca creștinii să nu obosescă în suflețele lor «ci să alerge la lupta ce le stă înainte» pe toți îi păzește în sfințenie și urmărește mântuirea tuturor până când îi va face pe toți concetățeni ai sfinților și de ai casei lui Dumnezeu și filii ai luminei și părtași ai vieții eterne.

Una și sfință Biserică urmărind mântuirea tuturor în genere se numește și catolică, adică menită de Dumnezeu ca să cuprindă tot neamul omenesc în sfântul ei sin spre mântuire; căci nefiind despărțită prin depărtarea locurilor sau a țărilor, nici prin deosebiri de națiune, pentru speculațiunii nați-

νη, ἐθνολογικῶν ἕνεκα κερδεμποριῶν, μιὰ ἐς αἰεὶ διατελεῖ καὶ καθολικῆ, ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων, τόπων, χωρῶν, γενῶν, φυλῶν, λαῶν, ἐθνῶν, γλωσσῶν· οὐδ' ἐνὶ δὲ τόπῳ ἢ ἔθνει ἢ γλώσσῃ ἐστιδιασμένη οὐδ' ἀπὸ τόπου τινὸς ἢ ἔθνους ἢ κράτους καθ' ὅλου ὀνομαζομένη, ἀλλ' ἐπὶ μόνῳ τῷ ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καυχωμένη καὶ αὐτῷ γνωριζομένη, πάντας μὲν ὁμοῦ συνέχει ἐν ἑαυτῇ τοὺς αὐτῷ πιστεύοντας, καθ' ἅπερ ἡ ὁθόνη ἐδείκνυ ἣν εἶδεν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος Πέτρος «τέσσαρσιν ἀρχαῖς ἐξ οὐρανοῦ καθιεμένην» καὶ πάντα περιέχουσαν ἐξηγνισμένα λοιπὸν εἰς θυσίαν θεάρεστον, ἰὰς φυλετικὰς δ' ἀποκροεῖ διακρίσεις καὶ τὰς ἐθνικὰς ἔρεις καὶ ἀπερντολογίας, ὡς ἀντικειμένας τῷ τ' εὐαγγελίῳ καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσιν· οὐ δὲ μὴν χρόνῳ τινὶ ἢ καιρῶν περιόδῳ κατ' οὐσίαν διαιρουμένη ἢ γώγουσα ἢ περιοριζομένη, ἐπὶ πάντα ἐπεκτείνεται τὸν χρόνον ἐξ ἀρχῆς ἄχρι τῆς σητελείας, ἀπὸ καταβολῆς μὲν κόσμου σὺν σὺτοῖς αἰῶσιν ἀρξαμένη, ἀτίδιος δ' ἐφ' ἐξῆς παραμένουσα κατὰ τὴν αὐψευδῆ ἐπαγγελίαν τοῦ ἐπαγγειλαμένου «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν ἐμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»· ἀλλὰ καὶ τῷ θανάτῳ αὐτῷ τῆς ἐνδελεχείας μὴ διακοπτομένη, πάντας ἐν ἑαυτῇ περιλαμβάνει τοὺς ἐν Χριστῷ πιστοὺς τοὺς μὲν φθάντας εἰς τὴν οὐράνιον ἐκδημηῆσαι πατρίδα ἐπὶ τὸ κέλευσμα τηροῦσα τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, δι' ἧ καὶ ἁπαστον

onaliste, e una și catolică în toți și în toate, locurile, țările, semințiile, némurile, popórele, limbile și nefiind special pentru un loc sau națiune sau o limbă, nici fiind numită după un loc sau națiune sau stat, ci fiind cunoscută numai pe numele lui Christos Dumneđeú, pe toți credincioșii îi unește împreună precum arăta masa de pânză pe care a văđut-o Sf. Apostol Petre lăsându-se în jos din cer prin patru căpătăe» și depărțând deosebirile naționale și certele naționaliste, ca fiind contra Evangheliei și a canónelor; și nefiind împărțită prin timp sau period al timpurilor, sau limitată, se întinde peste tot timpul de la început până la sfirșit, începând de la întemeierea lumii cu vécurile și rămânând eternă după făgăduința adevărată: «Iată eu sunt cu voi în toate ăilele până la sfirșitul vécului», nici fiind întreruptă prin mórte, cuprinde în sine pe cei credincioși în Christos, pe cei morți păstrându-i pentru învierea comună—drept care și neîncetat se rógă pentru dânșii—pe cei vii pregătindu-i pentru venirea Domnului, ca să-l întimpine cu toții împreună și așa să rămănem toți tot-de-una cu el; căci s'a

ἀναφέρει τὴν ὑπὲρ ἐκείνων δέξιν, τοὺς δ' ἔτι παρεπιδημοῦντας θείᾳ χάριτι, ὡς εἰρηται, προαλείφουσα καὶ ἀσφαλῶς καταρτίζουσα ἐπὶ τὴν ἐνδοστον παρουσίαν τοῦ Κυρίου, ἵνα πάντες ἡμῶν ὑπαντήσωμεν αὐτῷ καὶ οὕτω πάντες πάντοτε μείνωμεν σὺν αὐτῷ· ὧρισται γὰρ παρὰ Θεοῦ, οὐ μόνον εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου «τῆς γῆς» κατὰ τὸν πάλαι προφήτην, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν κειρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς βασιλείαν μίαν Θεοῦ αἰώνιον. Ἀρχιερεῖα μὲν οὖν ἔχουσ' ἀδιάδοχον, τὸν σὺν αὐτῷ, αἰεὶ ὄντα, ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, οὐδ' ἐνὶ μὲν δεσπόζεται ἢ κυβερνᾶται καθ' ὅλου τῶν ἐπὶ μέρους ἐπισκόπων, ἀλλὰ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιτέτραπται κατὰ τὴν τῶν Πατέρων διδασκαλίαν, ἡγουμένοι καὶ ποιμέσι πραγματικῶς τελούσι τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν καὶ εἰς Χριστὸν, τὸν τῆς σωτηρίας ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν ἀφορῶσι, καὶ τὴν πᾶσαν ἐνέργειαν ἀναφέρουσι. Θεοῦ δὲ Βασιλεία γνωριζομένη, οὐδ' ἐνὶ μὲν τῶν ἐπὶ μέρους ἀρχόντων, ὡς αἱ μερικαὶ βασιλεῖαι ὑποβέβληται, ἀλλὰ πάντας τοὺς συγκροτοῦντας τὸ πληρωμ' αὐτῆς «ὑπερεχοῦσαις ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι» κελεύουσα καὶ «ἀρχαῖς πειθαρχεῖν»· «οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ», καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τ' ἴπους ἀρχεῖσι τὴν ὀφειλομένην πειθαρχίαν καὶ τιμὴν, τὰ κοσμικὰ προσφέρουσα, καὶ δεή-

hotărit de Dumnezeu nu numai spre lumina nămurilor ca să fie spre mântuire până la sfârșitul pământului, după proorocul—ci și spre economia împlinirei timpurilor, ca să fie cuprinse toate în Christos, atât cele cerești cât și cele de pe pământ» pentru împărăția vecinică a lui Dumnezeu. Așa dar Biserica având ca Arhiepiscop fără moștenitor pe cel ce e pururea cu dînsa, pe acel mare păstor al oilor, nu e domnită saŭ dirijată în genere de nici unul din episcopi aparte, ci e încredințată tuturor acestora, după învătătura părinților, ca unor superiori și păstori ai bisericilor aparte, cari se referă la Christos «stăpân și deservitor al mântuirii. Impărăția lui Dumnezeu nu se supune nici unui stăpân aparte, poruncește însă același cari alcătuiesc turma ei «a se supune înaltelor stăpânirii» și a asculta autoritățile «căci nu este stăpânire de cât de la Dumnezeu». La toți stăpânitorii acordând onorurile și ascultarea cuvenită și făcând cereri, rugăcuni, mijlociri și mulțămiri pentru împărăția și cei mai supuși, se supune numai lui Dumnezeu, stăpânitor universal, ca fiind împărăția lui Dumnezeu. Pe toți

σευς, προσευχάς, ἐντείξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ βασιλείων καὶ πόντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ποιουμένη μόνῳ τῷ Παντάνακτι Θεῷ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὑποτέτχεται, ὡς Θεοῦ Βασιλεία· πάντας δ' ὡς εἴρηται, τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας, καὶν τε ἄρσεν, καὶν τε θῆλυ, καὶν τε πένητας καὶν τε πλουσίους, καὶν τε ἰδιώτας καὶν τε ἄρχοντας, καὶν τε βασιλευμένους καὶν τε βασιλεύοντες, ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ὅπου «οὐκ ἐνὶ Ἑλλην καὶ ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος» ἀλλ' ὅπου «τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι χριστός», ὡς ἄμπελος τὰ κλήματα συνέχουσα τε καὶ ἐκτρέφουσα ὡς μήτηρ τὰ τέκνα θάλπουσα τε καὶ παιδεύουσα, τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀγωνίζεται καρποφορεῖν τῷ οὐρανίῳ αὐτῆς Νυμφίῳ, ὃν «ἐγείρας ἐκ νεκρῶν» ὁ Πατήρ, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου ὁ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι» «ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κήμιψη πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων», ὡς γὰρ ἐκείνου τ' ἐκράτος ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν», οὕτω καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία, «τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» κατὰ τὴν θεόπνευστον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων διδασκαλίαν.

Τῆς μέντα θεοπνεύστου ταύτης τῶν Ἀποστόλων διδασκαλίας ἀσ-

cei cari cred in Christos, fie bărbat, fie femeie, fie sărac, fie bogat, fie particular, fie stăpân, în via Domnului unde nu există Elin sau Iudeu, tăiere împrejur sau prepuțiu, barbar, Scit, liber, rob, ci unde în toate și în toți e Christos», ca vișa hrănind cördele, ca muma încăldind și învățând pe copii, urmărește mântuirea lor, prin Ginerele ei ceresc, pe care «scu-
«lându-l dintre morți, Tatăl, l'a
«așeșat de a drępta în ceruri,
«sus peste ori ce domnie și
«stăpânire și putere și domnire
«și mărire și peste ori ce nume
«care se numește nu numai în
«acest vec ci și în cel viitor»,
«ca să se plece în numele lui
Christos ori ce genuchiu al ce-
lor cerești și al celor pămînt-
tești și al celor de sub pămînt»
căci precum puterea lui e peste
toți și prin toți și în toate așa
și trupul lui, Biserica plinitura
celui care implinește toate în
toate», după învățătura inspirată
de Dumnezeu a sfinților apos-
toli.

Sfintele Sinode ne-au predat una și catolică Biserică cu a-

φαλῶς ἀντεχομένην τὴν μίαν, ἀ-
 γίαν, καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν
 παραδεδώκασιν οἱ τῶν Ἀγίων Συ-
 νόδων ὄροι καὶ «ἀποστολικήν»,
 «ἐπιφοδομένην» δῆλον ὅτι ἐπὶ
 τῷ Θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ
 προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐ-
 τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Θεμέλιον»
 μὲν γὰρ «ἄλλον οὐδ' εἰς δύναται
 θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστὶν
 ὁ Χριστός», ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος
 ἐξέρεωσεν αὐτὴν ἐπὶ τῷ Θεμελίῳ
 τῶν Ἀποστόλων καὶ ᾠκοδόμησε
 δι' αὐτῶν, τῇ θεῖα αὐτοῦ ἐντολῇ
 κηρυζάντων πανταχοῦ τὸν λόγον
 καὶ τὰς πανταχοῦ Ἐκκλησίας ἐπὶ
 τὴν πέτραν τῆς ὁμολογίας συστη-
 σάντων, καὶ τὴν ὅλην Ἐκκλησίαν
 συναρμολογησάντων «εἰς ναὸν ἁ-
 γιον ἐν Κυρίῳ» καὶ συνοικοδομη-
 σάντων «εἰς κατοικητήριον Θεοῦ
 ἐν Πνεύματι», δι' ὃ ἡ Ἰωάννης
 ὅς «ἐμαρτύρησε τὸν Λόγον τοῦ
 Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδεν ἐν πνεύματι
 γινόμενος τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ
 ἰδὼν οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν και-
 νήν, καὶ ἀγγελόφορος «ἀπενεχ-
 θεὺς ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν»,
 εἶδε τὴν νύμφην, τοῦ ἀρνίου τὴν
 γυναῖκα, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην,
 τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, καταβί-
 νουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ..... καὶ τὸ τεῦχος τῆς Πό-
 λεως ἔχον θεμελίους δώδεκα καὶ
 ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα
 Ἀποστόλων». Ἀποστολικὴν ἄρα
 ἴσμεν καὶ πιστεύομεν αὐτὴν καὶ
 σὺν τοῖς ἁγίοις ὁμολογοῦμεν, ἦτοι:
 τῇ διδασκαλίᾳ τεθεμελιωμένην καὶ
 τῷ κύρει κατησφαλισμένην καὶ

căstă apostolică și inspirată de
 Dumnezeu învățatură și cu nu-
 mele de «apostolică», adică «clă-
 dită» pe temelie pusă de apos-
 toli și profeți fiind pētră un-
 ghiulară a ei însăși Iisus Chris-
 tos; căci nimeni nu pōte pune
 altă temelie de cât cea pusă,
 care este Christos» însuși Dom-
 nul a întărit-o pe temelie apos-
 toliilor și a clădit-o prin ei, cari
 aū predicat pretutindenī cuvīn-
 tul după divina lui poruncă,
 întemeind bisericile de pretu-
 tindenī pe pētra mărturisirei
 și întocmind întreaga Biserică
 «spre templul sfint în Domnul»
 și «spre locuință a lui Dumne-
 deū în spirit» drept care și Iōn
 «care a mărturisit cuvīntul lui
 Dumnezeu și mărturia lui Iisus
 Christos și ce a vădūt fiind inspi-
 rat în ziua Domnului, vădēnd un
 cer nou și un pāmīnt nou și «fi-
 ind purtat de ingeri pe un munte
 mare și înalt, a vădūt pe mi-
 résa, pe femeea mielului, ce-
 tatea cea mare, Sf. Ierusalim,
 pogorīndu-se din cer de la Dum-
 nedeū....., și zidul orașului
 avēnd 12 petre de temelie și
 pe acestea numele celor 12 a-
 postoli». Așa dar o cunōștem
 și o credem ca apostolică și o
 mărturisim împreună cu sfinții,
 adică întemeiată prin învățatură
 și asigurată prin autoritatea și

τῷ φωτὶ κατηλλαισμένῃν πάντων ὁμοῦ τῶν Ἀποστόλων, καὶ οὐσαν λοιπὸν οὐ Παύλου μόνου οὐδὲ Βαρνάβα, οὐδὲ Κηρᾶ, οὐδ' Ἀπολλῶ ἢ Ἰωάννου ἢ Ἰακώβου ἢ τῶν ἄλλων τινός, «οὐ δὲ γὰρ μεμέρισται ὁ Χριστὸς ἀλλὰ πάντων ὁμοῦ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἀποστολικὴν ὀνομαζομένην ἐκ πάντων ὁμοῦ αὐτῶν «οἷς ὠφθίσαν διαμερίζομεναι γλώσσαι ὡς εἰ πυρός» «ἐκάθησέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν» ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ «ἐπλήρωθησαν ἀπαντες Πνεύματος Ἀγίου» «δι' ὧν τέρατα καὶ σημεῖα πολλά ἐγένετο», οἱ καὶ «καθήσουσιν ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν καθήσῃ ὁ Κύριος ἐπὶ θρόνου δόστης αὐτοῦ, καὶ οἷς πᾶσιν ὁ Κύριος—καθ' ἑπερ αὐτὸς διδάσκει ὁ Θεὸς Πέτρος— «παρηγγεῖλε κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι «αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὠρισμένος κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν», αὐτοῦ πάλιν τοῦ Πέτρου στεντορεῖα τῇ φωνῇ κηρύσσοντος παρὰ τῶν Ἀποστόλων πάντων ὅτι «οὗτός ἐστιν ὁ λίθος. .. ὁ γενομένος ἐν κεφαλῇ γωνίας» καὶ «οὐκ ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἐνὶ ἡ σωτηρία», οὔτε γὰρ ἔνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώπους, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆαι.

Ταύτης δὴ τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐλέει Θεοῦ ἀρρήτων ἡλεκμένοι καὶ ἡμεῖς τοῖς τέκνοις καὶ διακόνοις συναριθμεῖσθαι, τῆς πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς Χριστὸν τὸν

impodobită prin lumina tuturor apostolilor împreună; așa dar dinșa nu este nu numai a lui Pavel, nici a lui Varnava, nici a lui Chifa, nici a lui Apolo sau a lui Ión sau a lui Iacob sau a alt cui-va, căci Christos nu este împărțit ci este al tuturor apostolilor împreună și se numește apostolică din toți împreună, căroră se arătară limbii ca de foc despărțindu se și s'a aședat peste fie-care dintre ei», când se împlinea ziua cince-decimeii, cari «s'a umplut de Spirit Sfint» prin cari se făcea «multe minuni și semne» și «cari vor ședea pe 12 tronuri judecând pe cele 12 seminții ale lui Israel, când va ședea Domnul pe tronul mărirei sale» și căroră precum însuși sf. Petre învață—le-a poruncit a predica poporului și a-l încredința că el este cel rinduit judecător al celor vii și al celor morți»; iarăși același Petre declară cu voce tare «că el este pétra....., ce a fost făcută pentru cap de unghiū» și «în nimene altul nu este mântuire», căci nici nu există alt nume sub cer dat între ómeni, în care trebuie să ne mântuim.

Miluiți am fost și noi din neșpusa milă a lui Dumneđeū să fim printre copiii și slujitorii acestei Biserici una, sfintă, catolică și apostolică, care pe toți cei ce cred în Christos Dum-

Θεόν, τῇ αὐτοῦ χάριτι, ἐκ τέκνων «φύσει ὀργῆς» εἰς «ἀγάπης τέκνα» ἀναδεικνυμένης καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ἀξιόσης διὰ τῆς πίστεως ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς «ἐφ' οὓς ἐκτίσθημεν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, οἷς προκοιμάσασθαι ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν», αὐτὴν μόνην δόξον καὶ θύραν σωτηρίας ὁμολογοῦμεν, καὶ ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐτῆς ἐλπίζομεν «τοῦ ὑπερβάλλοντος πλούτου τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ «τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως ἀσπιθῆναι τῶν νεκρῶν, ἣν προσδοκῶμεν, καὶ τῆς ζωῆς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἐν ἣ χάριτι Χριστοῦ «κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δ' αὐτοῦ», καταστήσονται οἱ εἰς αὐτὸν μὲν πιστεύσαντες, δι' ἔργων δ' ἀγαθῶν τὴν πίστιν τηρήσαντες, καὶ οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ «τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ» «δι' αὐτοῦ γὰρ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐπτήκαμεν» καὶ «καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» — κατὰ τὸν Ἀπόστολον — «πεπιστευκότες ὅτι βασιλεύσει ἡ χάρις διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Οὕτως ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ πιστεύοντες καὶ σὺν πάσῃ τῇ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ κηρύσσοντες καὶ τὴν εὐσέβειαν σέβοντες «τὴν ἐπαγγελίαν ἔχουσαν ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης», ἐπιστέλλομεν τὰ γράμματα ἡμῶν ταῦτα τῇ Ἰμετέρᾳ σεβασμίᾳ Πανιερότητι, εἰς

nețeū, prin darul lui îi face din «copil ai mâniei din fire», «copil ai iubirei» și care îi mântuește prin credința în fapte bune, pentru «cari am fost clădiți în Christos Iisus», «ca să pășim în ele»; această Biserică o mărturisim ca singura cale și ușă a mântuirii și într'însa și printr'însa sperăm să fim vrednici «de prea marea bogăție a darului lui Dumnezeu» și de învierea morților pe care o așteptăm și de viața vécului ce va să fie; în care prin darul lui Christos vor fi moștenitori ai lui Dumnezeu «și comoștenitori ai lui» cei ce au crezut într'însul și au păzit credința prin fapte bune, acei cari primesc prisosința harului și a darului dreptăței, vor împărăți întru viață printr'unul Iisus Christos, căci prin el am fost aduși prin credință la acest dar, în care stăm» și «ne lăudăm pentru nădejdea mării lui Dumnezeu» — după Apostolul — «credând că darul va împărăți» prin dreptate în viață vecinică prin Iisus Christos, Domnul nostru».

Așa credând din tot sufletul și cugetul nostru și împreună cu noi așa predicând totă sfînta Biserică și venerând evlavia «care are făgăduința vieței de acum și acelei care va să fie» trimitem această epistolă a noastră înalt Prea Sfinției Vóstre

κραταίωσιν τῆς ἐν πίστει ἐνότητος καὶ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι κοινωνίας, καὶ τὸ ταῦτὸν τῆς ὁμολογίας, βάσιν εἰρήνης καὶ θεμελίον ἀγάπης ὑποτιθέμενοι καὶ δεσμὸν ἀβραγαῆ ἐν Κυρίῳ προβάλλόμενοι, τὰς πανιέρους αὐτῆς εὐχὰς ἐπικαλούμεθα πρὸς Θεὸν, τὸν Πατέρα τῶν οἰκτιρῶν καὶ πάσιν παρακλήστως, ὅπως ἂν εὐδοκήσειεν ἐνδυναμῶσαι ἡμᾶς καλῶς καὶ θεοφιλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαι, τὴν καλὴν στρατευμένους στρατείαν, καὶ ἀκερατὰν τὴν παρακαταθήκην φυλάσσειν καὶ διασῶσαι ἀνεπίληπτον τὴν ἐντολὴν μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔτους Σωτηρίου
1901 Φεβρουαρίου 28

Τῆς Ἑγματέρας σεβασμίας Παν-
νερότητος
ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ, τῷ Θεῷ,
ὄλος πρόθυμος

† Ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης
Ἀλεξανδρείας ΦΩΤΗΣ.

spre întărirea unirei în Christos și a comuniunii în Sf. Spirit și punând ca bază a păceii și ca temelie a dragostei, conformitatea mărturisirei și ca o legătură în Christos nedeslegabilă, invocăm prea sfintele Văstre rugăciuni către Dumnezeu, Tatăl îndurărilor și a orî cărei mîngăeri ca să binevoiască a ne întări pe noi înșine să sîvîrșim lupta cea bună cu bine și în mod plăcut lui Dumnezeu și a păstra întreg aceea ce ni s'a incredințat nouă și a păzi intactă porunca pînă la arătarea Mîntuitorului nostru Iisus Christos, a căruia e mărirea și puterea în vecii vecilor, Amin.

Alexandria, anul mîntuirei 1901,
Februarie 28.

Al Inalt Prea Sfinției Văstre,
Frate, în Christos Dumnezeu cu
totul devotat.

(ss) Papă și Patriarh al Alexandriei,
FOTIE.

Răspunsul trimis la această scrisoare din partea I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Primat al României, Președinte al S-tului Sinod, D. D. Iosif.

Sanctitatea Văstră,

Duhovnicescă bucurie și mulțămire a pricinuit smereniei mele, scrisoarea Sanctității Văstre No. 72, pe care cu cea mai desvîrșită evlavie, am primit-o și cuprinsul ei am înțeles, și apreciat ca o erudită expunere a dreptei noastre mărturisiri de credință, pe care din veci am păstrat-o ca temelie a sfintei Biserici a Domnului și Mîntuitorului nostru

Iisus Christos, și se va păstra până la scurgerea vécurilor neschimbată, spre slava numelui Domnului și spre lauda drept măritórei nóstre credințe.

Din cuprinsul aceleași scrisóri, am înțeles mai departe, că Sanctitatea Vóstră, ați fost chemat de Dumneđeu prin glasul aleșilor lui, la cărma apostolicéștei și Patriarhiceștei biserici a Alexandriei, păstorită cu atâta rivnă de toți P.P. S.S. Patriarhí, carí aũ cinstit acest sfínt Scaun apostolic, și pe care nu de mult 'L-aũ încredințat Sanctităței Vóstre Pronia ceréscă în locul prea fericitului, prea veneratului și de a pururea pomenitului Sofronie, care s'a săvîrșit din vieță în bătrânețe bune, bătrân și plin de ție, adăugindu-se sfíntei cete a Părinților Bisericeí, a căror vieță o urma, și cu ale căror virtuți se împodobeá.

Imbrățișînd pe Sanctitatea Vóstră cu adîncă smerenie și sărutare plină de dragoste, Vě aduc cele mai călduróse urări de sănătate și de îndelungată viețuire, rugând pe bunul Dumneđeu, ca să Vě acorde puteri indestule, pentru a ilustra, după cum se cuvine, acest vechiũ și apostolic Scaun, care după cum țisei, imi reamintéște sfínta sa origine apostolică și bărbăția unită cu curăția credinței, cu care a triumfat în scurgerea vécurilor, păstrând neatinsă și nealterată doctrina Sf. Biserici Orto oxe.

De aceea invocând de la bunul și milostivul Dumneđeu tóte harurile sale, pentru Sanctitatea Vóstră și urându-Vě încă odată, deplină sănătate și mulțămire sufletéscă, Vě rog respectuos să bine-voiți a avea și pe smerenia mea în aducere aminte la prea sfíntele Vóstre rugăciuni și să primiți în același timp sentimentele de cea mai adîncă venerațiune, cu care am onóre a fi al Sanctităței Vóstre mai mic frate în Christos și împreună liturghisitor.

(ss) Iosif Mitropolit Primat al României.

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. S. Președinte, potrivit obiceiului, cred că este bine ca aceste epistole comunicative saũ frățéști, să se publice în revista «Biserica Ortodoxă Română». Tot de o dată însă, am ruga pe Onor. redactori să albă în de aprópe priveghere textul original și să întrebuițeze termenii teologici usitați la noi.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Dacă am admite acesta, cred că am face un pas care ar da ocașie la greșeli. Ceea ce este scris aci să se tipărească ad literam. Când vei publica-o P. S. Ta cu numele P. S. Tale, atunci este altă vorbă, atunci întrebuițați termenii cari îi cunoșteți ca mai proprii, mai usitați; dar altmintrelea nu trebuie să dăm voe să schimbe termenii fie-care cum i se va părea.

P. S. Episcop al Argeșului: Eă mi-am arătat această dorință, căci acela care a tradus textul, originalul, de și bun cunoscător al limbei grecești, dar nu cunoște bine termenii noștri teologici. Așa de pildă întrebuițeză termenul că: „*s'a arătat în carne*” și alte cuvinte, cari la noi n'ar fi tocmai potrivite, ci ar trebui să se dică: „*s'a arătat în trup*”. Nu mi-a trecut însă prin minte să se schimbe un cuvint măcar din textul original, ci să schimbe două sau trei cuvinte, cari nu sunt de loc potrivite cu termenii noștri teologici.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: In locul cuvintelor „*s'a arătat în carne*”, să se dică în parantes „*s'a arătat în trup*”.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este rău dacă se publică așa, căci se citește de preoți și ei se pot scandalisa de inovațiunii de acestea. De aceea ar fi bine să se întorcă înapoi și să se traducă în termenii bisericești și să i se spue că altă dată să ia alături un teolog, care să întrebuițeze termenii teologici. Alt-fel să iasă în jurnal o ast-fel de traducție, cred că nu este bine.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Sunt de părerea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, dar trebuie multă băgare de sémă, cum am șis, ca să se pună în parantez termenii usitați.

Pun la vot publicarea acestor scrisori cu observațiile făcute. Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'a primit.

Se comunică de la birou adresele Sf. Mitropolit a Moldovei cu No. 1003—1014 pe lângă care înainteză dosarele de călugăriri ale fraților: Ion Grigoraș Tióipă, Ion Chitic, G. Olténu, Gh. Visarion, Vasile Corduneanu, Vasile Gh. Fărcașanu, Macovei Robu, Dimitrie Ionescu, Nicolae Ștefănescu și Vasile Munténu din M-rea Némțu și Secu, și ale fraților: Economu Ioan Dimitriu, fost preot și Gavril Gh. Platon din

aceeași Monastire; ale surorilor: Axinia Tocariu, Elena V. Lupescu, Marghiola G. C. Hudici, Ecaterina I. Posa, Zamfira V. Șerbu, Maria I. Gheorghiu, Maria G. Holea, Natalia Lepădatu, Maria Stamate și Ana G. Eftimie a Petrei din M-rea Văratu; Maria Gavril Grigoraș Chirilă, Zamfira Barliba și Smaranda Munteanu din M-rea Agapia; Elena Constantinescu și Elena Dógă din M-rea Agafton; Lupu Mihael și Gheorghe P. S. Pântea din M-rea Slatina; Nicolae M. a Ilinchi, Dimitrie Popescu și Ioan al Tomi Tătărói din M-rea Rîșca; G. Ciulei și Grigore Cârje din M-rea Vorona.

Idem adresele S-tei Episcopii a Buzăului cu N.N. 274—279, pe lângă care înainteză dosarele cu actele de călugărire ale fratelui Pavel L. Constantinescu din M-rea Dălhăuți și ale surorilor: Maria I. Dragnea, Anica M. Antimir, Chiva M. Pet.ea, Maria I. Reican și Maria I. Dimitrescu din M-rea Rătești.

Idem petițiunea D-lui N. Ionescu, dirigintele școlii din Coșovenii de sus, județul Doljiu, prin care rógă a fi reintegrat în postul de cântăreț la biserica din care a fost destituit de Consistoriul Eparhiei Râmnicului Nouului Severin.

Tóte aceste comunicări se trimit la comisiunea de petițiuni.

Se comunică de la birou petițiunea D-lui N. Severenu, profesor de Musica vocală la Liceul din Buzeu, pe lângă care înainteză spre cercetare și aprobare un manual intitulat: *Irmologhiono—Catavasier* și se trimite la comisiunea pentru cercetarea manualelor de musică bisericescă.

Idem petițiunea protopreshbiterului Simion Popescu, prin care rógă a se cerceta manuscrisele ce a înaintat S-tului Sinod în sesiunile trecute sau a'i se înapoia și se trimite la comisiunea pentru cercetarea manualelor de învățămînt religios, cursul secundar.

Idem raportul comitetului redactor al Revistei «Biserica Ortodoxă Română» cu No. 22, prin care rógă a se încuviința de a se da din Tipografia cărților bisericești câte un rînd de cărți de ritual fie-căruia din membrii comitetului Revistei.

Idem raportul aceluiaș comitet cu No. 20, pe lângă care înainteză în dublu exemplar tabloul de gestiunea financiară a Revistei pe anul 1900/901 spre cercetare și aprobare.

Ambele aceste comunicări se trimit la comisiunea pentru luarea socotelor Revistei și Tipografiei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Comunicările s'aũ terminat; acum intrãm în ordinea ȃilei. La ordinea ȃilei sunt rapôrte ale comisiunilor.

P. S. Arh. Sofronie Craiòvénu, raportor, citește urmãtorul raport al comisiunei pentru luarea socotelor Revistei și Tipografiei, înregistrat la No. 82, relativ la cererea Parohului din cãtunul Satischioi, comuna Șiriu județul Constanța:

Inalt Prea Sãnțite Stãpãne,

La comisiunea pentru luarea socotelor Tipografiei și Revistei, s'a trimis raportul No. 32 din 13 Noembrie 1900 al Parohului Sf. bisericii din cãtunul *Satischioi*, comuna *Șiriu*, din jud. Constanța, înreg. la No. 434/900, prin care aratã cã: S-tul Sinod prin biroul sãu (No. 82 din 5 Mai 1900) ȃ face cunoscut cã în ședința de la 4 Maiũ acel an, a aprobat a se da gratuit pentru biblioteca acelei parohii colecția Revistei „Biserica Ortodoxã Romãnã” și cã n'a primit'o încã pãnã la acea datã; rógã deci a i se da.

Comisiunea, constituindu-se din P.P. S.S. Gherasim Episcopul Argeșului, Athanasie Episcopul Rãmnicului Noul Severin și subscrisul raportor; dupã care:

Avënd în vedere mijlocirea parohului aci enunoiatã, și

Observând desbaterile Sf. Sinod din sesiunea de primã-varã, ședința de la 4 Maiũ 1900; opinézã:

Comitetul redactor al Revistei „Biserica Ortodoxã Romãnã” sã se conformeze votului dat de Sf. Sinod în ședința de la 4 Maiũ 1900; iar, prin subscrisul raportor cu respect supune acãsta deliberãrei S-tului Sinod spre cele de cãdere.

Raportor, † *Sofronie V. Craiòvénu.*

Se pun la vot conclusiunile raportului și se primesc.

Același P. S. Raportor, citește urmãtorul raport al aceleeași comisiuni, înreg. la No. 99, relativ la adresa Sf. Episcopiei a Hușilor prin care cere cãrți de ritual:

Inalt Prea Sãnțite Stãpãne,

La comisiunea pentru luarea socotelor Tipografiei și Revistei, s'a trimis adresa Sf. Episcopiei a Eparhiei Hușilor No. 348 din 30 Aprilie, înreg. la No. 54 din 1 Maiũ 1901, prin care Prea Sfințitul Locotenent de Episcop face cunoscut cã: la acea Sfințã Episcopie, se simte absolutã nevoie de cãrți de ritual, cãci, cãrțile aflate acum în serviciu

fiind din cele vechi, elevii de cântăreți cari sunt obligați să facă practică în biserica catedrală citesc cu multă greutate literile kirilice; apoi dată fiind lipsa de fonduri în bugetul Statului pentru plata unor asemenea cărți, rogă pe S-tul Sinod prin Inalt Prea Sfințitul său Președinte să se dăruiască acelei Episcopii toate cărțile de ritual în dublu exemplar.

Comisiunea constituindu-se din P.P. S.S. Gerasim Episcop al Argeșului, Athanasie Episcopul Râmnicului Noul Severin și subscrisul Raportor și:

Având în vedere că Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice a împărțit la timp unele din cărțile de ritual pe la Mitropoliile și Episcopiile țării;

Considerând, că nu numai la Mitropolii și Episcopii, dar chiar la toate bisericile mai mici întreținute de Stat, Ministerul Cultelor a împărțit la timp unele cărți de ritual, opinază:

A se face întrebarea cari anume cărți de ritual sunt necesari? După care S-tul Sinod *va avisa*; iar prin subscrisul Raportor cu smerenie o supune deliberării S-tului Sinod spre cele ce va crede de cuviință.

Raportor, † *Sofronie V. Craiovénu.*

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: La această Sf. Episcopie lipsesc toate cărțile de ritual și nu se găsesc de cât de cele vechi, cu litere kirilice și de aceea am rugat pe S-tul Sinod să dăruiască un rînd de cărți de ritual în dublu exemplar, căci dacă ar fi existat n'aș fi adresat această cerere S-tului Sinod.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Eu 'mi aduc aminte că S-tul Sinod a dat un rînd de cărți de ritual la Episcopia de Huși pentru școla de cântăreți.

P. S. Arh. Sofronie Craiovénu: I. P. S. Președinte, în calitate de raportor al comisiunei pentru luarea socotelor Revistei și Tipografiei, mai 'nainte de formularea raportului ce avul respectul a presenta, toți membrii acestei comisiuni adunându-ne în localul Tipografiei și puindu-se chestiunea: dacă s'a dat s'a nu cărți din cele de ritual pe la Mitropolii și Episcopii, ni s'a comunicat de Direcțiunea Tipografiei că: în adevăr sunt câți-va ani de când Ministerul de Culte pentru a veni în ajutorul Tipografiei i-a avansat câte-va mil de lei, iar în schimb a luat cărți de ritual bisericesc

pe cari le-a împărțit pe la Mitropolii, pe la Episcopii și pe la unele biserici întreținute de Stat. Acastă considerațiune avându-se în vedere de către comisiune am creșut că și la Episcopia de Huși s'o fi dat tot așa cum s'a dat unor biserici întreținute de Stat și la Mitropolie. Eū 'mi aduc aminte că la S-ta Mitropolie a Ungro-Vlahiei, unde am servit ca preot până la Arhierat, s'a primit mineele, două rinduri și toate cele-l-alte, unde știu că se află chiar și ađl. Chestiunea acēsta însă are să se lămurēscă și mai bine cu cât P. S. Locotenent de Episcop fiind de față eū 'l rog respectos să bine voiască să ne dea deslușiri dacă s'aū primit la acea Sf. Episcopie ceva din acele cărți sau dacă lipsesc, cari anume din ele?

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: Sunt de patru luni ca locotenent de Episcop, am fost mereū la biserică, și am vedut că în biserică nu se servește de cât cu cărți vechi cu litere kirilice. Dacă s'aū dat și nu există, acēsta este alt-ceva. Se pōte să se fi dat, dar eū n'am găsit acolo nici o carte nici în biserică nici în inventariū. De aceea rog cu insistență pe S-tul Sinod ca să facă acēstă donațiune Sf. Episcopii de Huși.

P. S. Arh. Sofronie Craioveanu: I. P. S. Președinte, S-tul Sinod este suveran și pōte să revie asupra conclusiunilor raportului, în suveranitatea sa pōte să facă donațiunea acelor cărți dacă va crede de cuviință și cu atât mai mult cu cât P. S. Locotenent de Episcop al Hușilor a arătat cum stă afacerea.

P. P. Arh. Pimen Piteștenu: Cred că este bine ca S-tul Sinod să încuviințeze a se da două rinduri de cărți de ritual pentru Episcopia de Huși.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci să se dea la toate Episcopiile, căci mineele nu s'aū împărțit.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eū știu că am cerut particular, dar nu mi s'a dat de la Minister de cât după cerere. Noi dăm la toate bisericile unde ni se cer și la Episcopii nu dăm.

P. S. Episcop al Râmnicului: Este un timp de mai mulți ani la mijloc de când la Tipografia Cărților Bisericești pentru imprimarea acestor cărți nu s'a mai primit nici o subvențiune de la Ministerul de Culte.

Pe fie-care an Ministerul de Culte da un fond pentru ca să se ajute tipografia în efectuarea lucrărilor sale de imprimare, iar în schimb primea cărți de ritual, pe cari le împărțea pe la bisericile întreținute de Stat, acum însă nu mai dă nici un fond. Pe timpul, când P. S. V. erați director (se adresază P. S. Valerian) primiți de la Minister vre-o subvențiune?

P. S. Arh. Valerian Râmnicénu: A cumpărat cărți în câte-va rinduri.

P. S. Episcop al Râmnicului: Va să dăcă Ministerul cumpăra cărți de la Tipografie și le împărțea pe la bisericile întreținute de stat, prin urmare cererea P. S. Locotenent al Episcopiei de Huși este foarte justă. Este însă o sarcină prea mare pentru tipografie ca să împartă gratuit aceste cărți. Cred însă că calea cea mai bună este să se facă cerere la Ministerul de Culte.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: Ministerul n'are fonduri. Tipografia a primit subvenție de la Minister, ea este a S-tului Sinod și S-tul Sinod trebuie să primescă cererea de a se da un rind de cărți pentru Episcopia de Huși fiind-că n'are.

P. S. Episcop al Râmnicului: Tipografia nu mai primește ađi subvențiune. La mine sunt cărți bisericești și mă surprinde cum nu sunt și la cele-l-alte Episcopii și mai cu sémă la Episcopia de Huși, când știu că decedatul Episcop se interesa foarte mult de cele bisericești cum a observat prea bine P. S. Calist că a cerut mai anul trecut chiar pentru școlele de cântăreți; deci este evident că trebuia să cêră cărți mai întâiu pentru bisericile din reședința sa și apoi pentru cele-l-alte instituții bisericești. În adevêr acêsta este o sarcină prea mare pentru tipografie, dacă însă S-tul Sinod voește să dea, eă nu mă împotivesc. S-tul Sinod este suveran cum a đis P. S. Raportor, să dispue cum va voi de depositul Tipografieii.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ași voi o deslușire. Cu ce fonduri se tipăresc cărțile aci?

P. S. Episcop al Râmnicului: Se vînd cărțile bisericești și se tipăresc altele cu fondurile Tipografieii. Când vom da cărțile gratuit nu vom mai avea cu ce să le mai tipărim.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Eă mă unesc cu ideea P. S. Locotenent de Huși să se dea cărțile dar nu în mod gratuit, ci să se plătescă de Minister.

Ne mai cerând nimeni cuvîntul pun la vot propunerea P. S. Locotenent al Huşilor. Cine este pentru să binevoiască a ridica mîna. Numai trei voturi. A cădut. Prin urmare s'aũ admis conclusiunile raportului.

P. S. Arh. Calist Botoşenenu, raportor, citeşte următorul raport, înreg. la No. 83 al comisiunei de petiţiuni relativ la tablourile anti-alcoolice.

Inalt Prea Sînşite Stăpâne,

La comisiunea de petiţiuni s'a primit adresa Onor. Minister al Cultelor şi Instrucţiunei Publice No. 7965 din 18 Decembrie 1900, prin care numitul Minister face cunoscut că are în deposit la casa şcolilor 3500 tablouri anti-alcoolice şi rógă pe S-tul Sinod a'şl da părerea ca să destine locul unde ar trebui să fie aşedate în comunele rurale pentru a servi ca pildă locuitorilor.

Comisiunea avënd în vedere că locuitorii comunelor rurale afară de biserică de regulă se adună la localul Primăriei şi din când în când la şcolă, este de părere a se comunica Onor. Minister, că atarî tablouri pot fi trimise comunelor rurale spre a se afişa la şcolă, saũ primărie, saũ la casa parohială.

Raportor: † *Calist Botoşenenu.*
 † *Gerasim al Romanului.*
 † *Nifon N. Ploestenu.*

P. S. Arh. Pimen Piteştenu: Ştiu fórte bine că Ministerul de Culte a dispus de a se aşeda aceste tablouri la şcolă şi la primărie în comunele rurale, acum întrebarea pe care Ministerul o face S-tului Sinod ar fi acesta: dacă S-tul Sinod incuviinţeză ca aceste tablouri să se pótă afişa şi la bisericile din aceste comune. Ca S-tul Sinod să recomande Ministerului, că aceste tablouri să le pue la primărie saũ la şcolă, acesta este un non sens întru cât deja măsura este luată.

P. S. Arh. Calist Botoşenenu: În adresă nu se pomeneste nimic din cele spuse de P. S. Arh. Pimen. Iată ce đice adresa (citeşte adresa).

P. S. Arh. Pimen Piteştenu: Prin urmare vedeţi că din adresă se înţelege că este vorba de biserică şi nici de cum de şcolă saũ primărie.

P. S. Episcop al Râmnicului: Este constatat că bise-

rica pe lângă menirea ei de a sfinți pe creștinii prin săvârșirea sfintelor taie și celor-l-alte Ierurghii Dumnezești are și pe aceea de a le da povețe folositoare și de suflet edificatoare pentru îndreptarea vieții lor. Una din acele povețe este și aceea de a se feri de viciul bețuturii, care tâmpește pe om. Și când vedem noi că autoritatea laică lucrează și societăți aparte se constituiesc în acest scop pentru a scăpa populațiunea noastră rurală de acest flagel socotesc că trebuie să primim cu bucurie oferta ce ne-o face Ministerul de Culte și să ne gândim numai la locul unde s'ar putea așeza acele tablouri, ca cei cari vin să se închine la biserică, pe lângă cele-l-alte citiri și rugăciuni, în timpător să-'și arunce ochii și pe aceste tablouri și să se edifice. Se știe că se pune la biserică în tindă și în privdor felurite figuri, publicațiuni, cum sunt publicațiunile de căsătorie și altele.

P. S. Episcop al Argeșului: Se pun și înăuntru bisericeii și în afară.

P. S. Episcop al Râmnicului: Chiar aci la Sf. Dimitrie, am vădut o cutie unde se pun o sumă de publicațiuni emanate de la diferite autorități, privitoare la interesele bisericeii. Socotesc dar că este bine să luăm act de propunerea ce ne face Ministerul Cultelor și să se primescă propunerea că aceste tablouri să se afișeze în tinda bisericilor, că ori cine va intra să-'și arunce ochii și să vadă povețele ce se dau pentru cei cu viciul beției. Eă sunt de această părere, iar dacă S-tul Sinod nu încuviințeză n'am nimic de dis.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Eă nu sunt de părere să punem biserica în așa situațiune imorală, ca venind unii și alții să vadă în biserica noastră ast-fel de caricaturi. La școlă și la primărie să le pue.

P. S. Episcop al Râmnicului: La școlă și la primărie s'au dat.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-jos: Eă la mine vă spun că nu le primesc. Mi-e témă că lumea să nu aprindă și acolo o lumânărică.

P. S. Episcop al Argeșului. Sf. Sinod a luat acum de curând o hotărîre în ceea ce privește tablourile cari trebuie să se așeze în biserică prin regulamentul pentru pictura

biserică. Atât în altar, cât și în incintă, toate locurile sunt ocupate cu tablouri reprezentând episoade din viața Mântuitorului și icoane de ale sfinților martiri și martire, cuvioși și cuvioase și alte tablouri pioase. Dacă s'ar pune în biserică asemenea tablouri de ale bețivilor, negreșit că s'ar acoperi icoanele sfinților și poate s'ar întâmpla ceea ce țice P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, ca unii să aprindă și lumânări. Eu nu înțeleg care este scopul ce se urmărește cêrându-se ca aceste tablouri să se pue în biserică. Presupun că predicatorul vorbind în contra beției să arate 6me- nilor tablourile ca să vadă ei cum ajung cei care au viciul beției. Eu cred că în biserică nu se poate pune asemenea caricatură, afară cu atât mai mult nu se poate pune, căci poate veni oră și cine să și bată joc de dîsele. Pe unele locuri este obiceiul a se zugrăvi la unele biserici mai ales în tinda din afară, iadul său dracul stând lângă aceia cari își mărturisesc păcatele. Toate acestea sunt edificatoare pentru 6meni. În București este o biserică cu sibile, pe care poporul o numește în naivitatea lui «biserică cu sfinți» poate să vie un timp când să țică unii: «hai la biserică cu sfinții bețivi». Prin urmare cred că nu este nemerit ca tablourile acestea să se pue în biserică. Cred însă că ar fi mai nemerit să fie în casa preotului și când va fi vizitat de 6meni să le explice, dar în biserică să nu fie puse.

P. S. Arh. Valerian Râmnicénu: Eu aș dori să le vedem tablourile cari le dă Ministerul, și dacă le vom vedea ne vom face o idee dréptă, unde trebuesc puse. E ceva zugrăvit sau numai instrucțiuni?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Sunt chipuri în dublă formă, care represintă pe om atât în starea primitivă cât și în stare de beție.

P. S. Arh. Calist Botoșenénu: Ca să nu se țică că comisiunea din care fac parte nu este de părerea S-tului Sinod, care după cât vêd este alătura de conclusiunile raportului, mai pot adăoga pe lângă cele specificate în raport, ca atari tablouri să fie puse sau la școlă sau la primărie sau în casa preotului paroh.

P. S. Arh. Pimen Piteșténu: Vê mărturisesc că în urma motivelor invocate de P. S. Episcop al Râmnicului credeam, că S-tul Sinod să primescă hotărîrea de a se pune aceste

tablourî la uşa bisericilor, întru cât ele sunt foarte instructive pentru buna propăşire a poporului nostru Când Ministerul s'a hotărît de a imprima acese tablourî n'a avut alt-ceva în vedere de cât ca în chip vădut să deştepte pe poporul nostru, arătându-i nenorocirile cari decurg din patima beţiei, care patimă ađi este răspândită în poporul nostru, şi cum din această patimă decurg o mulţime de alte patime, cari jicnesc în mare parte simţul moral şi religios al poporului nostru şi cum pentru biserică este o datorie de cea dintâi ordine de a se ocupa de starea moralităţei poporului, constat că Ministerul Cultelor ca măsură preventivă a luat hotărîrea a face aceste tablourî alcoolice. Eă am vădut aceste tablourî şi la Minister şi la o şcolă. Nu este alt-ceva de cât de a arăta pe om în stare sănătósă, cum este el sănătos, voinic şi plin de viéţă, şi cum este el atunci când porneşte pe calea nenorocită a alcoolismului. Dacă preotul este dator a predica şi a combate tóte viciile, cari bântue poporul nostru şi dacă acesta este una din cele mai de frunte datorîi preoţeşti, cari datorîi cu mulţămire trebuie să constatăm că o bună parte din preoţii noştri ştiu a le îndeplini. Dacă Ministerul a luat hotărîrea şi a imprimat pe propria sa cheltuială nişte tablourî, cari aű de scop a combate viciul beţiei, cred că nu numai că ar fi desavantajos de a pune aceste tablourî la intrarea bisericii, ci ar fi tocmai în legătură cu scopul ce'l urmăreşte biserica adică: binele omului şi ferirea lui de tot ce'l face rău. A hotărî punerea acestor tablourî în casa preotului credeţi-mă că nu înţeleg unde ar fi temeiul acestei hotărîri. Casa preotului nu este o casă oficială, ci este o casă particulară, şi nu acolo trebuie să punem aceste tablourî, ci în tinda bisericii.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Preşedinte: Şi eă sunt de părere să se facă tot posibilul a se înlătura patima beţiei; însă biserica să o respectăm. Să nu ducem la biserică asemenea lucruri şi nici în pridvor şi nici pe uşă. Acum mî-am spus părerea mea. Pun la vot opiniunea exprimată de mine ca cea mai depărtată. Cine este pentru să binevoéscă a ridica mâna. S'a primit.

Acelaşi P. S. raportor, citeşte următorul raport al aceleeaşi comisiuni înreg. la No. 84 relativ la cererea Parohului T. Persu din urbea Drăgăşani.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii s'a primit suplica Părintelui T. Persu, paroh în urbea Drăgășani, jud. Vâlcea, prin care numitul preot arată că biserica la care servește S-sa, altă dată era biserică rurală și ca atare prin legea rurală din 1864 a fost dotată cu pământ rural, de care să se folosescă preoții și cântăreții ei, și că mai în urmă prin osebite legături s'a alipit la urbea Drăgășani, folosindu-se și mai departe preoții și cântăreții numitei biserici de pământul indicat. Inșă în present epitropia bisericii voește cu orî ce preț a închiria numitul pământ în folosul bisericii.

Comisiunea, avënd în vedere că de și legea clerului mirean din 1893 nu amintește nimic despre pământurile bisericilor urbane, care altă dată aũ fost biserici rurale;

Avënd în vedere că comunele urbane ca cele de felul Drăgășanilor, prin numărul lor de familii, nu pot contribui la menținerea existenței servitorilor bisericestî așa cum bună-óră ar fi și în capitalele județelor

Avënd în vedere că atari pământuri s'aũ dat ca să se folosescă de ele preoții și cântăreții bisericii;

Avënd în vedere că majoritatea locuitorilor unor ast-fel de comune și chîiar și un număr óre-care de locuitori din capitalele județelor sunt împroprietăriți după legea rurală din 1864 și după cele de mai târziu. Și că atari locuitori de și sunt locuitori urbani, totuși pământurile lor din câmp rămân și mai departe proprietăți rurale, așa că nu se pot înstreina și vinde, de cât în anumite condițiuni.

Avënd în vedere că de și unele biserici rurale aũ devenit urbane, totuși pământurile lor cu care aũ fost înzestrate mai înainte fie prin Regulamentul Organic, fie prin legea de la 1864 și cele de mai târziu, ele vor continua și mai departe a fi pământuri rurale, întru cât nu fac parte din rađa orașelor și prin urmare nici înstreina saũ vinde.

Avënd în vedere că ele aũ fost date cu scopuri anumite, pentru a se folosi de ele numai preoții și cântăreții bisericii de care aparțin.

Comisiunea este de părere a se face mijlocire de către S-tul Sinod pe lângă D-1 Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice ca să se pună în vedere epitropiilor unor ast-fel de biserici ca cea amintită, ca să se lase și mai departe numitele pământuri, la dispozițiunea preoților și cântăreților lor, mai ales că nici o lege nu'î îndritnește, spre a le da altă destinațiune de cât cea fixată prin legile și regulamentele țerei în vigóre.

Acésta fiind părerea comisiunei o supunem cu cel mai profund respect la cunoștința S-tului Sinod, spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: † *Calist Ialomițenu Botoșenenu.*
 † *Gerasim al Romanului,*
 † *Nifon N. Ploestenu.*

Ne cerënd nimeni cuvîntul se pun la vot concludsiunile raportului și se primesc.

Același P. S. raportor, citește următorul raport al aceleeași comisiunii, înreg. la No. 85, relativ la plîngerea D-lui Gh. Mușetescu din comuna Mătău.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii s'a primit suplica înreg. la No. 2 a D-lui Gh. Gh. Mușetescu din comuna Mătău, jud. Muscel, prin care numitul domn se plînge oă este insultat și calomniat de Păr. Petre Ștefănescu din com. Jugur, acel județ.

Comisiunea avënd în vedere că atari diferende tot-d'auna se aplanază de chiriariile respective.

Este de părere a se trimite suplica în cestiune I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Primat al României, sub a căruj jurisdicțiune canonică se află atât reclamantul cât și pârîtul, spre a decide cele ce va crede de ouviință.

Raportor: † *Calist Ialomițenu Botoșenenu.*
 † *Gerasim al Romanului.*
 † *Nifon N. Ploestenu.*

Ne cerënd nimeni cuvîntul se pun la vot concludsiunile raportului și se primesc.

Același P. S., raportor, citește următorul raport al aceleeași comisiunii, înreg. la No. 86, relativ la cererea a 30 preoți din Eparhia Râmnicului prin care cer înlocuirea sf. vase fabricate din metale ordinare.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii s'a primit suplica a 30 de preoți din Eparhia Râmnicului Noului Severin, înregistrată la No. 31 din 18 Aprilie a. c., prin care mulți preoți se plîng că sîntele vase fabricate de jidanî nu numai că sunt fôrte scumpe, dar că sunt făcute din acele metale carî se oxidază în scurt timp și ast-fel numitele vase contribue la intoxicarea creștinilor cu felurite otrăvuri. Pentru acest sfîrșit rógă pe S-tul Sinod a li se da voe ca să introducă în serviciul liturgic sîntele vase confecționate din cositor și sticlă carî nu se oxidază nici odată.

Comisiunea avënd în vedere că atari sîntele vase se fac conform cerințelor liturgice din: aur, argint și cositor, și că lămuririle pe carî le cer, li se puteau da de către Chiriarchia respectivă. Este de părere ca

numita cerere să se recomande atențiunii Chiriarhului respectiv spre a se pronunța în cauză.

Raportor: † *Calist Ialomițenu Botoșenenu.*
 † *Gerasim al Romanului.*
 † *Nifon N. Ploeștenu.*

Ne cerënd nimeni cuvintul se pun la vot conclusiunile raportului și se primesc.

Același P. S. raportor, citește următorul raport al aceleleași comisiunii, înreg. la No. 88, relativ la adresa Ministerului Cultelor pe lângă care înainteză actele candidaților pentru catedra de Teologie Morală de la Facultatea de Teologie din București.

Inalt Prea Sănțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii s'a primit adresa D-lui Ministru de Culte și Instrucțiune Publică No. 13165 din 16 Decembre 1900, prin care face cunoscut că a făcut publicațiunile legale în Monitorul Oficial pentru ocuparea catedrei vacante de Teologie Morală de la Facultatea de Teologie din București; că termenul umitelor publicațiunii a expirat la 14 Decembre anul expirat, și că în termenul indicat s'au înscris la Minister următorii doritori de a ocupa catedra vacantă.

P. S. Arhiereul Meletie Gălățenu,
 S-sa Iconomul Stavrotor C. Nazarie,
 S-sa Iconomul Stavrofor Dr. Const. Popescu,
 D-l Profesor D. G. Boroșanu,

„ „ Badea Mangăru,

„ „ D. Stănescu, înaintând tot de o dată și memoriile numiților suplicanți relative la studiile ce au făcut fie-care și rögă pe S-tul Sinod spre a recomanda Ministerului un candidat pentru ocuparea catedrei vacante, conform alin. VII al art. 64 din legea învățămîntului secundar și superior.

Comisiunea avënd în vedere că S-tul Sinod deja s'a pronunțat în ședința de la 23 Octombrie 1900 asupra candidatului pentru catedra de Teologie Morală de la Facultatea de Teologie din București, recomandând pentru acest sfîrșit pe P. S. Arhiereu Meletie Gălățenu, este de părere a se menține și cu acastă ocasiune votul S-tului Sinod mai sus amintit.

Acăsta fiind părerea comisiunei asupra celor de mai sus cu profund

respect o supune la cunoștința S-tului Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: † *Calist Ialomițenu Botoșenenu.*
 † *Gerasim al Romanului.*
 † *Nifon N. Ploestenu.*

Ne cerënd nimeni cuvîntul se pun la vot conclusiunile raportului și se primesc.

Același P. S. raportor, citește raportul aceleeași comisiunii, înreg. la No. 87, pentru tunderea în monahism a surorii Iulita Florea Avram din M-rea Horezu.

Ne cerënd nimeni cuvîntul se pun la vot conclusiunile raportului cari sunt pentru admiterea călugăririi și se primesc.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: I. P. S. Președinte, voiŭ să cer o lămurire S-tului Sinod și acêsta rog să nu mi se ia în sensul că ași fi contra călugăririlor. Nu. Inșă mă găsesc în ore care nedumerire. Intreb, ce se face cu călugăririle pe cari le aprobăm noi, de ore-ce Ministerul de Culte în expunerea de motive care însoțește budgetul a. c., dice că: toți călugării său călugărițele cari mor să se închidă locul lor. Și ast-fel dacă S-tul Sinod va aproba atari călugării, cum a aprobat tot-d'auna, cu ce vor trăi acești călugări pe cari noi îi aprobăm aici? Intru cât după cum am arătat, pentru noi călugării său călugărițele nu vor mai fi în budget. Nu știu ce va fi călăuđit pe Ministerul de Culte când a făcut budgetul acestui an, dar mi se pare că prin acêsta s'ar tinde în mod indirect la desființarea monastirilor.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Noi n'am dat asentimentul nostru la acêsta și deci vom face călugării, căci nu putem lăsa mănăstirile fără călugări.

P. S. Episcop al Romanului: Da, precum dice Domnul «pe cei ce vin la mine nu-'i voiŭ scôte afară».

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Rog pe S-tul Sinod să se aducă la cunoștința Onor. Minister de Culte că S-tul Sinod nu aprobă înlăturarea călugăririlor, căci vor remânea mănăstirile góle.

P. S. Episcop al Râmnicului: Cestiunea pe care a sulevat-o P. S. Calist Botoșenenu, merită o seriósă consi-

siderațiune, și cred că este bine ca P. S. Sa s'o reia când vom avea onórea să fie față și D-l Ministru, ca să știm în ce sens s'a făcut acea reducere, căci póte s'a făcut în mod provizoriu și se va reveni asupra ei. De aceea sunt de părere ca P. S. Arh. Calist Botoșenenu să revie asupra acestei chestiuni când va veni D-l Ministru.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot opinia emisă de P. S. Episcop al Râmnicului. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna. S'a primit.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, ridic ședința.

Ședința viitoare va fi pe Luni 7 Mai, la orele 2 p. m.

Ședința se ridică la orele 4 p. m., anunțându-se cea viitoare pe ziua de 7 Mai, orele 2 p. m.

Președinte † **Iosif Mitropolit al Moldovei.**

Secretari: † *Athanasie al Râmnicului.*

† *Pimen G. Piteștienu.*

Ședința din 7 Mai 1901.

Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președenția I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

Se face apelul nominal și răspund prezenți 14 P. P. S. Membrii fiind în concediu I. P. S. Mitropolit Primat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Fiind în număr ședința este deschisă.

P. S. Episcop al Râmnicului, Secretar: citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Cer cuvîntul asupra sumarului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Aveți cuvîntul.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Eū știu că Ministerul de Culte a cerut S-lui Sinod să-și dea opiniunea ca tablourile anti-alcoolice să fie așezate unde va crede de cuviință.

Comisiunea prin concludsiunile raportului asupra acestei chestiuni a opinat ca numitele tablouri să se afișeze saū în localul Primărie, saū în școlă, saū în casa Parohului, în sumar însă am aușit că comisiunea s'ar fi exprimat să fie puse în biserică.

Cer dar să se facă rectificare fiind-că n'a ȳis comisiunea acésta.

P. S. Episcop al Râmnicului, Secretar. P. S-te, discuȳiunea a fost aȳa: Unii dintre membri aũ susȳinut ca acele tablouri să se puně în tinda bisericeĩ, tocmai la intrare. Acésta părere s'a supus la aprecierea S-lui Sinod, și S-tul Sinod a bine-voit a n-o încuviinȳa și la acésta face alusiune sumarul, căci ȳice să nu se puně în biserică.

În discuȳiunea urmată nu s'a ȳinut séma de conclusiunile raportului, ci s'a admis opiniunea I. P. S. Președinte al S-lui Sinod, ca preoȳii să predice contra alcoolului și cu acésta se achită de datoria lor de a feri pe ómenii de flagelul acesta.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte. Ne mai cerěnd nimenii cuvintul pun la vot sumarul ședinȳei precedente cu lămuririle date de P. S. Episcop al Râmnicului.

Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a prilit.

Se comunică de la birou adresa Sf. Episcopii de Huși cu No. 482 pe lângă care înaintěză telegrama prea cuviosului Arhimandrit de scaun relativă la cãrȳile de ritual necesare acelei S-te Episcopii, și rógă a se încuviinȳa darea lor în mod gratuit din Tipografia cãrȳilor bisericești.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: I. P. S. Președinte, în ședinȳa trecută s'a vorbit asupra acestei cereri făcută de P. S. Locotenent de Episcop al Hușilor, și atunci S-tul Sinod a cerut a se aduce lămuriri de ce anume cãrȳi de ritual este nevoie la acea Episcopie, și fiind-că aceste lămuriri, le avem, sunt de părere a se încuviinȳa de S-tul Sinod darea acelor cãrȳi în dublu exemplar, fără ca acésta hotărre să mai mērgă la comisiunea de petiȳiuni.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Arh. Pimen Piteștenu. Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a priimit.

Se comunică de la birou petiȳiunea d-lui Iorgu Dumitrescu din comuna Podu Bãrbierului, județul Dâmboviȳa, pe lângă care înaintěză 20 exemplare din cartea: «Urmarea lui Iisus Christos» spre a se distribui P. P. S. S. membri ai S-lui Sinod. Se ia act.

Idem petițiunea d-lui Iorgu Dumitrescu din comuna Podu Bârbierului jud. Dâmbovița, prin care cere autorizarea S-lui Sinod de a tipări o carte de rugăciuni care s'o împartă gratuit țăranilor.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Acastă cerere cred că este bine să se trimetă la comisiunea pentru luarea socotelor revistei și tipografiei, fiind vorba de imprimarea unei cărți de rugăciuni.

P. S. Arh. Niton Ploestenu: Am luat cuvintul ca să dau S-lui Sinod ore cari explicațiuni asupra cererei d-lui Iorgu Dumitrescu de a tipări o cârtică de rugăciuni și acăsta o fac, pentru că cunosc de aprópe pe acest bun și pios creștin.

Acest om, cheltuește pe fie care an o sumă bunicică din agonisita sa pentru a face fapte pióse, ca reconstruirea de biserică și ca să tipărescă cărți pe cari le distribue gratuit elevilor premiați și la creștinii ortodoxi doritori de a ceti cărți religioase. El fiind neguțător la țară a observat că din casele țăranilor lipsește cu desăvîrșire cărțile de rugăciuni.

Până acum a tipărit «Minunile Maciei Domnului, Mântuirea Păcătoșilor, Urmarea lui Iisus Christos» și acum ar dori să tipărescă și o cârtică de rugăciuni, cari rugăciuni le va lua întocmai și neschimbate din cărțile de rugăciuni cari sunt deja aprobate de S-tul Sinod și imprimate în tipografia S-lui Sinod. Mica cârtică de rugăciuni portativă care ar dori s'o imprime în câte-va sute de mii de exemplare, va cuprinde rugăciunile de dimineță, de séră, rugăciunile mesei, rugăciunile fiilor către părinți, rugăciuni pentru diferite cereri, ca pentru secetă, pentru cas de bôlá, pentru rodirea câmpului, pentru încetarea ploilor etc. rugăciuni cari se găsesc mai ales în cârtica care s'a oferit de S-tul Sinod Alteței Sale Regale Prințului Carol cum și în cârtica făcută de P. S. Episcop al Hușilor Silvestru. Acăsta este explicațiunea pe care am dorit să o dau S-lui Sinod și a-l ruga ca la ori-ce comisiune s'ar trimete afacerea să nu ia în nume de rău, ci să menajem asemenea ómeni cari cheltuesc sudórea lor pentru a îmbogăți literatura noastră bisericescă. Cu cartea intitulată «Urmarea lui Iisus Christos» a cheltuit aprópe 7000 lei, căci a tras-o în 60.000 de exemplare și a fost incredințată d-lui Gârbovicenu pen-

tru a o revedea; prin urmare după cum vedeți se ia toate garanțiile ca cărțile ce imprimă să iasă bune și să nu fie contra dogmelor noastre bisericesti.

Dacă ar face-o pentru speculă, aș înțelege să-i facem restricțiuni, dar când el nu ia nici o rugăciune streină ci toate după cărțile aprobate de S-tul Sinod și când și această cartică voește a o imprima și a o împărți gratuit țăranilor, fiind-că țăranii sunt săraci și nu poate să dea 2 lei pe cartea de rugăciuni care s'a tipărit de S-tul Sinod. Cred că nimeni nu se va împotrivi la o astfel de faptă bună. Cartea «Mântuirea păcătosului» și «Urmarea lui Iisus Christos» a dat-o gratis tuturor bibliotecelor parohiale, la școli, la spitale, și chiar și la penitenciare ca și acești oameni să găsească o asemenea carte românească pe care s'o potă citi.

În adevăr sunt multe cărți la noi, dar sunt cu litere kirilice și nu se pot citi de toți și când avem asemenea oameni cari 'și sacrifică munca lor pentru biserică noi trebuie să-i menajem.

P. S. Episcop al Râmnicului: Sunt foarte juste și întemeiate observațiunile făcute de P. S. Arh. Nifon Ploestenu pentru a susține cererea piosului creștin Iorgu Dumitrescu, se cuvenea însă să ni se presinte o listă de rugăciunile ce voește să le publice și atunci n'ar fi fost nici o discuțiune.

P. S. Arh. Nifon Ploestenu: Spune în petițiunea sa că nu va lua de cât din cărțile aprobate ale S-lui Sinod cum este cartea P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Episcop al Râmnicului: Trebuie să aibă S-tul Sinod asemenea listă ca să potă vedea dacă la tipărire s'a urmat întocmai fără deosebire.

De aceea la petițiune, cred că este bine să fie alăturată o listă de acele rugăciuni, care voește să le publice.

Cu aceste observațiuni mă unesc pe deplin cu cele ținute de P. S. Nifon Ploestenu și foarte bine a făcut S-tul Sinod de a trimes petițiunea d-lui Iorgu Dumitrescu la comisiunea pentru luarea socotelilor tipografiei.

P. S. Arh. Nifon Ploestenu: Dar comisiunea de petițiuni nu era competentă?

P. S. Episcop al Râmnicului: Și aceea era capabilă dar s'a trimes acolo ca să se pronunțe asupra modului.

Dacă S-tul Sinod primește să se tipărească cartea cu a-

céstă observațiune, cred că nu mai este nevoie nici de comisiune.

Repet dar să se anexeze la petițiune o listă de rugăcuni ce voește să tipărească și aceea să se aprobe de S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne mai cerând nimeni cuvîntul pun la vot opiniunea exprimată de P. S. Episcop al Râmnicului, împreună cu cele șise de P. S. Nifon Ploștenu. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a priimit.

Se comunică de la birou raportul direcțiunei tipografiei cărților bisericești cu No. 15 prin care rîgă a se da autorisație de a imprima carnete cu certificate duble pentru botezați și cununați, necesare parohiilor, precum și următoarele cărți de ritual: Evanghelia, Liturgia, Orologiul cel mic și Evanghelia în 12 limbi, care se cetește la vecernia din ziua de Paște și se trimite la comisiunea pentru luarea socotelilor revistei și tipografiei.

Idem petițiunea preotului Alexandru Marăscu din comuna Valea Sării, jud. Putna prin care arată că fiind paroh de la 1894—1900 la parohia Jorăști, fără nici o vină a fost transferat la parohia Valea Sării. Inainteză decretul de numire ca paroh la Jorăști și trei certificate eliberate de primăria comunei Jorăști.

Idem petițiunea preotului G. Săndulescu, parohul parohiei Dragomirești, jud. Némțu prin care cere a se reda cătunele Ungheni și Timpești la acea parohie, inaintând și un certificat al primăriei acelei comune prin care se constată distanța de la cătunele acestea până la cătunele Dragomirești și Uscățil.

Ambele aceste comunicări se trimit la comisiunea de petițiuni.

Idem petițiunea D-lor Mardari Gheorghiu și Gr. Ibănescu cântăreți la biserica Sf. Spiridon și Sf. Teodor din Iași pe lângă care inainteză un manuscript de psaltikie intitulat: *Gramatica teoretică și unificarea cântărilor bisericești* spre a se cerceta și aproba ca cărți didactice și se trimite la comisiunea pentru cercetarea manualelor de musică bisericească.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Comu-

nicările terminându-se intrăm în ordinea Țilei. La ordinea Țilei avem rapoartele comisiunilor.

P. S. Arh. Sofronie Craiovénu, Raportor, citește următorul raport înreg. la No. 128 al comisiunii pentru cercetarea socotelilor Revistei și Tipografiei relativ la darea de sémă a gestiunei Tipografiei pe anul financiar 1900—1901.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea pentru luarea socotelilor Tipografiei și Revistei S-tului Sinod s'a trimis raportul Direcțiunei Tipografiei No. 2, înreg. la No. 25/901, pe lângă care se alătură darea de sémă a gestiunei financiare a tipografiei în cursul anului financiar 1900—1901.

Comisiunea compusă din P.P. S.S. Gherasim al Argeșului, Athanasie al Râmnicului Noul Severin și subscrisul raportor, transportându-se la fața locului în Țiua de 2 Maiă, din cercetările făcute a constatat următoarele:

I). Veniturile realizate de Tipografie în decursul anului financiar 1900—1901 ating Țifra de lei 129,909 bani 46, din care dacă scădem lei 63,001 bani 24, cari se află în casă la 1 Aprilie 1900 ne rămân lei 62,908, bani 22, venituri realizate în cursul anului bugetar trecut; în care S-tul Sinod aprobase la venituri suma de lei 126,050,00, care, comparată cu cea realizată ne dă o diferență de 140 lei, bani 94 în minus. Acéstă diferență în mai puțin ne lămurește Direcțiunea (să se vadă raportul)—n'ar fi existat dacă Revista ar fi achitat, mai 'nainte de încetarea anului financiar, suma de lei 3833, bani 50, ce debita către Tipografie din imprimat în cursul anului. Deci, veniturile Tipografiei au fost bine evaluate, dar încasările n'au fost tocmai prospere și față de criza financiară prin care suntem nevoiți a trece, încă pot fi ore cum senzabile.

II). La cheltueli Tipografia atinge cifra de lei 68,733, bani 23, sumă cu mult mai mică de cât cifra de 103,136 lei, 50 bani, cât aprobase S-tul Sinod a se cheltui în cursul anului financiar 1900—1901, deci s'a cheltuit mai puțin de cât prevederile bugetare cu 34,403 lei, 27 bani.

III). Făcând comparațiune între veniturile și cheltuelile Tipografiei pe eșerciul anului bugetar 1900—1901, avem în séra Țilei de 31 Martie 1901 diferența de lei 57,176,23, care, față de soldul de lei 63,001, bani 24 de la 1 Aprilie 1900 e mai mică cu suma de 5,825 lei, bani 01.

În urma acestora comisiunea procedând la verificarea veniturilor și cheltuelilor, a revizuit mai întâiú cassa, în care a găsit în ființă suma de

57,176 lei, bani 23, repartisată ast-fel: 40,000 lei depuși la Cassa de depuneri și consemnațiunii cu recipisa No. 28,442 din 5 Martie 1901, și 17,176 lei, bani 23 în numerar.

Cercetând apoi condicile în cari s'au înscris veniturile și cheltuelile precum și condica de „radiarea“ în parte a depositului de cărți vândute, s'a constatat că: veniturile și cheltuelile sunt înregistrate în mod regulat în condici; cheltuelile asemenea au fost justificate cu acte în regulă; iar condica de „radiarea“ în parte a depositului de cărți, stă în concordanță directă cu cererile pentru expedierea de cărți precum și cu sumele înscrise din vânzarea lor.

Intemeiată pe aceste constatări, comisiunea, este de părere a se da descărcare Direcțiunii Tipografiei de gestiunea exercițiului anului bugetar 1900—1901; iar prin subscrisul raportor, cu smerenie supune rezultatul lucrării sale desbaterilor S-tului Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: † *Sotronie V. Craiovénu.*

P. S. Arh. Calist Botoșenenu. I. P. S. Președinte, din darea de sémă pe care a prezentat-o Directorul Tipografiei Cărților Bisericești cât și din raportul comisiunii de control, ca s'o numesc așa, reese un adevăr foarte clar că Directorul Tipografiei Cărților Bisericești are tot-d'auna la dispoziție o sumă de 60,000; 57,000; 40,000 lei.

Acéstă sumă însă nu se formază din alt-ceva de cât din escedentele ce da veniturile budgetare la finele fie-cărui an.

Tipografia cărților bisericești este o instituțiune emina-mente a S-tului Sinod, și de aci urmază că escedentele sale tot-d'auna să fie capitalisate spre a avea la timp, ca ori ce instituțiune tipografică un anumit capital.

Legea comptabilităței generale a statului cere ca escedentele anuale să fie capitalisate în efecte publice și dacă tipografia cărților bisericești n'ar putea întimpina cheltuelile ce se fac ținic din veniturile budgetare atunci ar veni foarte bine să cêră blagoslovenia S-tului Sinod ca să'i acorde un credit extra-ordinar din capitalul tipografiei și acéstă o pôte face tipografia întru cât de douë ori pe an în cursul unui an financiar are la dispozițiune pe S-tul Sinod. Trêba acéstă nu o face tipografia. Tot-d'auna banii numerari 'i ține în casă. Escedentele acestea nu produc nimic, absolut nimic, și nu știm cum se face, căci după cum am ascultat

din raportul comisiuni de luarea socotelilor tipografiei cărților bisericești, reese un fapt: banii aceștia au fost depuși la casa de depuneri mai întâi în luna Maiu 1900 apoi în luna Iunie 1900 iarăși au fost depuși, iar în luna Martie curent au fost depuși numai 40,000 în loc de 57,000 cât se găsea la finele anului trecut sau la 31 Martie 1900.

Comisiunea n'a observat treba acesta nu de ați ci de când este tipografia cărților bisericești. Tot-d'auna escedentul de la finele anului a fost lăsat la dispozițiunea Directorului tipografiei, pe când foarte bine ar fi făcut dacă se dispunea ca escedentele anuale să fie plasate în efecte și să serve ca capital al tipografiei și pe lângă acesta să producă și un venit de cel puțin 2000 lei pe an. Și acesta cu atât mai mult, cu cât din darea de sémă a D-lui Director al Tipografiei reese clar ca lumina ȃilei că veniturile Tipografiei au dat în anii din urmă venitul trebuitor pentru întâmpinarea cheltuelilor anuale. Iar dacă s'a întimplat ca anul acesta Direcțiunea indicată să ia din excedent suma de 3,000 de lei acesta a provenit din cauză că jurnalul n'a achitat datoria la timp. Nu mă mir pentru ce n'a achitat'o, vom vedea când va veni cu raportul ad-hoc. Eū rog pe S-tut Sinod să bine-voescă a dispoza ca escedentele budgetare să fie plasate în efecte publice, căci dacă s'ar plasa numai 40 miil de lei în efecte publice s'ar putea cumpăra o sumă de 50,000 lei cari ar da un venit anual de 2,500 lei, venit care ar contribui la acoperirea cheltuelilor tipografiei. Pe când cu sistema urmată până acum escedentul formeză un stoc metalic al tipografiei, fără a produce nimic. Iar dacă s'ar capitalisa escedentele și s'ar plasa în efecte după cum am arătat, atunai s'ar putea constata și mai bine activitatea neobosită a D-lui Director respectiv. Căci nu 'i s'ar mai imputa că acoperă cheltueele cu escedentele anuale, ci cu veniturile lor.

Am cea mai mare stimă pentru Directorul tipografiei dar 60 miil lei aprópe puși la dispozițiunea unui comerciant ar putea face treburi mari, când nu este controlat de nimeni în cursul unui an întreg.

Administrațiunea revistei i-a plasat în efecte iar la tipografie nu i-a plasat, ci stă la dispoziția directorului tipografiei amintita sumă ca să facă cu ea ce va crede de cuviință,

adică când nu-î va ajunge cheltuelile să ia escedentul și să le acopere. Mie mi se pare că nici într'o administrațiune din țara românească, nu ȕic din lume, nu se procedeză așa ca escedentele să fie trecute ca venituri la o instituțiune 6re care, întru cât ele se trec ca capital și produsul lor se trece ca venit.

Însă de vreme dar, după ce veniturile tipografiei sunt prospere încredințările de mai sus, ar fi de dorit ca escedentele la sfrșitul anului să fie plasate în efecte și să se lase la dispozițiunea Directorului tipografiei din acele escedente suma de 20.000 lei și acesta numai până la realizarea încasărilor necesare nu însă până la finele anului, de aceea încă odată rog pe S-tul Sinod ca din soldul de 57176 lei 23 bani să nu mai fie lăsați la dispozițiunea directorului de cât cel mult 20,000, iar restul să fie plasați în efecte publice, pentru că nu are drept orî-care ar fi administrațiunea aceea să aibă bani la dispoziție cari să nu producă nici un venit.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: Am cerut cuvîntul să declar aici în S-tul Sinod, că comisiunea însărcinată pentru a cerceta cum merge instituțiunea Biserica «Ortodoxă Română,» cred că va avea plăcuta ocaziune a spune că Direcțiunea Tipografiei e plătită până la 1 Mai așa că revista Biserica Ortodoxă-Română nu datoréză nimic tipografiei.

P. S. Arh. Sotronic Crai6v6nu: Comisiunea pentru luarea socotelilor tipografiei S-tului Sinod, n'a avut aci de a face cu nimic alt ceva de cât a verifica țifrele ce ni s'a dat scrise, că revista s'a achitat de suma datorită casei tipografiei acesta a și constatat comisiunea, dar cestiunea este a se ști, când s'a răspuns această sumă? Noi am verificat darea de s6mă pe exercițiul anului financiar 1900/901 și dacă revista s'a achitat acum de suma ce debita în s6ra țilei de 31 Martie p6te f6rte bine să nu mai fie dat6re în timpul de față dar ea tot dat6re r6mâne în scripte pe anul budgetar 1900/901, c6ci nu la 31 Martie ci la 2 Mai s'a achitat de suma datorită. Iată ce am avut de răspuns la cele țise de P. S. Președinte al «Revistei Biserica ortodoxă Română».

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. S. Președinte, în mai multe rînduri am luat parte ca membru în comisiunea pentru luarea socotelilor tipografiei c6rților bisericești și de

sigur că și comisiunea s'a gândit adese-orî că e bine să se formeze un capital din escedentele anuale, și tot comisiunea acésta a propus Membrilor redactori ca o parte din escedentele sale care se ridică la vre'o 50,000 lei să fie plasate în efecte, așa că mulțămită acestei dispozițiunii comitetul are depusă suma de 37,000 lei. Nu tot așa însă este lucrul și cu Tipografia Cărților Bisericești. Aci este o instituțiune care trebuie să aibă la dispozițiunea sa un capital rulant, vine momentul când un autor cere să 'i se tipărească o carte și natural că Directorului tipografiei 'i trebuie numai de cât o sumă de bani cu care să procure materialul necesar. Așa în anul trecut în budgetul pentru anul viitor vedem trecut la material suma de 31,869 lei 54 bani.

Dacă Directorul tipografiei n'ar avea acésta sumă la dispoziție acum imediat la Aprilie nu știm cum ar face față cheltuelilor, fiind că veniturile se încaséză treptat în cursul anului iar nu de odată.

Ce e drept în anul trecut tipografia a avut ca escedent suma de 63,001 lei 24 bani. Din acești bani s'a cheltuit în cursul anului dar s'a'au încasat alte sume, așa că la 1 Aprilie anul acesta a fost o sumă mai mică și anume de 57,176 lei 23 bani din care 40,000 sunt puși la Casa de depuneri, în numerar; n'a putut să 'i pue în efecte pentru că efectele osciléză, ađi e mai mult mâine mai puțin și nici nu avea autorisare pentru acésta. Dacă acésta sumă ar fi plasată în efecte și s'ar întâmpla ca Directorul să aibă nevoie de bani, n'are unde să le plaseze ca să ia bani, căci ar trebui să plătescă dobândi mult mai mari, prin urmare el trebuie să aibă la dispozițiune, o sumă 6re care de bani ca orî când va avea necesitate să aibă de unde lua. Dacă n'a depus acești bani în efecte, s'a'au depus în numerar, iar procentele nu le încaséză Directorul. Veniturile acestor bani depuși se trec la venituri însemnate în rubrica veniturilor extra-ordinare.

Dacă P. S. Arh. Calist Botoșenenu ar dori să vadă cât de regulat se ține comptabilitatea tipografiei nu ar avea de cât să viziteze acésta instituțiune.

Și e' eu aș fi de părere să se formeze un capital care să fie pentru tot-déuna și din venitul lui să se foloséscă tipografia, acésta însă numai în cazul când ar putea vinde

mai multe cărți; în adevăr în anul l-îu, când aū eșit cărțile se vindeau mai mult, acum însă se vînd fôrte puține, așa că cu venitul de la cărțile de ritual nu s'ar putea întreține tipografia.

Venitul din vîndarea cărților este de 28319 lei, 28 bani, iar cheltuelile sunt de 68733 lei, 23 bani. Era posibil ca din venitul cărților să se întrețină tipografia? De sigur că nu. Prin urmare sunt de părere ca escedentul actual să se lase la dispozițiunea directorului tipografiei, avînd deplina încredere în d. Director actual de a cărui onestitate nu ne îndoim și care ține o comptabilitate fôrte regulată. Dacă s'ar întîmpla ca în anul viitor să fie un escedent mai mare, va fi pôte P. S. Calist în comisiune și chiar noi vom propune, ca să se formeze un fond bănesc pe lângă acela care este astăzi, ceea ce nu este rău. Acesta numai când va fi un escedent cu care să acopere cheltuelile dintr'un an de țile, dar mă tem că nu se va incasa de cât pe jumătate suma. Pentru aceste cuvinte sunt de părere să se admită conclusiunile raportului și să renunțăm la părerea P. S. Calist Botoșenenu de a se forma un fond din escedentul acesta.

P. S. Episcop al Dunării de jos: O explicațiune aș dori să ne dea P. S. Raportor. Baniî carî se află de prisos la tipografie sunt puși unde-va, la casa de depunerî sau sunt în depositul tipografiei?

Pe urmă aș dori să știu dacă plățile de cumpărare de hârtie și material se fac imediat sau se fac pe termen?

Căci este o mare deosebire. Atunci când se cumpără cu bani gata furniturile sunt mult mai eține de cât pe termen și de aceea aș dori să mi se dea aceste explicațiuni, fiind-că din cele ce s'aū vorbit până acum eū sunt încă în nedumerire. În tot casul cred că este mult mai bine să avem baniî puși la casa de depunerî căci am avea și un venit bunîșor la ei. Rog dar pe P. S. Raportor a ne da explicațiunile cerute.

P. S. Arh. Sofronie Craiovénu: Relativ la lămuririle ce dorește a avea P. S. Episcop al Dunării de jos că în ce timp în anul trecut s'aū depus baniî? respectuos rêspond că în anul trecut, nu se cunște în ce țî anume s'aū depus, nearătată fiind cea țî din scripte, dar în anul curent

s'aũ depus în ziua de 5 Martie și anume suma de 40 mii de lei. Că s'a plătit, se plătește sau nu dobînda la suma disponibilă pe care direcțiunea tipografiei o depune la casa de depuneri în timpul când n'are trebuință de dînsa, și o ridică apoi la necesitate, n'am vędut acęsta; iar în ceea ce privește plata se face pe bani.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Voiũ să fac întai o întrebare P. S. Președinte al revistei «Biserica ortodoxă română» să ne spue dacă costul tipăririi l'a vãrsat pãna la 31 Martie sau dupã 31 Martie?

P. S. Episcop al Argeșului: Dupã 17 Aprilie.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Acum viũ la P. S. Episcop al Argeșului membru și președinte în comisiunea pentru luarea socotelilor tipografiei. P. S. Președinte al acestei comisiuni ne declarã că incasãrile din acești ani din urmã nu sunt așa de prospere, cum erau în anii trecuți când a început să se tipãrască cãrți bisericești în tipografie, însă eũ observ că este tocmai contrariũ. Este o minune aci între prevederi și incasãri.

Tôte prevederile făcute asupra incasãrilor din anul trecut, s'aũ incasat ad-litteram; nici 5 bani nu aũ lipsit afarã de sold care l'a gãsit.....

Din vîndarea cãrților s'a prevędut 28.319 lei 88 bani și s'a incasat tot atãt, din vîndarea icónelor s'a prevędut 282 lei 4 bani, și s'a incasat tot atit, din legatul cãrților s'a prevędut 6491 lei 17 bani, și s'a incasat tot atãt, din transportul cãrților și icónelor s'a prezentat lei 1092 bani 90 și s'a incasat tot atãt, din imprimarea revistei «Biserica ortodoxă română» s'a prevędut 11250 lei și s'a incasat tot atãt etc.

P. S. Episcop al Argeșului: Unde sunt prevederile? Aci sunt veniturile.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Avem aci darea de sémã a tipografiei asupra gestiunei anului financiar 1900/901 unde în pagina a doua Directorul tipografiei enumãrã paralel cu budgetul anului trecut toate veniturile și felul cum s'aũ incasat.

P. S. Episcop al Argeșului: V'ași ruga să cercetați budgetul care s'a votat astã tómnã și veți vedea.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nici odatã nu se pôte

lua socotelile unei instituțiuni ori care ar fi ea, până nu pui în linie paralelă prevederile budgetare cu încasările. Aci ne dați un fel de specificare, care corespunde cu felul veniturilor lunare pe anul 1900/1901, de aceea am și că este minune.

Iar dacă lucrurile stau alt fel vă rog să-mi dați prevederile budgetare

P. S. Episcop al Argeșului: Nu le am la dispoziție.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Eu nu am fost în comisiune și nu m'am condus de cât de aceste imprimare, de aceea cer lămurire.

P. S. Episcop al Argeșului: Să afirmați lucruri exacte nu neexactități; suntem în Sf. Sinod.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Când cer ca să mi se prezinte prevederile bugetare pe 1900/1901, acesta cred că nu este o inesactitate, căci tocmai ceea ce ar trebui să fie lipsește.

Asupra escedentului—iar vin la nenorocitul de escedent—
P. S. Președinte al comisiunii a adus la cunoștință că de și acest escedent s'a aflat în casa tipografiei, dar a adus un venit ôre-care, și că a observat în scriptele tipografiei că există acest venit, provenit din dobânda escedentului de-
pus la Casa de depuneri la intervale.....

P. S. Episcop al Argeșului: Dacă ar fi stat mai multe luni. Dobânșile se plătesc după două luni.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Ați elucidat faptul, și ați spus că a produs un venit. Aci nu văd nicăeri, căci neavând budgetul sunt orb pe jumătate, nu văd dar un articol asupra încasărilor, în care să se și că *dobânda asupra escedentului*. Văd însă veniturile din vânzarea cărților, din vânzarea icónelor, din imprimare particulare etc. nu se vede însă aci nicăeri venitul sau dobânda ce ar fi putut produce soldul aflat în casă la 31 Martie 1900.

Alt-ceva Prea Sf. Președinte al Comisiunii ne-a spus că trebuie să fie pus la dispozițiunea Directorului tipografiei tot capitalul tipografiei, căci el are să facă cumpărări și vânzări.

Intreb respectuos se poate face vre-o dată cumpărări de 63.000 de lei? Nu se poate. Se pot face cel mult de 10—20.000 lei, să lăsăm dar 20.000 lei la dispozițiunea Di-

rectorului iar 40.000 ceea ce ar face în efecte 50.000 după cum am mai arătat să producă ceva, căci actualmente nu produce nimic. Am declarat și susțin sus și tare, că nu mă ating de Onor Director al tipografiei, dar nu e mai puțin adevărat că acești bani stau în casă și nu produc nimic. Nici statul nu lasă bani numerar în casă ci îi plăsează în efecte, nu mai vorbesc de autoritățile cari învârtesc—dacă îmi este permisă expresiunea—un comerțiu ôre-care și tipografia este o instituțiune comercială, prin urmare și această instituțiune trebuie să producă și din capitalul ei, căci numai atunci pôte să mērgă cu pași repeđi spre progres, iar dacā se întrebuintēzā tot capitalul atunci această instituțiune nu numai că nu va progresa, dar va ajunge cu timpul că nu va mai avea nici un ban în casă.

De aceea pentru siguranța acestei instituțiuni a Sf. Sinod—pentru că a Sf. Sinod este—nu a Directorului Tipografiei cum presupun unii, după cum și revista nu este a membrilor comitelului redactor, ci a Sf. Sinod—de aceea ăic, susțin încă o dată propunerea ce am făcut, rugând pe S-tul Sinod ca suma de 17.177 lei 23 bani care era în numerar în casă la 31 Martie 1901 să rămână la dispozițiunea Directorului Tipografiei, spre a o întrebuinta la cumpărări, iar 40.000 lei să se plaseze în efecte și atunci tipografia va avea un capital de 50.000 lei, care va produce un venit de aprópe 2500 lei pe an.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu nu aș fi în contra propunerii P. S. Calist, de a se capitaliza în efecte suma de 40.000 lei.

Are să fie greutate pentru Director, că nu va mai avea la dispozițiune bani cât 'i va trebui; el are să ia comenđi cu termen și va umbla pe la casele de economie ca să se împrumute. Mai departe am de observat. P. S. Sa ăice: ceea ce s'a prevēđut s'a realizat ban cu ban. Se știe, că se prevede în budget la veniturii, luându-se de normă veniturile realizate în anul trecut. La veniturile realizate de la 1 Octombree 1899 până la 1 Octombree 1900 sunt trecute din vîndarea cărților, 31.268 lei, dincóce sunt 28.319 lei 88 bani; din vîndarea icónelor 428 lei, dincóce este 282; imprimarea revistei 20.000, dincóce este 11250 și așa mai departe. Avem aci budgetul anului 1900/1901, nu era obi-

ceul a se face comparativ cu anul trecut, de aceea nu s'a făcut nici acum. Dar cât s'a incasat în anul trecut se presupune că se va incasa și în anul curent.

La venituri se țice: Venituri realizate de la 1 Aprilie 1900 pînă la Aprilie 1901 în comparațiune cu veniturile din anul 1899/1900 este o diferență foarte mare, sumele nu sunt identice cum spune P. S. Calist. Țin însă să constat, că în 1899/1900 s'a realizat din venitul cărților 31.000 lei și în 1900/1901 28.000 prin urmare o diferență de 3000 lei în minus. Decî ceea ce am afirmat eă este exact și nu este cum spune P. S. Calist.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Da-ți-mi voe să vă intrerup. Văd că se întinde aci o discuțiune care pare că nu e locul ei aci, ci în altă parte. Vă rog dar să ne limităm în marginele buneii cuviințe; nu țic că este rea cuviința în discuțiune dar la ce bun acăstă discuțiune aci? Mă mir de P. S. Calist că se întinde și dezvoltă ast-tel de idei aci.

Vă rog dar să ne mărginim în cestiune, dacă ajunge suma cutare sau nu, să se lase suma cutare la dispozițiunea Directorului sau nu. Acăsta este opiniunea mea.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Am cerut cuvîntul, cu învoirea S-tului Sinod pentru a treia oră, ca să declar că nu am sulevat cestiuni cari să nu fie de resortul S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu nu am terminat încă căci am fost intrerupt de Înalt P. S. Președinte.

Vreau să constat cu budgetul tipărit și aprobat de S-tul Sinod că prevederile budgetare nu au întrecut cu mult resursele veniturilor.

Se propune în budgetul pe 1900/1901 «la vinđarea căr-ților 28.319 lei 88 bani; la vinđarea icónelor 282 lei 04 bani; la legatul cărților 6491 lei 17 bani; din transportul cărților și icónelor 1092 lei 90 bani; din imprimarea revistei «Biserica ortodoxă Română» 11.250; din imprimate particulare 14.160 lei 23 bani; și venituri extra-ordinare «1312».

Așa dar a fost propus pentru anul 1900/1901 suma de 126.050, și s'a realizat 125.909 lei 46 bani, va să țică o mică diferență. Decî ceea ce ați afirmat P. S. Vóstre nu era exact

și acésta pentru că nu știați prevederile budgetare; prin urmare prevederile budgetare nu au întrecut cu mult resursele.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nicî nu m'am gândit. ca să sulevez cestiuni cari nu ar fi de resortul S-tului Sinod. Am declarat și declar și acum că Tipografia Cărților Bisericești este instituțiunea S-tului Sinod, de aceea întreb pe S-tul Sinod: Suntem datorî saũ nu să ne dăm sémă de mersul acestei instituțiunii, saũ să o lăsăm să o conducă fie care cum va voi? Să mă credeți că dacă aveam la dispozițiune prevederile budgetare, ași fi putut face un studiu mai aprofundat.

P. S. Episcop al Argeșului: Ați avut la dispozițiune arhiva S-tului Sinod.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Aci însă mă întălnesc cu altă minune (ilaritate). Comisiunea constituită sub presidenția P. S. Episcop de Argeș, ne presintă darea de sémă de venituri și cheltueli ale tipografiei de la 1 Aprilie 1900—1 Aprilie 1901. Aci nu am nimic de đis. Budgetul însă nu concordă cu gestiunea financiară, pentru că budgetul este întocmit de la 1 Octombree 1900—1 Octombree 1901, prin urmare atunci eũ am fost lipsit de lumina acésta, nu am știut că anul financiar urméză de la Octombree la Octombree.

P. S. Episcop al Argeșului: P. S. Sa este novice și nu știe că votăm la Octombree budgetul anului viitor.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Póte să fiũ novice, dar dacă la 1 Octombree se întocmește budgetul, cum presentați lucrarea socotelilor de la 1 Aprilie până la 1 Aprilie, căci compturile trebuie să fie o copie fidelă a budgetului ca să se póta dovedi care este rezultatul prevederilor budgetare, dacă punem budgetul de la 1 Octombree 1900—1 Octombree 1901, este just că orî cât s'ar fi silit comisiunea, nu ar fi putut da un rezultat clar. In adevěr noi avem sesiunea S-tului Sinod tómnă, dar tipografia ar putea să ne întocmescă budgetul de la 1 Aprilie până la 1 Aprilie.

P. S. Episcop al Râmnicului. Chîar așa este acum.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nu este așa, iată budgetul. Rog pe S-tul Sinod ca să hotărască ca budgetul să nu mai fie prezentant de la 1 Octombree până la 1 Octombree, ci de la 1 Aprilie până la 1 Aprilie. P. S. Vóstră nu aveți

de cât să puneți veniturile de la 1 Aprilie până la 1 Aprilie, pentru că de aci rezultă neînțelegerile ce avem noi. Statul ast-fel 'și are budgetul întocmit, și noi trebuie să avem tot ast-fel, pentru că trăim în statul Românesc.

P. S. Episcop al Argeșului: Când vom face budgetul în anul viitor, veți propune.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I. P. S. Președinte, asistăm precum vedeți la o discuțiune cam grea, fiind-că după cele vorbite până acum, eu cel puțin nu sunt lămurit asupra cestiunei. Când vorbește un P. S. Membru din comisiune se pare că el ar avea dreptate, de îndată însă ce se scoldă un altul și vorbește, încep să cred că el ar avea dreptate. Având de altă parte în vedere timpul înaintat al ședinței, eu rog să se amâne discuțiunea pentru ședința viitoare, când și P.P. S.S. Membrii ai comisiunii vor avea timp să 'și re-vață actele din nou și P.P. S.S. ceilalți, cari vor să facă lumină, să ne spună iarăși lucrurile în mod clar, precis și sigur. Pentru că, să vă spun drept, cu toate discuțiunile eu am rămas în nedomirire, în cât nu știu ce să cred în această cestiune. Iată cauzele pentru cari eu vă rog să amânăm discuțiunea acesta pentru ședința viitoare.

P. S. Episcop al Râmnicului: A se primi opiniunea pe care a emis-o P. S. Episcop al Dunărei-de-jos este a se arăta neîncredere în comisiunea pentru luarea socotelilor tipografiei, că nu a venit cu lucrări lămurite. Dacă greșesc vă rog să mă ertați, dar eu așa înțeleg lucrul și vă voi supune cu smerenie la cunoștință că noi suntem lămuriți și credem că dacă veți avea buna-voință a ține sémă de lămuririle cari le vom da ne vom lămuri cu toții.

Dacă s'a făcut această lungă discuțiune, s'a făcut mai mult asupra unor lucruri cari nu comportă această cestiune ce se prezintă. Este vorba numai de escedent. P. S. Calist a emis părerea, că cu escedentul să se cumpere efecte. S'a răspuns din partea celorl-alți, că la tipografie nu merge ca la revistă, unde nu sunt de cât cheltueli pentru imprimat, pentru broșat și salariile membrilor redactori. Aci se prevede o sumă de 40,000 lei numai pentru material, deosbit salariile personalului.

Noi însă trebuie să ținem sémă și de alt-ceva, de voturile anteriore date de S-tul Sinod, respectiv de unele obli-

gațiunii care le are tipografia cărților bisericești și anume: acum un an sau două vă aduceți aminte, că S-tul Sinod a admis cererea direcțiunii tipografiei, cerere care a luat-o în considerație comisiunea pentru luarea socotelilor acestei instituțiuni, și a supus S-tului Sinod trebuința de a se face o magazie, căci este amenințată de o catastrofă din cauza greutateii de cărți cari se află în pod. Dacă nu s'a făcut până acum, cestiunna este că nu s'a regulat cu terenu; până în momentul ce se va regula această cestiune, suma trebuie să fie la dispoziția Directorului ca să se începă lucrarea, și acesta este o cauză că s'a căutat ca suma să fie cât mai ușor de manipulat, așa dar să nu se depue în efecte. P. S. Calist țice, că acest escedent a existat de la început. Nu a existat de la început. Vă aduceți aminte când se presenta budgetul, că nu era escedent de cât de vre-o mie de lei și ceva, acum câți-va ani. Prin urmare acest escedent s'a realizat de câți-va ani în urmă. Trebuie dar să'l aibă la dispozițiune Directorul tipografiei. D-sa îl depune în numerar la casa de depuneri. Trebuie să fim mulțamiți că nu'l ține în casă ca să se sustragă de reii făcătorii. Il depune în numerar și nu în efecte, fiind-că cum sunt scăzute efectele acum, când va avea nevoie de bani va trebui să le vândă și paguba ar fi prea mare.

Iată cauza pentru care noi membrii comisiunii, a căror dorință pentru bunul mers al tipografiei și revistei, vă rog să nu o puneți la îndoială, căci fie-care din noi contribuim după putință într'un mod sau în altul pentru bunul mers al tipografiei și al revistei și am fi venit noi înșine cu această propunere. P. S. Calist care în zelul ce arată pentru progresul acestei instituțiuni, propune a se plasa escedentul în efecte.

Dar noi nu suntem de această părere, și cred că S-tul Sinod va încuviința acest mod de a vedea al comisiunii, ca Directorul să pótă dispune în mod lesnicios de banii cari 'i are la casa de depuneri și de la cari primește un procent, ce 'i trecut între veniturile extra-ordinare. Trec la o altă considerațiune. Acum tipografia are în casă un ruland 17,000 de lei. Am întrebat pe Director și 'mă-a spus că chiar acum trebuie să cumpere material tipografic de 10,000 lei.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Are 17,000 plus 4000 pe cari 'l-a vërsat revista.

P. S. Episcop al Râmnicului: Venim și la acea cestiune. Noi P. S. Calist, nu am trecut cu cercetările noastre peste 1 Aprilie, ci am cercetat gestiunea financiară a anulului bugetar 1 Aprilie 1900—1 Aprilie 1901. Ast-fel se prezintă bugetul și datoria noastră cu care ne a însărcinat S-tul Sinod, am crezut că se cuprinde în faptul ca să vedem ce s'a încasat; să vedem ce s'a cheltuit; s'a cheltuit mai mult sau a rămas un escedent; s'a înscris regulat în scripte veniturile sau nu; s'a ținut sémă de cărțile cari s'a desfăcut sau nu, și așa mai departe. Tóte acestea le am constatat noi, și am venit cu lămuririle cuprinse în raportul prezentat S-tului Sinod mai mult nu cred m că avem de făcut. În raport s'a scăpat din vedere însă o mică observare. P. S. raportor a luat în sémă numai o parte din raportul direcțiunei și a đis că veniturile sunt mai mici anul acesta, adică pînă la 31 Martie 1901, mai mici cu 5.000 lei și ceva, dar nu a ținut sémă de ce spune raportul acesta mai jos, că soldul urma să fie mai mare cu 2.000 de lei dacă se încasa costul imprimărei revistei. Ei bine s'a făcut acele încasări, dar nu la 31 Martie. P. S. Președinte al comitetului redactor a achitat, dar mai tlrziū, prin urmare prevederile s'au realizat și dacă s'ar fi încasat atunci, escedentul era cu 2.000 de lei mai mare de cât cel preveđut în buget.

Acum, asupra acestor lucruri cred că e timp să terminăm discuțiunea, și dacă S-tul Sinod nu este nici acum lămurit, atunci facă ce va bine-voi, dar noi acésta am avut de raportat S-tului Sinod și deci rugăm să se primescă conclusiunea raportului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Țin să declar în mod lămurit, că nu am avut intențiunea de a atinge cituși de puțin comisiunea pentru luarea socotelilor, când am propus cestiunea de amânare: motivul însă pentru ce cer amânarea este că eū cel puțin, nu sunt lămurit nici acum asupra acestei cestiuni, pentru că nu știu unde este adevărul, și dar rog pe S-tul Sinod să amnām pe altă ședință hotartrea definitivă asupra acestei cestiuni ca să lăsăm timp celor ce se pricep în afacere să vină cu lămuriri îndestulătore.

Se pune la vot cestiunea de amânare și se respingē.

Se pune la vot conclusiunile raportului și se resping.

P. S. Episcop al Argeşului: Atunci dacă nu se primesc concluziunile raportului, noi membri comisiuni ne retragem.

P. S. Arh. Nifon Ploeştenu: I. P. S. Preşedinte, asist şi eu ca şi toţi membrii S-tului Sinod de atâta timp la discuţiunea asupra raportului comisiunii însărcinată de S-tul Sinod cu luarea socotelilor tipografiei, şi drept să vă mărturisesc, că nu am priceput de partea cui este dreptatea; mai ales când auđii că un membru al comisiunii impută P. S. raportor că a făcut raportul greşit, adică în neconcordanţă cu vederile întregii comisiuni. Iată nevoia de a se iscăli raportul de către toţi membrii unei comisiuni, căci atunci cu toţi 'şi iaă răspunderea pentru întreaga redacţie a raportului.

De la un timp în coce, vėd că se introduce în S-tul Sinod un nou metod de lucrare. Pe raport se pune o rezoluţiune de unul din comisari şi pe urmă cu această rezoluţiune se dă unuia din membri în calitate de raportor spre a redacta raportul conform rezoluţiunii puse, cu alte cuvinte îl face un fel de copist, 'i se ordonă: să lucrezi după rezoluţiua care am pus, şi care de complezenţă se iscăleşte de către 3 membri.

De aceea am spus că nu am priceput de partea cui este dreptatea şi pentru acelaşi motiv nu am ridicat mâna adinării nici pentru propunerea de amânare, nici pentru concluziunile raportului, căci vėd că şi membri comisiunii se inovăşesc unii pe alţii că lucrurile nu ar fi exacte.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acum ce este de făcut?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I. P. S. Vóstră ce credeţi ca să se facă?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Preşedinte: Să se amâne şi vė fac scuzele mele că am asistat destul la această discuţiune.

Ridic şedinţa.

Şedinţa se ridică la orele 4 p. m. anunţându-se cea viitoare pentru a doua şi 8 Mai orele 2 p. m.

Preşedinte † Iosif Mitropolit al Moldovei.

Secretari: † *Athanasie al Râmnicului.*

† *Pimen G. Piteşteana.*

Ședința din 8 Mai 1901.

Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președenția I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

Se face apelul nominal Prezenți 14 P. P. S. S. Membri, fiind în concediu I. P. S. Mitropolit Primat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Fiind în număr, ședința este deschisă.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu, Secretar, citește sumarul ședinței precedente.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot sumarul ședinței precedente.

Cine este pentru, să bine-volască a ridica mâna.

S'a primit,

Se comunică de la biroù adresele Sf. Episcopii a Dunărei-de-jos cu No. 650 și 652 pe lângă cari înainteză dosarele pentru tunderea în monahism a surorilor Aximia Corneef și Iustina Cerniavschy din m-rea Celic-Dere.

Idem petițiunea Economului Costache Popescu, supra-numerar la filiala Sf. Treime Olari, parohia Sf. Impărați din urba Tirgu-Jiù, prin care cere a 'i se încuviința să facă rotație cu parohul de la acea parohie.

Idem petițiunea locuitorilor din comuna Carpen, județul Dolj, prin care cer a li se da un preot, de ôre-ce parohul locuește în altă comună. Tôte acestea se trimit la comisiunea de petițiuni.

Idem raportul comitetului Revistei «Biserica Ortodoxă Română» cu No. 23 prin care arată că protoiereul județului Gorj, datoréză suma de 250 lei pe anul 1892/93, și că a înaintat-o Sf. Episcopii, dar la casa Revistei nu s'a primit, pentru care rógă a se dispune cele de cuviință, și se trimite la comisiunea pentru luarea socotelilor Revistei și Tipografieii.

P. S. Episcop al Argeșului: cred că ar fi bine să continuăm discuțiunea care a fost erî și pentru acésta aş ruga pe P. S. Calist să formuleze observațiunile P. S. Sale, și atunci să vedem ce se pôte răspunde, căci noi am mai luat lămuriri de la Tipografie.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Eù deja 'mî am formulat propunerea, însă sunt în așteptare până când voiù

auți lămuririle ce ne pot da Prea Sfințiții din comisiune.

P. S. Episcop al Râmnicului: Formulați-le, ca să știm ce răspunde.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Eă când am luat eră cuvîntul nu m'am gîndit de loc ca să combat conclusiunile raportului Comisiunei pentru luarea socotelilor Tipografiei cărților bisericești, nu am vorbit nimic de raport, din contră am mulțamit Onor. Comisiunei că 'mă-a dat o lămurire, și nu numai mie, dar întreg S-tului Sinod asupra fondului numerar de care dispune tipografia; și asupra acestui fond am insistat atunci, cu tôte că Onor. Comisiune, ca să pôta susține că este posibil ca acest fond să rămână tot-de-una la dispozițiunea Direcțiunei tipografiei, a adus în sprijin neîncasarea la timp a prevederilor budgetare, și că, de ôre-ce prevederile budgetare nu se pot încasa la timp, și că tipografia are nevoie de material în tôte lunile, s'a đis că, cu drept cuvînt trebuie să rămînă fondul numerar la dispozițiunea Directorului tipografiei.

Eă am ridicat cuvîntul, și am đis: Nu pôte rămâne acest fond la dispozițiunea Onor. Direcțiunii a tipografiei, pentru-că din gestiunea pe care tipografia a prezentat-o la finele anului 1900—1901, nu am vėđut nicăeri unde să se specifice venitul ce ar fi produs escedentul acesta numerar, prin operațiuni financiare, adică prin depunerea numerarului la casa de depuneri, prin cumpărare de efecte publice etc., nu am vėđut nimic din tôte acestea, și mi s'a spus atunci, că în adevăr nu se specifică anume venitul din depunerea numerarului, dar este prevėzut în articolul veniturilor extraordinare.

Dar apoi, venitul ce pôte resulta dintr'un capital ôre-care, întreb respectuos pe Onor. Comisiune, se pôte numi venit extraordinar? Ce ar putea să aibă o instituțiune mai sigur în venituri, de cît capitalul care-l are la dispozițiunea ei?, Deci, și astă-đi susțin, că produsul ce pôte să ni'l dea fondul numerar aflat în casa tipografiei, nu se pôte numi venit extraordinar, ci venit ordinar, pentru care cuvînt, urmėză că în budgetul tipografiei să se trecă capitalul și produsul lui.

Vėđend dar, că atari operațiuni financiare nu se fac de căt pe cale extraordinară, că venitul este extraordinar, și

operațiunile financiare sunt extraordinare, eū nu le pot numi extraordinare ci ordinare, și deci mențin părerea mea de eri, pentru care am și o propunere semnată de 4 P. P. S. S. Membri ai S-tului Sinod, ca capitalul acesta al tipografiei să nu mai fie considerat ca capital extraordinar și venitul său extraordinar, ci să se trecă produsul său la veniturile ordinare ale prevederilor budgetare.

P. S. Episcop al Râmnicului: Alte nedumeriri nu mai aveți?

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nu mai am.

P. S. Episcop al Râmnicului: Inalt Prea Sfințite și Prea Sfințiți Membri, 'mă pare bine că discuțiunea s'a țăr-murit așa în cât putem dice cu drept cuvint, că știm ce discutăm, știm de ce e vorba, și fiind că P. S. Preopinent a redus-o la un singur punct, asupra acestuia cred de datorita mea să răspund. Se vede că P. S. Sa a observat mai de aproape darea de sēmă a gestiunei.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nimic n'am observat; am răspuns la obiecțiunile ridicate.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eri ați ȃis între altele, că din prevederile veniturilor se acoperă cu desăvîrșire realizările veniturilor, ceea ce ar fi o minune, și ați mai ȃis că budgetul se întocmește pe un an în urmă, începēnd de la 1 Octombrie până la 1 Octombrie, și acesta ar fi o altă minune. Și apoi asupra modului de plasare al fondului de 40.000 lei, era o a treia minune.

Prin umare, asupra primului punct voiŃ răspunde. P. S. Sa arată nedumerirea, și pot să ȃic până la un punct nemulțămirea, că Direcțiunea tipografiei nu depune nume-rarul care-l are, ci'l păstrează la sine, fapt prin care cu drept cuvint s'ar putea bănui că cine știe ce se face cu acei bani.—Förte bine, dar lucrul nu este așa. Am cercetat la tipografie și am găsit că, ori cānd Direcțiunea dispunea de un capital, l'a depus. Dacă 'mă permiteți, voiŃ cita cite-va date. La Iulie 1898, Direcțiunea dispunea de 20.000 lei, s'a dus și l-a depus la Casa de Depunerı, și l-a ridicat cānd a avut trebuință, și anume la Martie 1899, și atunci a incasat beneficiul pentru dñșii, în sumă de 200 lei. Știți bine că după regula Casei de Depunerı cānd se depune o sumă și ai nevoie de o parte din sumă, trebuie să scoți întręga

sumă și după ce ai luat ceea ce 'ți trebuia, depui restul, și numai pentru suma depusă se plătesc procentele.

Deci, pentru prima oră la 1898 s'a depus capitalul la Casa de Depuneri, și venitul s'a înscris în scripte, și s'a trecut ca venit extraordinar, socotindu-se chitanța No. 512 din condica tipografiei.

Al doilea, la 15 Martie 1899, a depus pe lângă suma de mai sus, alți 20.000 lei și s'a luat recipisa No. 65325 în care se dice că Directorul a depus acești bani pe séma Tipografiei Cărților Bisericești.

În anul 1900, așa dar a treia oră s'a ridicat suma depusă, eliberându-se mandatul cu No. 18777 în valóre de 20.000 lei, și 18778 în valóre de 15.000 lei capital, și 1064 lei procente; de asemenea mandatul No. 18779 în valóre de 10.000 lei capital, și 223 lei procente.

Tóte aceste venituri s'au înscris la veniturile extraordinare și aceste venituri însuméză în gestiunea anului 1900/1901, suma de lei 1312.

Acum, P. S. Preopinent, dice că, pentru ce s'a înscris acésta sumă la veniturile extraordinare. Cu drept cuvînt după părerea noastră, pentru-că suma aceea nu este destinată a rămâne pentru tot-de-una acolo, ci este destinată a se retrage la trebuință, și apoi, după ce se îndeplinesc necesitățile tipografiei, restul se depune îndărăt. De aceea, nu se póte prevedea la veniturile ordinare, un venit neregulat, căci într'un an póte să fie mai mult, în alt an mai puțin, și în alt an póte să nu fie de loc, de aceea am găsit de cuviință că este just să se înscrie la veniturile extraordinare. Ar fi drept să se înscrie la veniturile ordinare, atunci când suma aceea ar fi prefăcută în efecte. Dar am avut onóre a supune la cunoștința S-tului Sinod, că la tipografie este greu a se cumpăra efecte pentru o sumă așa de mare, pentru o sumă mai mică da, dar nici atunci nu se póte ca venitul să fie regulat, căci se póte întâmpla să iasă la sorți, și atunci se scade din suma totală procentele cari urma să se ia, așa că nu se póte prevedea exact venitul. Totuși, dacă ar fi depus capitalul în efecte, s'ar putea cu mai mult cuvînt dice, că acel venit să se trecă la veniturile ordinare.—Acésta am avut de răspuns, la obiecțiunile P. S. Calist Botoșenénul, și întru cât P. S. Sa nu a emis altă nedomirire, rog pe

S-tul Sinod să bine-voască a aproba conclusiunile raportului.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nu sunt contra aprobării conclusiunilor raportului, dar mulțămesc P. S. Episcop al Râmnicului, că 'mi a dat lămuririle necesare cari 'mi vor servi pentru susținerea propunerii mele.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Mă prinde mirare, că față de conclusiunile raportului, privitoare la gestiunea financiară a anului trecut se introduce o propunere care tinde la o nouă regulă ce trebuie să se introducă în administrația tipografiei. — Acesta trebuie să formeze obiectul unei alte discuțiuni, și deci, trebuie să ne oprim numai asupra conclusiunilor raportului.

În urma explicațiunilor date de unii din P. P. S. S. Membri ai Comisiunii cred că este logic să se pună la vot întâi raportul comisiunii, după care, primindu-se sau respingându-se, atunci să se vină cu această propunere.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Conclusiunile raportului nu vatămă întru nimic propunerea.

Se pune la vot conclusiunile raportului și se primesc.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Iată propunerea ce am făcut:

PROPUNERE,

Având în vedere că excedentul în numerar la Tipografia Cărților Bisericești pe anii 1899—1900 și 1900—1901 a atins cifra de 60000 lei, după cum ne încredințază Onor. comisiune a luării socotelilor tipografiei și Jurnalului S-tului Sinod pe numiții ani.

Având în vedere că numitul excedent este lăsat integral la dispozițiunea Onor. Direcțiunii a Tipografiei Cărților Bisericești, numai pentru întâmpinarea cheltuelilor de ordine, până la încasarea prevederilor bugetare, fără a produce vre-un venit ôre-care pentru mărirea fondului tipografiei; prin operațiuni financiare, după cum ne încredințază aceeași Onor. comisiune prin raportul de luarea socotelilor pe anul financiar 1900—1901.

Propunem ca de astă-đi înainte excedentele anuale de la Tipografia Cărților Bisericești să se întrebuințeze în chipul următor: adică, două din trei părți să se întrebuințeze pentru cumpărare de efecte publice, ale căror procente să se trecă ea venit atât în buget cât și în compturile de gestiune ale Tipografiei pe fie-care an, și cari efecte nu se vor putea ridica de la casa de depuneri de cât cu autorisația S-tului

Sinod și între sesiuni cu autorisația I. P. S. Președinte al Sf. Sinod, iar a treia parte să se lase la dispoziția Onor. Direcțiunii a Tipografiei Cărților Bisericești pentru întîmpinarea cheltuelilor de ordine.

1901 Mai 8.

† *Valerian Râmnicénu.* † *Konon Bacaónu.* † *Calist Botoșenénu*
† *Meletie Gălățénu.*

P. S. Episcop al Râmnicului: În principiu nu am nimic de zis asupra propunerii P. S. Calist Botoșenénu. Am însă de făcut întâi o rectificare, căci noi nu am zis că fondul acela nu produce, precum enunțați în propunere, noi am spus că produce, și am arătat astă-dî cu țifre anume ce produce acel fond.—Și al doilea, să fac o restricțiune.—Suntem de acord să se depună în efecte publice, astă-dî ar fi chiar avantajoasă această operațiune financiară, dar mi se pare mult 2 treimi, jumătate din suma de 60.000 lei, cât este disponibilă astă-dî găsesc că ar fi destul să se depună, iar restul să rămână ca fond de manipulare pentru trebuințele tipografiei și când va fi nevoie, să se ia. Dacă propunerea se primește cu aceste modificări, eu nu am nimic de zis.

P. S. Arh. Calist Botoșenénu: Să 'mî dați voe, vă rog, să 'mî susțin propunerea. P. S. Episcop al Râmnicului, după cum a declarat aci, în S-tul Sinod, în principiu nu este contra propunerii. Am declarat de la început că lămuririle pe cari mi le-a dat P. S. Sa, relativ la venitul ce a produs escedentul în numerar al tipografiei Cărților Bisericești 'mî va servi ca cel mai puternic temelie pentru susținerea propunerii mele. În timp de trei ani de zile, de la 1898, zice P. S. Sa, tipografia a făcut depuneri, la începutul anului 1898, căci până aci tipografia n'a avut nici un fond.

P. S. Episcop al Râmnicului: De la Direcțiunea actuală.

P. S. Arh. Calist Botoșenénu: De atunci până la 31 Martie anul trecut, tipografia a putut să agonisască un capital, din escedentele anuale, aproape de 60.000 de lei, că acest capital a produs în mod extraordinare, în timp de 3 ani de zile suma de lei 1312.

P. S. Episcop al Râmnicului: Numai anul acesta.

P. S. Arh. Calist Botoșenénu: Iată că am însemnat aci.

P. S. Episcop al Râmnicului: Și eu le-am însemnate, este 1497 lei.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu. Prin urmare, în anii 1898—99, escedentul a fost de 40.000 lei, și mai târziu s'a mărit și a ajuns la 60 000 lei. Ce a produs acest capital de 40.000 de lei în timp de 2 ani de zile? 1312 lei. Eu însă am susținut și altă dată, că dacă s'ar cumpăra efecte, venitul la suma de 40.000 lei s'ar îndoi față de cel de 1312 și acesta nu în doi ani, după cum arată comisiunea ci în fie care an. Căci cu cei 40.000 lei am putea cumpăra efecte de 50.000 de lei, care cu 5% ne-ar da 2500 lei venit anual. Și pe lângă acesta am putea lăsa la dispoziția tipografiei 20.000 de lei, și acesta pe considerațiunea, pentru-că la 1898 atât capital avea disponibil tipografia și a fost suficient ca să se suporte cheltuelile. Decî dar, dacă la 1898 și 1899 era destulă această sumă ca fond rulant, de ce astă-zi n'ar fi suficientă și de ce s'ar îndoi? și s'ar întrei chiar?

P. S. Episcop al Râmnicului, țice că ar trebui să punem la dispoziția Direcțiunei tipografiei, jumătate iar nu o treime din capital.

Eu însă după cele ce am arătat mai sus țic, că este destul a se lăsa Direcțiunei tipografiei numai o treime; iar nu jumătate din capital, căci acesta ar fi de prisos.

Asupra temerei pe care o are *P. S. Episcop al Râmnicului*, că dacă ar fi transformat capitalul în efecte, nu s'ar putea ca venitul să fie statornic, regulat, că s'ar întâmpla ca efectele să iasă la sorți și atunci s'ar micșora capitalul; dați-mi voe să vă demonstrez, că atunci tipografia nu perde nimic, ci din contră 'și mărește avutul său, prin faptul că efectul eșit la sorți se incasază în întregime întru cât privește valoarea lui, întru cât se plătește sută în sută, și diferența de la ceea ce am cumpărat, ne dă o bonificațiune de 15 sau 20%, și avem și dobânda legală. Și dacă a eșit un efect la sorți de exemplu la Iulie, putem încasa produsul imediat și cumpăra un alt efect, al cărui produs să urmeze regulat la Ianuarie viitor.

De aceea, rog pe S-tul Sinod, ca să bine-voască, dacă va găsi de cuviință, să aprobe propunerea ce facem, mai ales că noi prin propunerea acesta luăm și ôre-carî garanții pentru păstrarea acestui capital.

Nu mă îndoiesc, nici nu pun în bănuială, departe de mine acésta, bunătatea, dreptatea precum și buna credință a Directorului tipografiei, însă cred că părerea mea este mai nemerită din toate punctele de vedere, pentru mărirea fondului, de cât practica urmată până acum, de a se conserva capitalul în stoc metalic.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Declar că eram hotărît a vorbi, fiind-că este o cesiune financiară, și după mine cel mai competenți erau P. P. S. S. Membri cari de mai mulți ani au fost însărcinați cu luarea socotelilor tipografiei, și Revistei. P. S. Preopinent care, cu ocasiunea citirei raportului asupra acestei cesiuni, în ședința de ieri a făcut mai multe obiecțiuni, și precum știți, s'a amânat discuțiunea pentru ziua de astăzi, și fiind-că concludsiunile raportului au fost votate în urma explicațiunilor date de P. S. Episcop al Râmnicului, eu nu aș avea nimic de spus față cu propunerea P. S. Calist Botoșenenu, că adică o parte din fondul tipografiei să fie plasat în efecte. Dar un lucru voi să constat înaintea Sf. Sinod, și anume: *trebuie să constat acésta*, că tipografia poate că este una din cele mai fericite instituțiuni din țara noastră, despre care se poate discuta de un fond al ei financiar, ca fond de prisos, și care fond trebuie să se plaseze în efecte, afară de fondul rulant, care trebuie pus la dispozițiunea direcțiunei tipografiei.

Nu știu dacă altă dată a avut S-tul Sinod ocasiunea de a se îngriji despre un fond de prisos la tipografie. Au fost vremuri mai bune și se făceau afaceri mai mari la tipografie cu vânzare de cărți bisericești, și pare-mi-se că S-tul Sinod n'a fost nevoit a se îngriji despre un fond de prisos. Se vede că nu era. Acum de și timpul este critic, de și criza financiară este foarte simțită în țară și la toate instituțiunile financiare, totuși la Tipografia Cărților Bisericești, afară de fondul rulant este un fond de prisos.—Acésta dovedește că Directorul tipografiei a realizat acésta economie în sumă de lei 63.000 într'un timp cum am spus când totă lumea simte criza financiară.

Unii membri din S-tul Sinod sunt îngrijați de acest fond și se întreabă ce trebuie să facă cu el? să'l plaseze în efecte. Da, să'l plaseze. Dar trebuie să recunoștem buna adminis-

trație ce se face la această instituțiune.—S-tul Sinod înainte însă de a decide plasarea unei părți din fond în efecte publice trebuie să știe că depunerile și ridicările la Casa de Depuneri și Consemnațiuni sunt condiționate de niște formalități, cari formalități au fost păstrate și până acum.—Direcțiunea tipografiei a prevădut ca venit extraordinar procentele cari au rezultat din capitalul în numerar depus. Deci, a fost în totă regula Mai este de știut că conform regulamentului Casei de Depuneri, nu poate să beneficieze de procent de cât după 60 zile de la depunere. Așa a fost starea de lucruri până acum și nu putea să plaseze capitalul numerar în efecte, căci direcțiunea știea, că 'i trebuiesc bani, mai ales în momentul de față, când veniturile de la cărți a fost foarte mic, și cheltuelile ce se impuneau erau mari.

Față de propunerea P. S. Arh. Calist și a celor-l-alți P. S. S. Membri, nu am nimic de obiectat, din contră, o îmbrățișez cu totă inima, dar cred că este bine ca să facem plasarea a unei treimi sau jumătate, din fond, pentru motivul că nu se știe dacă în decursul anului viitor traficul de cărți se va face în măsură cu cheltuelile, și atunci direcțiunea va fi nevoită a se duce să depună efectele și să plătescă 9% ca să ia bani numerar, cu cari să întîmpine nevoile tipografiei.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu am arătat pentru ce nu se poate pune capitalul acesta, care este sold la 1 Aprilie în efecte, și acum voesc încă să mai atrag atențiunea P. S. Propunător, că ar fi cu neputință de a se plasa 2 treimi din acel capital în efecte, pentru-că după cum ne a declarat Directorul, cheltuelile tipografiei se impun mai mult acum la începutul anului de cât la finele anului, și anume este nevoie la începutul anului să se confecționeze hârtia pentru Revista Biserica Ortodoxă Română pentru tot anul, ca să nu varieze hârtia, după aceea pentru imprimaturele particulare cu alte cuvinte, mai tot materialul trebuie confecționat la începutul anului, ca să nu sufere mai pe urmă. Dacă am plasa mai mult capital în efecte, ar fi nevoit să depună acele efecte, să ia bani cu împrumut, să plătescă procente, și astfel, în loc să aibă un beneficiu, să dea din capital, în dauna tipografiei.

Pentru aceste cuvinte, în parte sunt pentru propunere, dar numai o treime să se depună în efecte; iar cele-l-alte două treimi, să rămână la dispoziția Directorului, pentru întîmpinarea cheltuelilor, căci cum ne-a declarat dînsul, veniturile la începutul anului sunt foarte slabe; anul trecut s'a incasat la început 30.000 de lei, și s'a cheltuit peste 40.000 de lei. Și dacă nu avea bani la dispozițiune de unde 'i lua? De aceea nu este bine să luăm mijlocele cari trebuie puse la dispozițiunea Directorului, căci alt-fel ar fi nevoit să închidă tipografia.

Voci: Inchiderea incidentului. Să se pună la vot propunerea.

P. S. Episcop al Argeșului: Să se pună la vot propunerea cea mai depărtată, ca să se depună $\frac{1}{3}$ parte din capital.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eû rog pe S-tul Sinod să primescă a se depune jumătate. Rog pe P. S. Episcop al Argeșului a conveni ca să se plaseze jumătate din capitalul disponibil al tipografiei.

Se pune la vot propunerea P. S. Episcop al Argeșului și se respinge

Se pune la vot propunerea P. S. Arh. Calist Botoșenenu și se admite cu majoritate.

P. S. Episcop al Romanului, Raportor citește următoarele rapôrte ale Comisiunei de petițiuni:

Raportul înregistrat la No. 89 relativ la înființarea unei noi parohii în comuna Priboeni, județul Muscel.

Înalt Prea Sînțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a primit adresa sub No. 4610/900 a Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, însoțită de raportul în copie cu No. 389 al Prea Cucernicului Protoierei al jud. Muscel, cu privire la înființarea unei noi parohii în comuna Priboeni, acel județ și de actele atîngătoare de această cestiune.

Din raportul menționat vîdîndu-se că cererea locuitorilor și a Consiliului comunal din Priboeni este întemeiată pe adevăr, și anume că una din cele două biserici de acolo are 233 enoriași, iar cea-l-altă 500, vrea să ȳică aprópe numêrul cerut pentru comunele urbane de aliniatul 3 de supt art. 2 al legii asupra clerului luman, și considerînd că ei sunt împărții pe mai multe vâi pe o întindere de șapte kilometri, în

cât este imposibil unui singur preot de a'î servi cu cele religioase, comisiunea respectuos opinază ca să se aprobe cererea locuitorilor și a Consiliului comunal din Priboeni de a se înființa încă o parohie pre lângă cea actuală, și a se numi *Paraskiveștii-Priboeni*, iar biserica parohială ce vor construi din nou să aibă de patron pe Sf. Treime și Sf. Ioan Botezătorul.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*

Niton N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Raportul înregistrat la No. 92 relativ la petițiunea preotului Gh. Bergea, din parohia Stroești, jud. Botoșani:

Înalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a primit adresa cu No. 14312/1478 Seria C/901 a D-lui Ministru al Cultelor, pe lângă care înaintază în original petițiunea preotului Gheorghe Bergea, paroh în Stroești, din comuna Zlătunosa, jud. Botoșani, prin care cere ca parohia Stroești, unde servește ca titular, să fie unită cu parohia Băsnosa, unde servește provisoriu, într'o singură parohie, pe motivul că amândouă parohiile întrunesc numărul de familii cerut de lege, pentru o parohie și sunt în cea mai apropiată distanță una de alta, așa în cât pot fi servite de un singur paroh.

Comisiunea, avînd în vedere că în cererea preotului nu se arată numărul familiilor din amândouă parohiile, nici distanța dintre ele, respectuos opinază a se înainta petițiunea I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Chiriarhul respectiv, spre a bine-voi să orînduiască o cercetare în a-oestă privință, ca apoi comisiunea să se pótă pronunța în deplină cunoștință de cauză.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*

Niton N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'a primit.

Raportul înregistrat la No. 90, relativ la petiția locuitorilor din cătunele Șomănești și Tonții comuna Drăgănești, județul Suceava.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a primit adresa cu No. 3724/332 C/901 a D-lui Ministru al Cultelor pe lângă care înainteză în original petițiunea locuitorilor din cătunele Șomăneștii și Tonții, pendinți de com. Drăgănești, jud. Suceva și rîgă să fie supusă S-tului Sinod cererea lor de a se face din acele cătune o parohie nouă.

Comisiunea avînd în vedere că asupra acestei cereri nu s'a făcut nici o cercetare locală prin organele administrative eclesiastice, este de părere a se trimite petiția numiților locuitori la I. P. S. Mitropolit, Kiriarihul respectiv, spre a orîndui o cercetare carea să constate, dacă cererile locuitorilor din cătunele mai sus numite sunt sau nu întemeiate, cum și ce număr de locuitori capi de familie au acele cătune.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Niton N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerînd nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului.

Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mîna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 91 relativ la înființarea unei noi parohii în cătunul Siliștea, pendinte de parohia Scurtu județul Vlașca:

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a primit adresa cu No. 4922/900 a Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, care, întemeiată pe raportul cu No. 1118 al Prea Cucernicului Protoiereu al jud. Vlașca, mijlocește ca, la cătunul Siliștea pendinte de parohia Scurtu acel județ, să se înființeze o nouă parohie, de vreme ce la biserica cătunului Siliștea se îmbisericesc încă patru cătune, departe unul de altul, și compuse în total de peste 160 enoriași.

Comisiunea cercetînd tabloul general de parohiile nemodificate, modificate și înființate din nou în 1897, 1898 și în sesiunea de primăvară a S-tului Sinod din 1899, și găsind că menționata cătună Siliștea este trecută ca parohială din nou înființată, respectuos vine a supune la cunoștința S-tului Sinod prin sub-semnatul raportor că, mijlocirea, ce face I. P. S. Mitropolit Primat, este satisfăcută.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Niton N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 94, relativ la petițiunea locuitorilor din comuna Carpenu, Eparhia Râmnicului.

Inalt Prea Sînțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a primit adresa cu No. 464/901 de la Sf. Episcopie a Râmnicului Noul Severin, prin care, drept răspuns la adresele cu No. 237 și 264/900 ale S-tului Sinod, dă lămuririle necesare în privința cererei locuitorilor din com. Carpenu, plasa Jiul de sus Dumbrava, jud. Doljiu, arătând că nu se poate forma două parohii în com. Carpenu, pe motivul că ele ar fi prea mici: Carpenul adică cu 125 familii și Cărăpanceștii cu 241 familii; afară de acesta nici pozițiunea topografică a locului nu permite o asemenea formațiune, de ôre-ce mahalalele Carpenu și Cărăpanceștii sunt în apropiere una de alta așa că locuitorilor le este ușor a veni la Sf. Slujbe când se servește la una din cele două biserici.

Pentru acesta, comisiunea, respectuos opinéază, a se aproba părerea P. S. Episcop al Râmnicului Noul Severin de a nu se satisface cererea locuitorilor ca nefiind întemeiată.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Nifon N. Ploesténu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 95, relativ la petiția preotului Anghel Botez, parohul parohiei Hulub, județul Botoșani:

Inalt Prea Sînțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni s'a primit adresa cu No. 18335 A/901 a D-lui Ministru al Cultelor, pe lângă care înaintéază în original petițiunea pr. Anghel Botez, parohul parohiei Hulub din com. Trușești, jud. Botoșani, prin care cere ca la parohia Hulub să se anexeze satele parohiei Buhoceni, cari se află în apropiere de parohia Hulub distanță de un kilometru și care parohie a devenit vacantă prin permutarea preotului Vasile Davidescu într'alt loc.

Comisiunea respectuos opinéază a se înainta petițiunea I. P. S. Kiriarh respectiv, spre a orîndui o cercetare, care să arate care este numărul familiilor din amândoué parohiile, situațiunea cătunelor și distanța dintre ele, ca ajutată de aceste lumini să se pôta pronunța în deplină cunoștință de caasă.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Nifon N. Ploesténu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerénd nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voéscă a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul înregistrat la No. 96, relativ la petițiunea preotului A. Tășcău din comuna Bălănești, județul Gorj:

Inalt Prea Sânzite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a primit petițiunea pr. A. Tășcău din com. Bălănești, jud. Gorjiũ, prin care se rógă a nu se mai forma o a doua parohie în sus numita comună, de óre-ce are un număr de 308 familii și pe lângă acesta și comuna este aședată așa fel în cât locuitorii ei pot fi îngrijiti cu cele religióse de un singur paroh.

Comisiunea, spre a se putea pronunța în plină lumină respectuos opinéază a se înainta petițiunea P. S. Kiriarh respectiv spre a da lămuririle ce va avea în acéstă privință.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Nifon N. Ploesténu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerénd nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voéscă a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul înregistrat la No. 97, relativ la petiția locuitorilor din cătunul Budeștii, comuna Turbații județul Gorj.

Inalt Prea Sânzite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a primit petițiunea locuitorilor din cătunul Buzestii, com. Turbații, jud. Gorjiũ, prin care cer ca biserica lor filială Buzestii să depindă tot de parohia Maghereștii,

Iar nu de parohia Hotinii, de ore-ce ei sunt în depărtare de această parohie cu opt și zece kilometri.

Comisiunea, spre a se putea pronunța în plină lumină, respectuos opinază a se înainta petițiunea la P. S. Episcop al Râmnicului, Kiriarhul respectiv, spre a da lămuririle ce va avea în această privință.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Nifon N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerînd nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mîna.

S'aũ primit.

Raportul, înregistrat la No. 98, relativ la memoriul înaintat de un absolvent de seminar anonim:

Înalt Prea Sînțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii s'a trimis petițiunea unui seminarist absolvent, însoțită de un memoriu, relativ la educațiunea și instrucțiunea din seminariu și cum autorul este anonim, comisiunea respectuos opinază asupra lui de a se trece la ordinea zilei.

Raportor: *Gerasimu al Romanului.*
Nifon N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerînd nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mîna.

S'aũ primit.

Raportul înregistrat la No, 136, privitor la cererea de tundere în monahism a fraților: Ión Grigoraș Tióipă, Ión Chitic, Gh. Oltenu, Gh. Visarion, Vasile Cordonenu, Vasile G. Fărcășanu, Macovei Robu, Dimitrie Ionescu, Vasile Munteanu, Nicolae Ștefănescu, și cucernicul Econom Ión Dimitriu, fost paroh la parohia Bucumeni, județul Iași și pentru recunoșterea călugăriei efectuată în cas de bôlă a fratelui Gavriil G. Platon toți din m-rea Neamțu și Secu.

Comisiunea, găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se admite călugăria numiților frați și a se recunoște călugăria efectuată în cas de bôlă a fratelui Gavriil G. Platon, căruia i s'a dat numele de Gherasim.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvântul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este gentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul înregistrat la No. 137, relativ la tunderea în monahism a surorilor: Axinia Tocariu, Elena V. Lupescu, Marghióla Gh. C. Hudici, Ecaterina I. Posa, Zamfira V. Sêrbu Maria I. Gheorghiu, Maria Gh. Holca, Natalia Lepădatu, Maria Stamate, Ana Gh. Iftimie a Petrii din m.rea Văratecu; Maria Gavriil Grigoraș Chirilă, Zamfira Bârliba și Smaranda Munténu, călugărită în cas de bôlă, tóte din m.rea Agapia; Elena Constantinescu și Elena Dógă din m.rea A-gafton.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opiniune a se aproba călugărirea numitelor surori și a se recunoște călugărirea efectuată în cas de bôlă a sorei Smaranda Munténu, căreia i s'a dat numele de Veniamina.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvântul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul înregistrat la No. 138 privitor la cererea de tundere în monahism a fraților: Lupu Mihaï și Gheorghe P. S. Pântea din m.rea Șlatina; Nicolae M. a Ilinchi, Dumitru Popescu și Ión al Tomi Tătăroi din m.rea Rașca; Gh. Ciulei și Grigore Cârjă din m.rea Vorona.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se aproba călugărirea numiților frați.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvântul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

P. S. Episcop al Argeșului, Raportor, citește următoarele rapórtre ale comisiunei pentru cercetarea manualelor de cântări bisericești.

Raportul, înregistrat la No. 144, relativ la cererea Domnului Liviu D. Rațiu.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea pentru cercetarea manualelor de cântări bisericești s'a trimis petiția D-lui Liviu D. Rațiu prin care arată că D-sa a cerut să i se încuviințeze a depune spre cercetare și aprobare toate compozițiunile musicale ale decedatului Ciprian Porumbescu și că numindu-se o comisiune de către Onor. Minister spre a le cerceta, nici până astăzi nu i s'a comunicat rezultatul, pentru care roșă a se cere de la acea comisiune ca să-și depună rezultatul cercetărilor sale.

Comisiunea de cântări bisericești aleasă de S-tul Sinod în actuala sesiune, având în vedere cererea făcută de D-l Liviu D. Rațiu, expusă mai sus, este de părere ca petiționarul să se adreseze Onor. Minister, care a instituit comisiunea ad-hoc și propune trecerea la ordinea zilei,

Acastă opinie a comisiunii cu smerenie se supune S-tului Sinod prin subscrisul raportor.

Raportor: † *Gerasim al Argeșului.*

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aŭ primit.

Raportul înregistrat la No. 145, relativ la petițiunea D-lui Cazana, cântăreț al Capelei Române din Constantinople.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea pentru cercetarea manualelor de cântări bisericești s'a trimis adresa Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunei Publice cu No. 3805 seria C din 19 Iulie 1900 cu care se înaintază S-tului Sinod în original petiția D-lui Gheorghe Cazana, cântăreț al Capelei Române din Constantinopol, însoțită de trei volume de cântări bisericești pe psaltichie spre a se cerceta și a-și da părerea asupra valoarei lucrării din punctul de vedere al spiritului tradițiunilor bisericești.

Comisiunea ocupându-se de această cerere, este de părere a renunța la cercetarea lucrărilor D-lui Cazana, de ôre ce autorul se află în o eparhie ce nu face parte din regatul României și propune trecerea la ordinea zilei, iar manuscriptele să se înapoeze autorului prin Onor. Minister al Cultelor prin care s'aŭ și înaintat S-tului Sinod.

Acastă opinie cu smerenie se supune S-tului Sinod prin subscrisul raportor.

Raportor: † *Gerasim al Argeșului.*

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mîna.

S'au primit.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu, Raportor, citește următoarele raporte ale comisiunei de petițiuni.

Raportul înregistrat la No. 134, pivitor la tunderea în monahism a surorilor: Maria I. Dragnea, Anica M. Antimir, Chiva M. Petrea, Maria I. Reican și Maria I. Dumitrescu din m-rea Rătești.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament este de opinie a li se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mîna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 117, privitor la cererea de tundere în monahism a surorilor: Constantina G. Diaconescu, Iliana Gh. Gh. Olaru, Ana D. I. Bóghe și Maria I. Miclăuș din m-rea Horez

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se acorda călugărirea

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mîna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 118, privitor la tunderea în monahism a surorilor: Elena Călăroi și Ecaterina Botezatu din schitul Giurgeni.

Comisiunea, găsind că sora Elena Călăroi n'a îndeplinit formalitățile cerute de regulament, este de opinie a 'i se respinge călugărirea; iar pentru sora Ecaterina Botezatu, găsind că a îndeplinit formalitățile cerute de regulament, este de opinie a 'i se aproba călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mîna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 122, privitor la cererea de tundere în monahism a fratelui Petre Iustin Ionescu din M-rea Turnu.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a 'i se aproba călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aŭ primit,

Raportul înregistrat la No. 121, privitor la cererea de tunderea în monahism a fraților: Gheorghe Petrovici și Nicolae Degeratu din M-rea Bogdana

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aŭ primit.

Raportul înregistrat la No. 120, privitor la cererea de tunderea în monahism a fratelui Gheorghe Popescu din M-rea Tismana.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a 'i se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aŭ primit.

Raportul înregistrat la No. 131, privitor la cererea de tunderea în monahism a fratelui Pavel L. Constantinescu din M-rea Dălăuți.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a 'i se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aŭ primit.

Raportul înregistrat la No. 123, privitor la cererea de tunderea în monahism a fratelui Costache Rădulescu din M-rea Ghighiu.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament este de opinie a i se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

P. S. Arh. Nifon Ploeștenu, Raportor, citește următoarele rapoarte ale comisiunii de petițiuni.

Raportul înregistrat la No. 68, privitor la cererea de tundere în monahism a fraților Radu N. Popa, Pavel Simion Mitea, Constantin Ionescu, Dumitru Timotei și Florea Pantelică din M-rea Cernica.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul înreg. la No 70 privitor la cererea de tundere în monahism a fraților Avram Iordache, Sima Dumitru și Iordache Ionița Croitoru din M-rea Căldărușani. Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se acorda călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna. S'aũ primit.

Raportul înreg la No. 69 privitor la cererea de tundere în monahism a surorilor: Luxandra Simion Pârveu călugărită în cas de bôlă, Sultana Dinu Teodorescu, Ana I. Mocanu și Profira Georgescu din M-rea Pasărea.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se recunoște călugărirea efectuată în cas de bôlă a sorei Luxandra Simion Pârveu, căreia i s'a dat numele de Luchiana Monahia și a se aproba călugărirea celor-l-alte surori.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului.

Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul înreg la No. 71 privitor la cererea de tundere în monahism a surorilor: Neacșa I. Dumitru din M-rea Țigăneșli, Anica I. Gheorghe din M-rea Zamfira și a fratelui Anastasie Cristodorescu din M-rea Ghighiu.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se recunoște tunderea în mo-

nahism efectuată în cas de bătă a sorei Nécşa I. Dumitru, căreia i s'a dat numele de Melitina Monahia și a se admite tunderea în monahism a sorei Anica I. Gheorghe din M-rea Zamfira și a fratelui Anastasie Christodorescu din M-rea Ghighiu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru să bine-voescă a ridica mâna.

S'aă primit.

Raportul înreg., la No. 74 privitor la cererea D-lui D. Serafim pictor din București.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a trimis suplica înreg. la No. 57 din 1 Maiă 1901 adresată S-tului Sinod de D-l Pictor D. Serafim din București, pe lângă care a înaiutat și o icónă model cu imaginea Sf. Patriarh Nifon, cu rugăminte de a i se da înalta bine-cuvîntare, spre a zugrăvi bisericii acolo unde va fi chemat.

Comisiunea avënd în vedere că D-l Pictor D. Serafim după ce a terminat școla de Bele-Arte din București, obținënd o bursă de la Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunei Publice, s'a specializat în pictură la Paris în timp de 7 ani.

Considerând că D-l pictor Serafim a obținut pentru lucrările sale de pictură artistică mențiune de la societatea artiștilor francezi, cum și medalie de la expoziția universală din Paris;

Și mai avënd în vedere că icóna prezentată de D-l pictor D. Serafim S-tului Sinod ca model, este lucrată după tôte cerințele artei.

Comisiunea pe basa celor de mai sus este de opinie ca S-tul Sinod să acorde D-lui D. Serafim înalta bine-cuvîntare de a zugrăvi bisericii în cuprinsul Regatului Român, unde va fi chemat și învoit, avënd întru această bine înțeles și învoirea P. S. Kiriarh în a căruia eparhie va fi chemat a zugrăvi bisericii.

Raportor: *Nifon N. Ploesténu.*

Calist Botoșénu.

Gerasima al Romanului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mâna.

S'aă primit.

Raportul înreg. la No 73 privitor la petițiunea D-lui Ión Trombițescu Pictor din București.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod, s'a trimis suplica înreg. la No. 55 din 1 Maiu a. c., adresată S-tului Sinod de D-l pictor Ión Trombițescu din București, pe lângă care a înaintat și o icoană cu imaginea *Domnului nostru Iisus Christos* ca model, cerând înalta bine-cuvântare de a zugrăvi bisericii, unde i se va presenta ocașiune.

Comisiunea având în vedere că numitul Domn după cum afirmă în suplica sa este absolvent al școlii de Bele-Arte din București și fost profesor la Gimnasiul din Călărași;

Și mai având în vedere, că icoana prezentată S-tului Sinod ca model este bine pictată;

Comisiunea este de opinie, ca S-tul Sinod să acorde Înalta bine-cuvântare D-lui pictor Ión Trombițescu de a zugrăvi bisericii unde i se va presenta ocașiune; având întru acesta bine înțeleș și învoirea P. S. Kiriarh respectiv, în a căruia eparhie va fi chemat a zugrăvi vre-o biserică.

Raportor: *Niton N. Ploeștenu*
Calist Botoșenenu.
Gerasimu al Romanului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvintul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mâna.

S'aă primit

Raportul înregistrat la No. 72 relativ la cererea locuitorilor din mahalalele Caracaș și Grand pendinte de Capitală.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a trimis adresa Sf. Mitropolitii a Ungro-Vlahiei sub No. 1749/901, cum și adresa Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunei Publice sub No. 16,903/901, însoțite de o cerere și un dosar cu mai multe acte, înaintate autorităților de mai sus, de 320 locuitori ortodocși din noul cartier numit *Grand, Caracaș* și *Grivița*, care s'a înființat nu de mult, în partea de nord a Capitalei și anume la spatele fabricii de tutun a statului de pe șoseua Basarab, prin care suplicii numiții locuitori Români Ortodoxi, cer cu stăruință a se înființa în acest cartier, o nouă parohie, spre a se putea

și ei bucura pe viitor de mângâerile religioase ale sfintei noastre Biserici.

I. P. S. Mitropolit Primat, primind cererea acestor locuitori încă din luna Februarie a. c., a și delegat pe P. C. Protoiereu al plășei de sus din Capitală, spre a merge în localitate, și a cerceta dacă cele arătate de suplicanți sunt adevărate. P. C. Protoiereu după ce a mers la fața locului, prin raportul No. 79 din 9 Aprilie a. c., aduce la cunoștința chiriarhie:

1). Că locuitorii ortodoxi din cartierul Grand, Caracaș și Grivița sunt în număr de peste o mie familii de naționalitate curat Români și de religie Creștină Ortodoxă de Răsărit, după cum se poate vedea și dintr'un tablou anexat la dosar.

2). Că acest cartier este enorm depărtat de biserica Sf. Vineri (nou) și de biserica Cărămidarii de sus, precum și de comunele rurale Crân-gași și Satul nou.

3) Că locul ales pentru biserică este în centru cartierului într'o poziție frumoasă, și destul de spațios, spre a clădi nu numai biserică dar și școală.

4). Că poporul adunat la cercetare, a și ales un comitet care să lucreze strângând sumele necesari, spre a clădi din nou biserică și școală.

5). Că cererea locuitorilor din noul cartier, este pe deplin justificată, adică, că sunt actualmente lipsiți de mângâerile religioase, și deci, cererea de a se cerea o nouă parohie este dréptă.

5). Și în fine că pentru a aduna sumele necesari pentru construirea unei noi biserici să se libereze de chiriarhie o pantahusă pe numele comitetului ales de locuitori.

I. P. S. Mitropolit Primat prin adresa No. 1448 din 12 Aprilie a. c., comunică casul Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunei Publice spre a și da avisul în acéstă privință; iar prin adresa No. 1749 a. c., aduce casul și la cunoștința S-tului Sinod, că potrivit legii, să decidă, cele ce va crede de cuviință.

Comisiunea având în vedere actele din dosar, cum și cercetarea făcută în localitate, găsește că cererea locuitorilor din noul cartier este dréptă.

Având în vedere și adresa Onor. Minister sub No. 16,903/901 prin care Ministerul cere avisul S-tului Sinod în privința cererei locuitorilor.

Considerând însă că Onor. Minister al Cultelor, nu a dat avisul său potrivit adresei sub No. 1448 a Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei.

Maî considerând asemenea, că de și cererea locuitorilor este maî mult de cât dréptă; totuși potrivit spiritului legii clerului mirean nu se poate decreta înființarea unei noi parohii, acolo unde nu este încă construită

biserică, căci și după spiritul sfințelor canoane o parohie presupune numai de cât existența unei biserici.

Pe baza acestor temeuri și considerațiunii comisiunea cu destul regret, opinază că nu se poate satisface drépta cerere a locuitorilor din noul cartier Grand, Caracaș și Grivița de a se crea o nouă parohie, până ce mai întâi dînșii nu'și vor construi biserică. Pentru a ajunge însă la realizarea dorinței acestor locuitori, comisiunea este de părere ca I. P. S. Mitropolit Primat Chiriarchul respectiv, să libereze o pantahuză pe numele comitetului ales de obștea locuitorilor, pentru a strânge de pe la pioșii creștinii sumele necesari, pentru construirea unei noi biserici în acest cartier.

Acesta fiind rezultatul cercetărilor și opinia comisiunei cu cel mai profund respect le supune la cunoștința S-tului Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: *Niton N. Ploeștenu.*

Calist Botoșenenu.

Gerasimu al Romanului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cêrând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului.

Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'aũ primit.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu, I. P. S. Președinte, la comisiunea de petițiunii s'a trimis petițiunea fostului Mitropolit Ghenadie, prin care cere să i se libereze o copie după ridicarea sentinței de caterisire. Cererea acêsta a fost pusă în discuțiunea comisiunei și după o discuțiune de mai bine de trei ore nu s'a putut ajunge la nici un rezultat, din cauză că membrii acestei comisiuni fie-care a avut opiniune separată, ba nici n'aũ voit să încheie nici un Proces-Verbal. Așa fiind lucrurile, eũ înapoez petițiunea S-tului Sinod, rêmîind ca să numescă o comisiune ad-hoc, ca să studieze acêstă cestiune și în urmă să raporteze S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Eũ întreb pe membrii S-tului Sinod, ce opinază în acêstă pri-vință ?

P. S. Episcop al Râmnicului: Eũ cred că ar fi bine să ni se arate aici, în S-tul Sinod, care sunt opiniunile fie căruia membru, pentru ca să nu ajungem, pentru un lucru așa de ușor și care nu presintă așa greutate, ca să mai fie nevoie de alegerea unei alte comisiuni, pôte că cestiunea

s'ar putea tranșa de S-tul Sinod sau membrii acestei comisiuni să'și arate părerile ca să le cunoscă și S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: Eū aș propune amânarea acestei cestiuni până ce va fi de față și D-nul Ministru al Cultelor, căci este o cestiune foarte importantă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Mē unesc și eū cu opiniunea exprimată de P. S. Episcop al Argeșului.

Pun dar la vot opiniunea exprimată de P. S. Episcop al Argeșului de a se amāna cestiunea până la venirea D-lui Ministru al Cultelor. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mēna.

S'aū primit.

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. S. Președinte. Fiind-că mēine este ajunul unei sērbători mari: ziua de 10 Mai și o mai mare sērbătoare bisericească, eū aș propune ca ședința viitoare să fie pe Vineri.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Argeșului pentru a avea ședința viitoare pe Vineri. Cine este pentru, să bina-voescă a ridica mēna.

S'a primit.

Așa dar ședința viitoare va fi pe Vineri tot la orele 2 p. m.

Ședința se ridică la orele 4 p. m., anunțându-se cea viitoare pe Vineri 11 Mai orele 2 p. m.

Președinte † **Iosif Mitropolit al Moldovei și Sucevei**

Secretari: *Atanasie al Râmnicului.*

Pimen G. Piteștenu.

Ședința din 11 Mai 1901.

Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

La apelul nominal răspund prezenți 13 P. P. S. S. Membri fiind în concediu I. P. S. Mitropolit Primat și P. S. Arh. Sofronie Craiovēnu.

1. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Fiind în număr, ședința este deschisă.

P. S. Episcop al Râmnicului, Secretar, citește sumarul ședinței precedente.

În timpul citirei sumarului D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice, intră în sala ședințelor.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvântul, pun la vot sumarul ședinței precedente. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'a primit

Se comunică de la birou raportul Tipografiei Cărilor Bisericești No. 20, prin care supune la cunoștința S-tului Sinod că a expediat Sf. Episcopii a Hușilor cărțile aprobate de S-tul Sinod a se da gratuit.

Se ia act.

Idem, raportul aceleeași tipografii cu No. 18 pe lângă care înaintază 16 exemplare din cartea Expunerea doctrinei ediția III, pentru a se distribui P. P. S. S. Membri ai S-tului Sinod și una pentru bibliotecă, arătând că a dat și I. P. S. Mitropolit Primat 100 exemplare din acest imprimat.

Se ia act.

Idem, raportul aceleeași Direcțiuni cu No. 19, prin care roșă a i se da voe să vină din Didahiile de Ilie Miniati cu 3 lei sau cel mult cu 4 lei, de ore-ce cu 8 lei cum se vinde astăzi, nu se poate vinde. Se trimite la comisiunea pentru luarea socotelilor Revistei și Tipografiei.

Idem, petițiunea mai multor enoriași ai fostei biserici sf. Nicolae Prund din București, prin care cer a nu se da suma de 134 mii lei, cu care s'a expropiat de către Așezămintelor Brâncovenești, terenul desființatei biserici Sf. Nicolae din Prund, pentru reconstruirea bisericii Sf. Nicolae Vlădica, ci a se lăsa bisericii Sf. Ilie din calea Rahovei, la care a fost filială biserica Sf. Nicolae din Prund. Se trimite la comisiunea de petițiuni.

Idem, telegrama P. S. Arhiepiscopului Sofronie Craioveanu prin care roșă a i se acorda concediu pentru ziua de 11 Mai.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot concediul cerut telegrafic de P. S. Sofronie Craioveanu. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'a primit.

Se comunică de la birou petițiunea D-lui Iorgu Dumitrescu din comuna Podu Bârbierului, pe lângă care înaintază o listă de rugăcuni ce voește a publica.

P. S. Arh. Niton Ploestenu: Dl. Iorgu Dumitrescu,

bunul și piosul creștin, care a tipărit mai multe cărți moralo-religioase, și le-a răspândit în mod gratuit în toată țara, a cerut S-tului Sinod în sesiunea acésta să 'i se dea voie a tipări cu a sa cheltuéală o mică carte de rugăciuni și s'o dea gratuit țáranilor; 'i s'a pus obligațiune de S-tul Sinod ca să indice ce anume rugăciuni are să pună în cartea ce voește a imprima. 'I am comunicat dorința S-tului Sinod și D-sa m'ia trimis acésta listă în care se póte vedea că nu sunt alte rugăciuni de cât din cele aprobate de S-tul Sinod și tipărite de repausatul Episcop al Hușilor. Nu adaugă, nu schimbă și nu scurtézá nimic; ci retipărește rugăciunile așa cum sunt tipărite deja în cărțile de rugăciuni existente. Pe lângă acésta, se mai rógă de S-tul Sinod a'i da binecuvintare de a tipări cele 12 volume din viețile sfinților întocmai după originalul vechiú, românesc, fără să adauge, să scurteze sau să schimbe ceva, căci voește să păstreze limba veche bisericescă, și în scopul acesta a depus două exemplare din viețile sfinților: unul din edițiunea de Némțu imprimat la 1807 și o alta tipărită la București în ȕilele Mitropolitului Grigorie și rógă pe S-tul Sinod să decidă după care anume edițiune să tipărescă viețile sfinților pe cari să le răspândescă printre creștini.

Fapta vorbește de sine, dar fiind-că sesiunea S-tului Sinod póte să fie închisă chîtar astăđi, rog pe S-tul Sinod ca avênd în vedere faptă mărinimósă a acestui pios creștin ar fi bine ca chîtar acum să aprobe cărticica de rugăciuni fără a mai merge la comisiune, cum și tipărirea vieților sfinților, fiind-că, cum am đis, nu face nici o schimbare, și nu cred că și comisiunea ar avea ceva de obiectat.

P. S. Episcop al Râmnicului: Fiind-că cererea D-lui Iorgu Dumitrescu, asupra căreia a solicitat încuviințarea S-tului Sinod P. S. Nifon Ploesténu, privește pe comisiunea pentru luarea socotelilor tipografiei și Revistei «Biserica Ortodoxă Română», care are și însărcinarea de a cerceta cărțile religioase, și fiind-că conform unui vot dat de S-tul Sinod în una din ședințele precedente de a se înainta o listă de ce anume rugăciuni dorește a publica acest pios creștin în cărticica de rugăciuni, D-sa a înaintat lista și dacă S-tul Sinod crede de cuviință, pot să o și citesc, fiind-că o am aci. Pe lângă acésta fiind-că acest pios creștin solicită tot

de o dată încuviințarea de a tipări și viețile sfinților, înaintând S-tului Sinod două exemplare din cele vechi, ca să ne rostim după care din aceste două exemplare trebuie să imprime, eu cred că este bine să se primescă cererea acestuia domn acum imediat; adică pe de o parte să'i dea bine-cuvîntarea de a imprima cartea de rugăciuni, după lista aci anexată; iar pe de alta, după înțelegerea ce am avut cu colegii din comisiune, să i se dea bine-cuvîntarea de a începe și imprimarea vieților sfinților după textul din București, tipărit în timpul Mitropolitului Grigorie.

Voci: foarte bine.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot propunerea exprimată de P. S. Episcop al Râmnicului. Cine este pentru să bine-voescă a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. Arh. Nifon Ploștenu, Raportor, citește următoarele rapoarte ale comisiunii de petițiuni.

Raportul înregistrat la No. 75, relativ la judecata preotului Teodor Ionescu din comuna Șarul Dornei.

Înalt Prea Sfințite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a Sf. Sinod, s'a trimis adresa Sf. Episcopii a Romanului sub No. 1638 din 31 Decembrie 1900 pe lângă care înainteză 2 dosare, cu actele privitoare la caterisirea preotului Teodor Ionescu, din parohia Șarul-Dornei Jud. Suceva, cari acte au servit la judecarea din nou a numitului preot de către Spiritualul Consistoriu al Eparhiei Romanului.

Îată pe scurt petițiile prin cari a trecut procesul numitului preot.

Preotul Th. Ionescu fiind reclamat de către învățătorul Nicodim din com. Șarul-Dornei atât I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, cât și Onor. Minister al Cultelor, pentru diferite abateri, cari au fost constatate de Protoiereul de Suceva, a fost dat în judecata Spiritualului Consistoriu al Eparhiei Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei.

Consistoriul judecând în ședința de la 17 Martie 1900, cele 9 capete de acuzațiune aduse preotului Th. Ionescu, l-a condamnat la caterisire. Preotul făcând apel în termen la Sf. Sinod, contra sentinței de caterisire; și apelul fiind studiat de comisiunea de petițiuni în sesiunea de primă-vară a anului 1900; Sf. Sinod pe baza raportului comisiunii de petițiuni a casat sentința de caterisire, pronunțată asupra numitului preot; și în ședința din 12 Oct. 1900 a decis ca procesul preotului Th. Ionescu să se judece din nou de Spiritualul Consistoriu al Eparhiei Romanului. I. P. S. Președinte al Sf. Sinod a trimis pe lângă adresa No. 209 din 12 Oct. 1900 dosarul cu actele privitoare la procesul acestui preot. Spiritualul Consistoriu al Eparhiei Romanului,

juducând din nou acest proces în zilelele de 15 și 16 Decembrie 1900, pe baza mărturiilor și a noilor acte prezentate în cauză, a constatat că din cele 9 capete de acuzațiuni grave aduse preotului Th. Ionescu, numai de unul s'a făcut vinovat și anume: că a cununat pe doi tineri—cari trăiau nelegitim—fără îndeplinirea formalităților civile. Și pentru această singură vină consistoriul în unanimitate, neunindu-se cu concluziunile D-lui Defensor Eclesiastic și ale P. C. Revisor Eparhial a hotărât: Ca preotului Th. Ionescu din comuna și parohia Șarul-Dornei jud. Suceva, eparhia Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei, să i se oprească salariul pe timp de 6 luni de zile cu începere de la data primirii în copie a sentinței, având dreptul de a servi cele preoțești chiar de la pronunțarea sentinței, cu bine-cuvîntarea însă a I. P. S. Chiri-arh respectiv.

Acastă sentință aprobându-se de P. S. Episcop al Romanului, P. S. Sa pe lângă sus citata adresă înapoiază actele Sf. Sinod potrivit art. 91 al. 2 din regulamentul Consistoriilor Eparhiale, spre cele de cuviință.

Comisiunea studiind actele din dosar a constatat că în judecarea procesului din nou a pr. Th. Ionescu s'a observat de Spiritualul Consistoriu al Eparhiei Romanului toate formele de procedură cerute, în materie de judecată bisericească.

În vederea acésta comisiunea este de opinie a se trimite dosarele în cauză I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, Chiri-arhul respectiv prin biuroul Sf. Sinod, ca I. P. S. Sa conform lezei, să dispună a a se trimite copie după noua sentință a Pr. Th. Ionescu și a'l reintegra în drepturile sale, comunicând despre acésta și Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunei Publice spre a'i reține salariul pe timp de 6 luni, potrivit noiei sentințe pronunțate contra pr. Th. Ionescu din Șarul-Dornei de Spiritualul Consistoriu al Eparhiei Romanului.

Acesta fiind rezultatul cercetărilor și opinia comisiunei cu cel mai profund respect le supune la cunoștința Sf. Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor, *Nifon N. Ploeștenu*
Calist Botoșenenu

D-nul Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice: Ași voi să fac o mică întrebare asupra acestei cestiuni, căci pôte sunt mai mulți de felul acestui preot.

Casul de care s'a făcut vinovat preotul Teodor Ionescu este un cas foarte grav din punctul de vedere al lezei civile. Pentru fapta acésta el pôte fi condamnat la închisóre, lucru foarte serios, și v'ași întreba anume, care ar fi situația lui bisericească, dacă va fi dat în judecata civilă și condamnat?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu se pôte condamna. A fost cazul cu un preot de la Bacău, pe care Curtea de Casație l'a achitat.

D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice: Eū fac întrebarea.

P. S. Arh. Calistrat Bărlădenu: Îl supune la o amendă.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Iată ce știu eū că se face și vē volū cita un cas de la mine. Un preot din județul Tulcea a fost dat în judecată la tribunalul respectiv tocmai pentru-că cununase pe niște tineri cari nu indeplineseră formalitățile statului civil. Tribunalul s'a declarat incompetent și a trimis cazul la mine și consistoriul meū neavēnd lege după care să'l judece l'a achitat.

P. S. Arh. Nifon N. Ploștēnu: Preotul acesta dacā a fost condamnat ca pe timp de 6 luni să 'i se reție salariul în folosul statului potrivit legēi, căci legea civilă dā o amendă de la 400—500 lei pentru asemenea abateri. El a fost înșelat de Primar, care 'i era rival împreună cu învățătorul Nicodim și anume: «Știind că vine sēptămāna Brānței, Primarul fiind silit de nuntași 'i dā un bilet provisoriu, dīcēndu-i să cunune pe tineri promițāndu-i că, când se va întorce de la o afacere, 'i face formalitățile legale. Preotul a cununat pe basa biletului dat, dar Primarul abia după douē zile 'i a dat actele. Învățătorul Nicodim a găsit bine-venită acēstā ocaziune de a'l reclama pe preot; de aceea Consistoriul 'i a dat numai 6 luni oprirca de salariū și reintegrarea în drepturile sale preotești.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nicī acēstā pedepsā nu trebuia să i se dea, căci nu există lege.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne mai cerēnd nimeni cuvīntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescā a ridica māna.

S'aū primit.

Raportul înregistrat la No. 149 relativ la preotul Alexandru Mărescu din comuna Valea Sărei, județul Putna:

Inalt Prea Sānțite Stăpāne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a trimis suplica înreg. la No. 113 din 6 Maiū 1901 adresată S-tului Sinod de preotul Alexandru Mărescu din comuna Valea Sărei, jud. Putna, prin care se jeluēște S-tului Sinod, că fiind permutat de la parohia Jorăști, ca paroh, la parohia Valea Sărei, jud. Putna, 'i s'a făcut o mare nedredptate, căci dīnsul are în comuna Jorăști casā de locuit, douē grādini, vie, după cum probēzā acestea cu trei certificate anexate la petițiune; pe cānd

preotul Raicu Mihăescu, care l-a înlocuit la Jorăști ca paroh, nu are nici o legătură de proprietate și ar putea să fie dînsul transferat la comuna Valea Sărei, iar suplicantul să rămăie la Jorăști.

Comisiunea avënd în vedere, că asemenea afaceri sunt de competența P.P. S.S. Chiriarchi, este de opinie ca petiția numitului preot, împreună cu anexele, să se trimită P.S. Episcop de Roman, în a căruia Eparhie se află suplicantul preot.

Raportor: † *Nifon N. Ploestenu.*
† *Calist Botoșenu.*

I. P. S. Mitropolit al Moldovei Președinte: Ne cerënd nimeni cuvîntul, pun la vot concludsiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mâna
S'aũ primit.

Raportul înregistrat la No. 150, relativ la preotul Ștefan Podgorėnu din comuna Priboeni.

Inalt Prea Sănțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tulni Sinod, s'a trimis suplica înreg. la No. 35 din 26 Aprilie a. c. adresată S-tului Sinod de preotul Ștefan Podgorėnu și alți 3 locuitori din comuna Priboeni, județul Muscel, prin care numiții protesteză înființarea unei a doua parohii în com. Priboeni.

Comisiunea avënd în vedere, că S-tul Sinod în ședința de la 8 Mai a. c., pe basa raportului comisiunei de petițiunii, a aprobat înființarea celei de a doua parohii în comuna Priboeni, județul Muscel, este de opinie, ca protestul suplicantului preot să se pună la dosar ca nefondat.

Raportor: † *Nifon N. Ploestenu.*
† *Calist Botoșenu.*
† *Gerasimu al Romanului.*

I. P. S. Mitropolit al Moldovei Președinte: Ne cerënd nimeni cuvîntul, pun la vot concludsiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mâna.

S'aũ primit.

Raportul, înregistrat la No. 93, relativ la cererea locuitorilor din comuna Posești, județul Prahova:

Inalt Prea Sănțite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a Sf. Sinod s'a trimis adresa Sf. Mitropolit a Ungro-Vlahiei sub No. 4056 din 1900, însoțită de o copie după raportul Protoierului de Prahova sub No. 2437 din Oct. 1900, prin care adresă se mijlocește la Sf. Sinod ca în locul bisericei parohiale cu hramul Adormirea din comuna Posești, care biserică este de lemn și impropriu de a se mai servi într'însa, din cauza vechimei și a întune-

recului ce în tot-de-auna domnește în ea; să se declare ca biserică parohială, filiala sf. Gheorghe din aceeași parohie, care fiind nouă, frumoasă și bine întreținută este mai proprie serviciului de cât actuala biserică parohială Adormirea.

Tot la comisiunea de petițiunii, s'a mai trimis și adresa Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunii Publice sub No. 1599 din 29 Martie 1901, însoțită de o suplică semnată de obștea locuitorilor din comuna Posești jud. Prahova, prin care protesteză la Sf. Sinod de a nu se declara ca parohială biserică filială Sf. Gheorghe din Posești, ci să rămâe ca parohială tot vechea biserică Adormirea care ȳice dînșii că e în centru comunei.

Comisiunea studiind cu deamănuntul atât actele pentru schimbarea bisericei parohiale Adormirea, cât și cele contra schimbărei, a constatat cele ce urmază:

Primindu-se la cancelaria Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei 2 suplicii adresate de locuitorii comunei Posești jud. Prahova, prin care cer a se înlocui biserică parohială Adormirea prin cea filială cu hramul Sf. Gheorghe din aceeași comună, I. P. S. Mitropolit Primat le-a trimis Protoierului de Prahova cu ordinele No. 3612 și 3644 din 1900, spre a cerceta în localitate dacă arătările suplicanților sunt juste.

Protoierul de Prahova comunică Chiriarhiei, prin raportul No. 3437 din Oct. 1900 că, comuna Posești se compune din 462 familii, cari se înbisericesc la trei biserici, fiind 2 parohii în comuna Posești și anume: *parohia Valea-Plopului* cu biserică parohială *S-ții Voevođi*, care se află în partea de nord a comunei Posești; și *parohia Posești* care are 2 biserici, una la sudul comunei cu hramul Sf. Gheorghe și care este nouă, frumoasă și spațioasă și alta Adormirea care este situată la mijloc între biserică Sf. Voevođi și biserică Sf. Gheorghe actualmente filială la Posești.

Dintre aceste biserici—ȳice mai departe Protoierul—cea parohială Adormirea este de lemn și improprie serviciului, din cauza vechimei și a întunericului ce tot-de-una domnește în ea, motiv pentru care, Protoieria încă din anul 1895, a îndemnat pe locuitori la reconstruirea ei, dar cari n'aũ făcut nici o mișcare până în prezent.

Biserică filială Sf. Gheorghe din contră, este bună și frumoasă și bine întreținută de enoriașii săi, cari într'adevăr pun mult interes pentru a ei înfrumusețare.

Vedând locuitorii cari se înbisericesc la biserică parohială Adormirea, că obștea locuitorilor cer să se declare biserică Sf. Gheorghe ca parohială, fac un protest la Onor. Minister al Cultelor, prin care cer să se lase ca parohială tot vechea biserică Adormirea.

Comisiunea având în vedere că actuală biserică parohială Adormirea din parohia Posești jud. Prahova este improprie serviciului divin din cauză că este ne încăpătoare, deteriorată și lipsită de lumină;—

Având în vedere că Protoierul de Prahova, încă de la 1895, a pus în vedere locuitorilor de a construi o nouă biserică parohială în locul celei vechi, și locuitorii nici până astă-ȳi nu s'aũ îngrijit nici măcar a o repara.

Considerând că, în aceeași comună și parohie Posești, este încă o biserică filială cu hramul Sf. Gheorghe care este nouă, spațioasă și bine întreținută, având toate obiectele sfinte, noui și în bună stare.

Mai considerând că biserica filială deși este la marginea comunei totuși ne fiind depărtată așa mult de biserica parohială, locuitorii se pot îmbiserici la biserica filială sf. Gheorghe, fiind încăpătore;

Pe baza acestor temeuri și considerațiunii, comisiunea este de opinie: a se declara ca parohială actuala biserică filială cu hramul sf. Gheorghe din parohia Posești jud Prahova; iar actuala biserică parohială cu hramul Adormirea să rămâe pe viitor ca filială la menționata parohie.

Acesta fiind rezultatul cercetărilor și opinia comisiunei, cu cel mai profund respect le supune la cunoștința Sf. Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor † *Nifon N. Ploștenu*
 † *Calist Botoșenenu*
 † *Gerasimu al Romanului*

I. P. S Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot concluziunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'au primit.

Raportul înregistrat la No. 135, relativ la Diaconul Dimitrie Rău din parohia Fântânele județul Tecuci.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod s'a trimis spre cercetare, referatul părintelui director al Cancelariei S-tului Sinod înreg. la No. 52 din 1 Mai 1901, cum și suplica diaconului Dimitrie Rău de la biserica Cuvioasa Paraschiva din cătunul Fântânele, jud. Tecuci înreg. la No. 17 din 27 Februarie 1901; prin care numitul diacon face apel la S-tul Sinod, conform art. 79 și 80 din regulamentul Consistoriilor, contra sentinței de caterisire sub No. 163, pronunțată asupra sa de Spiritualul Consistoriū al eparhiei Romanului, în ziua de 13 Decembrie 1900.

Din dosarul cu actele procesului, care s'a cerut episcopiei de Roman cu adresa S-lui Sinod No. 3 din 1 Martie a. c., rezultă că apelul făcut de Diaconul Dimitrie Rău, este în termen, de ôre ce sentința de caterisire i s'a înmănat la 11 Ianuarie 1901; iar apelul s'a înreg. la cancelaria S-tului Sinod la 27 Februarie acelaș an; deci dar, a trecut numai 47 de zile din cele 2 luni, prevădute de regulamentul consistoriului, spre a se putea face apel la S-tul Sinod în cas de caterisire.

Comisiunea de petițiuni a S-tului Sinod, având în sînul sēt ca membru și pe P. S. Episcop de Roman, în a cărui eparhie se află diaconul Dimitrie Rău; și având în vedere că P. S. Sa ca Chiriarh respectiv, a trebuit—conform legei—să aprobe sentința de caterisire pronunțată de

Spiritualul Consistoriū al Eparhiei Romanului, și decī P. S. Sa nu mai putea să mai lucreze ca membru al comisiunei în această chestie, comisiunea a trebuit să cerceteze dosarul cauzei, numai cu doi membrii, cari au și semnat prezentul raport.

Iată peipețiile prin cari a trecut procesul diaconului Dimitrie Rău, de la început până la caterisirea sa.

Diaconul Dimitrie Rău deservent la biserica parohială Cuvioasa Paraschiya din cătunul Fântânele, jud. Tecuci, prin suplica înreg. la No. 857 din 28 Iulie 1900, arată P. S. Episcop de Roman, că neputându-se întreține din micile venituri ce îi produce ca diacon biserica unde servește de 21 ani, se rógă cu respect, ca să fie hirotonisit preot la o biserică vacantă din cuprinsul acelei de D-zeu păzite eparhii, ori unde ar fi.

P. S. Episcop prin apostila pusă pe suplica diaconului D. Rău, invită pe Protoiereul de Tecuci, a i dalămuririle necesare și opinia sa, cu privire la cererea numitului Diacon.

Protoiereul de Tecuci prin raportul No. 1354 din 18 August 1900 aduce la cunoștința Chiriarhului său, că cauza pentru care numitul, Diacon, n'a fost hirotonisit preot în locul moșului său decedat—care a servit la biserica din Fântânele—nu sunt urī personale precum arată Diaconul Rău în suplica sa, ci purtarea sa necorectă de ôre ce trăește în concubinaj cu o femeie, de la care are și copii; fapt pentru care a fost pedepsit de Spiritualul Consistoriu și grațiat de precedenții Episcopi, simulând înlăturarea acelei femei. Ast fel,—dice mai departe Protoiereul *numitul diacon 's-a mai îndreptat purtarea în societate, și este de opinie că ar putea fi hirotonisit preot la una din parohiile vacante din cuprinsul acelei păzite de D-zeu eparhii.*—Pe menționatul raport al Protoiereului de Tecuci, P. S. Episcop pune apostila ca Diaconul D. Rău, să fie chemat în judecata Consistoriului în loc de a i aproba său respinge hirotonia de preot. P. C. Președinte al Consistoriului sorocește procesul pentru ziua de 21 Sept. 1900; dar observând că nu se află la dosar, nici o reclamațiune său denunț contra diaconului Rău și nici că s'a făcut vre-o cercetare locală, spre a se proba cu martori dacă pârâțul Diacon de la ordinul circular dat de P. S. Episcop relativ la concubinaj, a mai avut în casa sa femeie, prin raportul cu No. 386 rógă pe P. S. Episcop a orândui o constatare la fața locului, compusă din una său două persoane din cler; și în consecință cere și amânarea procesului pentru ziua de 10 Noembrie 1900.

P. S. Episcop de Roman, în loc să dispue a se face cercetare locală potrivit art. 6 din regulamentul Consistoriilor și după cum cerea și membrii consistoriului, prin încheerea cu No. 121 din 21 Sept. 1900; prin ord. cu No. 1361 din 14 Oct. acelaș an, aprobă amânarea procesului; nu însă a se face și cercetare locală; de ôre ce—dice P. S. Sa—că nu este esact cele spuse de acusat și creștine de Consistoriu.

Spiritualul Consistoriu întrunindu-se în ziua de 10 Noembrie 1900, și fixată pentru judecarea procesului diaconului Rău, prin încheerea cu No. 180 din 10 Octombrie 1900, constată că procedura este iarăși neîndeplinită și în neputință de a se judeca procesul, și decī 'l amână din nou pentru ziua de 13 Decembrie 1900. Găsindu-se Consistoriul într'un

ast-fel de impas când art. 6 din regulamentul Consistoriilor lor, impune a se face cercetare, iar Chiriarhul se opune, prin raportul cu No. 433 rîgă pe P. S. Episcop ca să dea ordin Protoierelui de Tecuci să înainteze Consistoriului dovețile pe cari s'a rezemat când a făcut raportul că pârătul Diacon trăește în mod nelegitim. Protoierul de Tecuci primind ord. No. 1519, însărcinează chiar pe parohul din Fântânele să ia depozițiunile câtor-va martori propuși de Diaconul Rău; și în ziua de 3 Decembrie 1900 parohul ia depozițiunile a 4 martori, depozițiunii cari, toate sunt favorabile pârătului Diacon, căci martorii spun că de 3 luni a depărtat femeia din casă; iar copiii și 'i îngrijește el.

La 13 Decembrie 1900, fiind pentru a 3 oră fixat termenul de judecată se prezintă în fața spiritualului Consistoriu numai pârătul Diacon singur, căruia i se ia depozițiunea, consemnată într'o notiță, prin care diaconul, afirmă că de 3 luni, de când a primit ordinul circular al P. S. Episcop, a depărtat femeia din casă, și cere a i se acorda un termen de 3 sau 4 zile pentru a se mai gândi asupra pozițiunei sale.

Cu toate că pârătul Diacon n'a fost reclamat de nimeni, cu toate că nu s'a făcut nici o cercetare locală, care să constate cele ce i se impută diaconului Rău; cu toate că nu s'a prezentat nici un martor la Consistoriu, care să afirme vinovăția acusatului Diacon, cu toate că chiar depozițiunile celor 4 martori luate de parohul din Fântânele sub prestare de jurământ, sunt favorabile diaconului; cu toate că chiar Consistoriul a amânat procesul de 2 ori fiind în neputință de a-l judeca, totuși Spiritualul Consistoriu unindu-se cu concluziunile P. C. Revisor Ecclesiastic, *caterisește în unanimitate pe diaconul Dimitrie Rău din parohia Fântânele com. Nicorești jud. Tecuci.*

Înaintându-se de președintele Consistoriului sentința de caterisire a diaconului Rău, rămâne surprins chiar și P. S. Episcop că s'a caterisit acest diacon, numai pe baza unei simple notițe, și ca probă despre această, este apostila pusă de P. S. Sa pe raportul președintelui Consistoriului sub No. 409/900 pe lângă care înainteză sentința de caterisire care apostilă glăsuește ast-fel: *Se aprobă. Spiritualul Consistoriu va fi atent ca pe viitor, să fie mai cu luare aminte la redactarea actelor, spre a nu se mai face omisiuni regretabile, ca în notele anexate la sentința No. 163 din 1900 anexată pe lângă această.*

Comisiunea studiind cu toată luarea aminte actele din dosarul de caterisire, a diaconului D. Rău, a constatat de la începutul până la sfîrșitul procesului, *vițiu de formă și lipsă de procedură în materie de judecată bisericească* și pentru ca să se știe cari sunt acele lipsuri și viții de formă, comisiunea 'și permite cu tot respectul a le supune și la cunoștința Sf. Sinod.

1) S'a călăt prevederile art. 6 din Reg. Consistoriilor care prevede mai ales când e vorba de darea în judecată a unui cleric, că trebuie să existe o reclamațiune, care să cuprindă, ziua, luna și anul, numele și pronumele reclamantului și acuzatului, cum și expunerea pe scurt a motivelor pe cari se bazază reclamațiunea, lucru care în cazul de față nu se găsește, ci din contră în fruntea dosarului se află o suplică a diaconului Rău, prin care cere hirotonia sa în preot; iar la sfîrșitul dosarului, se găsește o sentință de caterisire și din trépta de diacon.

2) S'a trecut peste prevederile prescrise de art. 7 din acelaș regulament, care cere imperios, *ca asupra orî căreî reclamațiunii să se facă o cercetare locală prin organele administrației eclesiastice, să se încetare un proces verbal în care să fie consemnate atât depozițiunile reclamantului și ale acusatului cât și ale martorilor propuși în cauză de ambele părți.* În cazul de față găsim tocmă contrariu; de ôre ce spiritualul Consistoriu amână de 2 orî procesul din cauză că procedura nu era îndeplinită, iar Chiriarhul ordônă să se judece orî cum o fi, căci pârătul diacon 'i-a mărturisit P. S. Sale duhovnicește vina sa, nu mai trebuie altă formă.

3) Nu s'a îndeplinit prevederile art. 15 alin. ultim care glăsuește: *că o dată cu trimiterea Citațiunilor se vor trimite acusatului copii atât după raportul și procesul verbal dresat de organele administrației eclesiastice relativ la cauză, ca ast-fel acusatul să ia cunoștință de ele și să pôta produce acte și mărturii pentru apărarea sa.* În cazul de față s'a trimis copie acusatului diacon numai după raportul Protofereului, raport care termină rugând pe P. S. Episcop a hirononisi preot pe diaconul D. Rău, la una din parohiele vacante din cuprinsul acelei de D-đeu păzite eparhii, fiind-că diaconul 'și-a îndreptat conduita sa; copie însă după depozițiunile celor 4 martori luate de parohul din Fântânele, nu i s'a trimis.

4) La judecarea procesului nu s'a prezentat nici un reclamant, precum nici vre-un martor, fie pro sau contra diaconului, care prin prestare de jurământ în fața consistoriului să mărturisescă vina lui, ci consistoriul s'a servit numai de depozițiunile celor 4 martori, ascultați în localitate de parohul din Fântânele.

5) Nu s'a cerut acestor 4 martori de către Consistoriu certificate de moralitate, prevădute la art. 35 din Regulamentul Consistoriilor.

6) La pertractarea procesului acestui diacon, nu s'a redactat actul prevădut de art. 55 din reg. Consistoriilor, așa că în afară de procesul-verbal care conține sentința de caterisire, nu există la dosar de cât o simplă notiță, în care se află consemnată declarațiunea caterisitului diacon, fapt pentru care chiar P. S. Episcop atrage serioasa atențiune Consistoriului, spre a nu mai face omisiuni regretabile, ca în notița anexată la sentința de caterisire.

7). Comisiunea cu părere de rău a vădut sentința iscălită și de directorul cancelariei Sf. Episcopii Ec. C. Eftimie, lucru nu numai neadmis, dar chiar și bănuitor, căci directorul Cancelariei care semnază tôte hârțile eșite din cancelarie și chiar ordinele de dare în judecată împreună cu chiriarhul, el nu pôte nici să asiste la judecarea proceselor, spre a impune Consistoriului părerile sale sau intenția Chiriarhului; și cu atât mai puțin nu'î dă dreptul nici un articol din lege sau din regulamente să iscălescă sentințele.

Comisiunea observând de la început până la sfîrșitul procesului acestui diacon un. complet vițiu de formă și o totală lipsă de procedură în materie de judecată bisericească 'și-ar fi permis cu tot respectul, să rîge pe S-tul Sinod, ca în a sa înțelepciune și milostivire, să caseze această sentință de caterisire fără a mai trimite cazul să se judece de un alt

consistoriū; de ore ce pârâtuł diacon Rău, tocmai ca să rupă cu trecutuł sŃu și să se conformeze ordinuluı Chiriarhal, cere hirotonirea în preot la ori-ce biserică fie chiar la extremitățile eparhiei Romanuluı, și în loc de hirotonire neacordându-i-se nici cele 3 sau 4 zile de gândire ce-rute Consistoriuluı pentru a medita asupra pozițiunei sale, se alege sŃr-manul cu caterisirea și din trŃpta de diacon.

Cum însă în lege și regulamentele în vigore, nu se prevede casul ca Sf. Sinod să pŃtă casa o sentința fără trimitere cum face de pildă Curtea de Casație, pentru acŃsta comisiunea conscientă de drepturile și îndatoririle acestuı sfint și matur corp, este nevoită să rămână la opiniunea prevăduță la articolele 88 și 89 din Reg. Consistoriilor, care glăsuește:

Că dacă Sf. Sinod va găsi în judecarea vre unuı proces de caterisire, că procedura n'a fost bine indeplinită sau că legile ori regulamentele n'aũ fost bine aplicate, ori sau comis vre un exces de putere are dreptul să caseze sentința și să trimită cauza a se judeca la un alt Consistoriu dintr'o eparhie limitrofă, trimițând întregul dosar al cauzei Chiriarhuluı Eparhiei unde are a se judeca procesul din noũ.

Acesta fiind rezultatul cercetărilor și opinia comisiunei, în cazul de față adică de a se casa sentința de caterisire pronunțată asupra diaconuluı D. Rău din parohia Fântânele jud. Tecuci de Spiritualul Consistoriu al Eparhiei Romanuluı în ziua de 13 Decembre și a trimite casul să se judece din noũ de către un Consistoriu de la o eparhie limitrofă, cu cel mai profund respect le supune la cunoștința Sf. Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor † *Nifon N. Ploestenu*
† *Calist Botoșenu*

P. S. Episcop al Romanuluı: În timpul citirei raportuluı, la afirmațiunea P. S. Raportor, cuprinsă în raport, că rău a făcut Directorul Cancelariei Sf. Episcopuı a Romanuluı de a asistat la pertractarea procesuluı și a semnat hotărîrea dată de consistoriu, întîmpină că 'i-a permis, potrivit art. 93 din regulamentul de aplicarea legei cleruluı și art. 33 și 44 din regulamentul consistoriilor.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Sentința consistoriuluı, după cum se vede din raport, este înșesată de viții de la început până la fine. Episcopul era dator să aprobe pur și simplu sentința și dacă era convins că Consistoriuł a trecut peste lege și a judecat și condamnat fără vină pe preot atunci trebuia să destitue pe membrii Consistoriuluı. Așa este drept și așa trebuie să se urmeze.

P. S. Episcop al Romanuluı: I. P. S. Președinte, este cam grea pozițiunea mea, ca să iaũ cuvîntul în acŃstă ces-

tiune, căci sunt óre-cum în cauză, fiind Episcopul locului, care a aprobat acéstă sentință, dar declar că a trecut multă vreme de atunci și că mi-am uitat óre-cum mersul regulat al acestui proces. 'Mi am însă conștiința împăcată, căci știu că am lucrat corect; însă admit că póte să fi făcut vre-o greșală și pentru acésta aş ruga pe S-tul Sinod, dacă încuviințéază să se amâne acéstă cestiune, pentru a citi din nou dosarul ca să véd cum stau lucrurile și dacă este așa cum spune comisiunea atunci n'am nimic de đis, póte să mérgă la alt consistoriũ ca să se judece.

Am în sufletul meũ bănuélă și doresc ca să citesc din noũ actele.

P. S. Arh. Niton Ploesténu: Rog pe P. S. Episcop al Romanului să crédá că nici o dată nu și-ar permite comisiunea și în special eũ ca raportor să afirm într'un act oficial înregistrat la S-tul Sinod lucruri neadevérate, când știu că dosarul stă la mine numai cât fac raportul și pe urmă se trimitte la alt consistoriu de biuroul S-tului Sinod.

Spre mai bună deslușire mi-am permis să fac chiar sublinieri cu creolin roșu în dosarul cauzei spre a pune mai în evidență tóte lacunele importante, cari le-am atins în raport, și decĩ rog pe P. S. Episcop al Romanului să crédá că așa este lucrul și n'am avut în vedere de loc ca să ating susceptibilitatea P. S. Sale, din contră am vedũt în mai multe părți lipsă de procedură, dar le-am trecut. Eũ fiind mult timp revisor eparhial am luat parte la multe procese și decĩ cunosc fórte bine lipsurile acestea. Rog dar pe S-tul Sinod ca în loc ca acest diacon să desbrace haïna saũ să facă din el cine știe ce, mai bine să se admită conclusiunile raportului, cari sunt ca să se trimită casul să se judece din noũ la un alt consistoriu dintr'o eparhie limitrofă, de cât să se jeluïască că pe nedrept a fost osinđit. Intru cât privește bănuïala P. S. Episcop al Romanului, dosarul va veni iarășĩ la P. Sa și dacă va găsi că este ceva neexact în cele spuse de mine prin raport, îl rog să vie cu cerere la S-tul Sinod, cerénd darea mea în judecată că am indus în eróre pe S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Romanului: Póte că n'am exprimat îndestul de bine aceea ce am avut în minte. Nici o dată nu mi-a trecut prin gând ca să bănuesc pe P. P. S. S.

membri ai comisiunii, că ar fi arătat alt ce-va de cât aceea ce este în dosar, dar m'am gândit că acesta este o cestiune de interpretare, unii interpretază într'un fel; alții în altul. Să mă iertați Prea Sfințite, poate să fie cestiune de interpretat, fără ca acesta s'o socotiți ca o ofensă. Și ca să dovedesc că eu mi-am făcut numai datoria și că n'am nimica personal cu diaconul, rog și eu respectos pe S-tul Sinod să bine voască a aproba conclusiunile raportului; să mîergă și la alt consistoriu și să 'și capete omul dreptatea, dacă crede că o are.

P. S. Episcop al Argeșului: Să mîergă procesul în judecata Consistoriului de la Iași.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Vă declar că și eu mă unesc cu opiniunea exprimată de P. S. Episcop al Romanului de a se amâna pentru a se mai observa și în urmă se va lua o hotărâre.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu poate să ajungă la nici un rezultat, căci nu se mai poate reveni asupra sentinței.

P. S. Arh. Nifon Ploestenu: Să mîergă mai bine la un alt consistoriu.

Voci: Să mîergă la Consistoriul de la Iași.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Atunci pun la vot conclusiunile raportului împreună cu opiniunea exprimată de P. S. Episcop al Argeșului, de a se trimite procesul în judecarea consistoriului de la Iași.

Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aū primit

Același P. S. Raportor citește următorul raport înregistrat la No. 151 al comisiunii de cântări, relativ la suplica D-lui N. Severenu de la Buzău.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea pentru cercetarea manualelor de Musică, a Sf. Sinod, s'a trimis suplica înreg. la No. 67 din 4 Mai 1901 însoțită de un manual intitulat *Irmolghiono—Catavasier*, care cuprinde catavasiile tuturor praznicilor de peste an cu axiunile lor, lucrat de Dl. Nicolae Severenu, profesor de Musica Vocală la Liceul din Buzău, cântăreț și dirigintele corului vocal al Sf. Episcopiei din Buzău, prin care suplica numitul domn. rōgă pe Sf. Sinod a da cuvenita aprobare opului său.

Comisiunea, avînd în vedere că Dl. N. Severenu a mai înaintat încă o dată S-tului Sinod lucrarea sa în manuscris, și S-tul Sinod, pe baza

raportului comisiunii ad-hoc, a respins acel manuscris, înapoiindu-l autorului spre a-l revedea și corecta;

Având în vedere că autorul a introdus în text corecturile trebuincioase; iar axiomele praznicale le are întocmai după Macarie; renumitul compozitor de cântări bisericesti;

Și considerând că autorul a și tipărit manualul, cheltuind o sumă oarecare de bani;

Comisiunea pe baza acestor considerațiuni este de opinie a se aproba manualul intitulat. „*Irmologhionu—Catavasier*“, lucrat de Dl. N. Severénu, cu condițiune ca, când va imprima a doua edițiune, să ceară din nou aprobarea S-tului Sinod, ca ast fel să mai introducă în noua edițiune oarecari rectificări.

Raportor: *Nifon N. Ploesténu.*
Gerasim al Argeșului.
Gerasimu al Romanului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvântul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

Același P. S. raportor, citește raportul comisiunii de petițiunii înreg. la No. 148, pentru tunderea în monahism a surorilor Aximia Cornief și Iustinia Cerniafschy din M-rea Celic-Dere. Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se acorda călugărirea numitelor surori.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ne cerând nimeni cuvântul pun la vot conclusiunile raportului.

Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

P. S. Arh. Calist Botoșenénu, raportor, citește următorul raport al comisiunii de petițiunii înreg. la No. 116, relativ la cererea D-lui Iosif Hofrichters Sohn pictor din Reichenau în Boemia.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a primit suplica D-lui Iosif Hofrichters Sohn pictor domiciliat la Reichenau în Boemia, înreg. la No. 378 din 19 Octombree 1900, prin care cere voe de a lucra pictura în Bisericile Regatului Român, în care scop înainteză ca model o icônă reprezentând pe Domnul nostru Iisus Christos.

Comisiunea examinând icônă tip, și având în vedere că numitul domn este un specialist în cele ale picturii bisantine.

Este de părere a 'i se da voe ca să efectueze lucrări de pictură în

Bisericile Regatului Român după ce va avea la timp și învoirea chiriarhilor în jurisdicțiunea cărora numitul domn ar găsi de efectuat lucrări de pictură bisantină.

Acésta fiind părerea comisiunei cu profund respect o supunem la cunoștința S-tului Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: *Calist Botoșenău,*
Nifon N. Ploestănu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul pun la vot conclusiunile raportului.

Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aù primit.

Același P. S. Raportor, citește următorul raport înreg. la No. 132 relativ la suplica preotului Atanasie Vasilescu, parohul parohiei Doljești, jud. Roman.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a primit suplica preotului Atanasie Vasilescu, parohul parohiei Doljești din jud. Roman, prin care se plînge că cu tot dreptul ce 'i dă art. 18 din legea clerului mirean, și cu toate mijlocirile ce a făcut pe lângă Onor. Minister al Cultelor și Instrucțiunei Publice, nu i s'a dat voe a preda cursul de Religiuine de la șcôla primară din acea comună; dar că Onor. Minister amintit prin decisiunea No. 3213 din luna Aprilie 1896, acest drept l-a dat preoților papistași sau reprezentanților lor, acolo unde copiii de confesiune Romano-Catolică sunt în majoritate. Pe când în șcôlele unde sunt numai orthodoxi să se predea de învățătorii respectivî.

Comisiunea după cercetările ce a făcut pentru aflarea menționatei decisiuni, în Monitorul Oficial, neputînd dovedi decisiunea în cestiune, este de părere a se trimite menita suplică prin P. S. Chiriarh respectiv numitului preot spre a da informațiuni clare asupra veracității acelei decisiuni, după care se va trimite S-tului Sinod prin aceeași cale ca să se pronunțe în sesiunea de Tómnă, acest an. Acésta fiind părerea comisiunei cu respect o supunem la cunoștința S-tului Sinod spre a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: *Calist Ialomitěnu Botoșenău,*
Nifon N. Ploestănu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voască a ridica mâna.

S'aù primit.

Același P. S. Raportor, citește următorul raport înreg. la No. 133, relativ la cererea D-lui Ión M. Popescu, învățător în com. Știrbei, jud. Romanai.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a Sf. Sinod s'a primit suplica învățătorului Ión M. Popescu din com. Știrbei, jud. Romanați, înreg la No. 56 din 1 Mai a. c. prin care arată că având nenorocire de a perde 3 soții și fiind în vîrstă de 34 ani se rîgă a-î se încuviința să intre în a patra căsătorie. Comisiunea avînd în vedere că deși căsătoria a patra nu este îngăduită de legile bisericeî nîstre ortodoxe, totuși pentru ca-suri excepționale luându-se încă din anul 1897 de către Sf. Sinod decisiunea de a se lăsa la înțelepciunea și chibzuința P. P. S. S. Chiriarhî eparhioți ca să aibă facultatea de a încuviința când vor găsi cu cale săvîrșirea căsătoriei a patra.

Comisiunea este de părere a se înainta cererea numitului învățător la P. S. Chiriarh respectiv care se va rosti după cum va găsi de cuviință.

Acastă opiniune comisiunea cu smerenie o supune Sf. Sinod.]

Raportor † *Calist Botoșenenu*
† *Nifon N. Ploestenu*

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerînd nimeni cuvîntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mîna.

S'aუ primit.

Același P. S. Raportor citește următorul raport înreg. la No. 146, relativ la cererea D-lui N. Ionescu, Dirigintele școlei Coșovenii-de-sus, jud. Dolj.

Inalt Prea Sântite Stăpâne

La comisiunea de petițiunii a Sf. Sinod s'a primit suplica D-lui N. Ionescu, dirigintele școlei din com. Coșovenii-de-sus, jud. Dolj, înreg. la No. 66 din 4 Mai a. c. prin care numitul D-n se plînge că a fost distituit din funcțiunea de cîntăreț de la biserica din aceeași comună prin sentința duhovnicescului Consistoriu al Eparhiei Rîmnicului Noului Severin.

Comisiunea ne avînd cunoștința de numita sentință, de cît numai din petițiunea sus numitului, este de părere a se recomanda numita suplică Chiriarhiei respective spre a da cuvenitele lămuriri dacă va fi nevoie.

Acesta fiind părerea subscrișilor, cu respect o supunem la cunoștința Sf. Sinod spre a decide cele ce vacre de de cuviință

Raportor: *Calist Botoșenenu*
Nifon N. Ploestenu

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: N'are drept să cêră sinodului asemenea lucru. Cîntăreții se numesc după recomandația chiriarhului respectiv și se destitue tot așa.

P. S. Episcop al Râmnicului: Se putea dice numai atât în conclusiunile raportului: să se trimită la Episcopul respectiv, spre a hotărî cele de cuviință, dar ca să dau lămuriri într'o asemenea cestiune nu înțeleg.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Atunci dar rămâne la aprecierea chiriarhului respectiv.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot opiniunea de a să lăsa cazul la aprecierea chiriarhului respectiv, ca cea mai depărtată. Cine este pentru, să binevoască a ridica mâna.

S'aū primit.

Același P. S. Raportor, citește următorul raport înreg. la No. 119, al aceleeași comisiunii relativ la spălarea linguriței când se împărtășesc bolnavii de bóle molipsitoare.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'a primit adresa D-lui Ministru de Culte și Instrucțiune Publică cu No. 71148/7146 C din 25 Noembre 1900, pe lângă care anexeză o copie după adresa D-lui Ministru de Interne No. 23576, prin care se arată că Direcțiunea generală Sanitară, în scop de a preveni lățirea bólelor molipsitoare, cari omorâ o mare parte din populațiunea țerei, a opinat prin jurnalul No. 1350 din 10 Noembre 1900, ca preoții după împărtășirea bolnavilor să trecă lingurița în alcool concentrat; rugând pe S-tul Sinod ca să se aplice măsura amintită mai sus.

Comisiunea, având în vedere că atari măsuri s'aū mai luat și altă dată de S-tul Sinod după intervenția Consiliului Sanitar;

Având în vedere că asemenea măsuri tot-d'auna s'aū adus la îndeplinire prin P.P. S.S. Chiriarhi respectiv, este de părere, ca și această măsură menționată în adresa mai sus indicată să se comunice preoților prin Chiriarhiile respective.

Raportor: *Calist Botoșenenu.*

Nifon N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerând nimeni cuvîntul pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să binevoască a ridica mâna.

S'aū primit.

P. S. Episcop al Râmnicului, Raportor, citește următorul raport înreg. la No. 158 al comisiunei pentru luarea socotelilor Revistei și Tipografiei, relativ la cererea Direcțiunei Tipografiei Cărților Bisericești de a imprima carnete cu certificate duble pentru botezați și cununați.

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea pentru luarea socotelilor Revistei și Tipografiei s'a primit raportul Direcțiunei Tipografiei înreg. lu No. 111 din 4 Maiu 1901, prin care rîgă a i se da autorisarea să imprime carnete cu certificate pentru botezați și cununați spre a servi parohiilor urbane și rurale din țară și a reimprima Evanghelia, Liturghia, Orologiul cel mic și Evanghelia în 12 limbî, care se citește la vecernia din ziua de Paști.

Comisiunea opinază a se da autorisarea Direcțiunei Tipografiei ca să imprime carnete cu certificate de botezați și cununați în numărul ce S-tul Sinod va găsi de cuviință, iar cât pentru reimprimarea cărților menționate mai sus opinază a se mai amâna de o camdată.

Acosta fiind opiniunea comisiunei, cu smerenie se supune S-tului Sinod.

Raportor: *Athanasie al Râmnicului.*

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: În raportul comisiunei pe cât auđil nu se hotărăște în ce număr să fie imprimate acele carnete și certificate.

P. S. Episcop al Râmnicului: Cred că în ceea ce privește numărul certificatelor, să se aibă în vedere numărul parohiilor din tîtă țara. La mine un protoiereu a simțit trebuință de asemenea carnete și în vedere că cele vechi erau făcute pe o hârtie ordinară și fără o iconiță; la cel de botezați să pună icona «Botezul Domnului», la cele de cununie icona «Nunta din Cana Galileei. În așa mod a cerut permișiunea la mine că să imprime asemenea carnete și pe o hârtie mai bună. Direcțiunea 'i a comunicat în ce condițiuni pîte să imprime acele carnete și el a primit bucuros. Cu acestă ocaziune a cređut Direcțiunea că pîte să fie trebuință și la cei-l-alți protoerei de asemenea carnete și a intrat în corespondență și cu cei-l-alți protoierei, și cea mai mare parte s'au oferit că au nevoie de asemenea carnete. Direcțiunea cărților bisericești însă a cređut că nu pîte să ia cu de la sine putere, adică de a tipări acele carnete, și a cerut autorisațiunea S-tului Sinod și decî noi, Comisiunea, am conchis că S-tul Sinod pîte să autorise pe Direcțiunea Tipografiei de a imprima asemenea carnete și în sumă după numărul parohiilor din tîtă țara.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Nu sunt contra părerilor comisiunei, le votez cu amândouă mînile, știind că preoții au mare nevoie de asemenea condici, însă cu acestă ocaziune voiu să fac o respectuôsă întrebare S-tului Sinod.

Prin legea clerului mirén se stabilește formularul după care să se facă aceste carnete; iar certificatele cari se liberează dintr'însele de către preot, fie la botez, fie la cununie au putere legală. Dar cu toate acestea însă nu se pune nici o basă pe certificatul preotului, căci publicul trebuie tot de buletinul dat de Primar, de și se ține pe acel buletin că nu este valabil de cât până la efectuarea botezului religios. Eu fiind în nedomirire, mai ales că am fost paroh atâtea ani.

Voci: Și ești paroh.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Țic că dacă nu se pune nici o basă pe aceste certificate, atunci de ce ar mai trebui să se libereze atari certificate celor botezați sau cununați?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Sunt prevădute în lege și trebuie să le menținem.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Și eu știu că sunt. Eu am oprit buletinele de la Primărie și am liberat pe cel prevădut în lege, însă acum după 7 ani când copiii se duc la școlă cu aceste certificate, li se spune de la școlă că aceste certificate n'au nici o basă și ca atare să presinte buletinul de la Primărie.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aceste certificate nu sunt pentru a servi la înscrierea în școlă a copiilor, ci a se constata numai confesiunea lor, ortodoxismul. Din alt punct de vedere însă ele sunt de mare însemnătate. Citez un caz, care poate fi hotărțitor. Pe când mă aflam ca superior al Capelei Române din Paris, m'am pomenit într'o bună dimineață cu o adresă de la una din Primăriile Parisului, prin care 'mi cerea să dau copie după condicile capelei de toate casurile privitoare la botezați, cununați și morți. Motivul cererei era, că în timpul comunei arđându-se arhivele, Primăriile din Paris, ca să 'și restabilească statul civil al locuitorilor a făcut recurs la biserici, cari aveau acte sau notițe privitoare la statul civil al creștinilor respectivi. Iată dar cum aceste notițe preoțești au servit în mod indirect ca să stabilească statul civil din Paris, unde arhivele s'au distrus. Pe noi se ne ferescă Dumnezeu să ajungem în asemenea împrejurări ca să avem nevoie de asemenea lucruri; dar este mai bine ca atari acte și ori-ce acte oficiale să fie în dublu exemplar fiind-că ele, departe de a

fi de vre-un rēu în biserică sunt din contră bune și servesc cine știe când și cum la bunul mers al bisericeii și societății noastre. Pentru aceste motive cred că este bine să aprobăm fără esitare facerea acestor carnete.

P. S. Episcop al Romanului: Și eū sunt de opinie de a se face acele carnete, cel puțin pentru a ne servi nouē celor din biserica lui Christos, ca cei ce suntem mai departe unii de alții, să ne știm care de ce credință suntem.

P. S. Arh. Pimen Piteștēnu: Aș ruga pe membrii Comisiunii să fixeze și numărul acestor carnete.

P. S. Episcop al Râmnicului: După numărul parohiilor.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne mai cerēnd nimeni cuvīntul pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mâna.

S'aū primit.

P. S. Episcop al Romanului, Raportor, citește următorele raporte ale comisiunii de petițiunii:

Raportul înregistrat la No. 156, relativ la cererea preotului G. Sândulescu, parohul parohiei Dragomirești, județului Nēmțu.

Înalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a Sf. Sinod s'a primit petițiunea preotului G. Sândulescu; paroh în Dragomirești, jud. Neamțu, însoțită de o anexă, înreg. la No. 115/901, prin care aduce cu respect la cunoștința Sf. Sinod că locuitorii din cătunele Unghiu și Tâmpesți, acel județ, cari aū cerut să fie deslipiți de la parohia Dragomirești, de carea se află în depărtare și să se alipescă la parohia Uscații comuna Uscații, ca fiind mai în apropiere de ei și ca fiind pentru ei comuna de care se țin și politicește, n'aū arătat adevărul, și, după ce restabilește el cum stă lucrul, rōgă pe Sf. Sinod să bine-voescă a reveni asupra decisiunii luate și a face ca să rămână menționatele cătune, tot ca mai 'nainte alipite de parohia Dragomirești, fiind-că tot de ea aparțin astă-đi și politicește.

Comisiunea, respectuos opinēză a se înainta petițiunea I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, Kiriarihul respectiv, spre cele ce va găsi de cuviință.

Raportor: *Gerasimu al Romanului*
Nifon N. Ploestēnu

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne cerēnd nimeni cuvīntul, pun la vot conclusiunile raportului. Cine este pentru, să bine-voescă a ridica mâna.

S'aũ primit.

Același P. S. Raportor, citește următorui raport înreg. la No. 157 relativ la cererea Economului Costache Popescu, supra numerar la filiala Sf. Treime Olari din urbea Târgu-Jiũ.

Înalt Prea Sãnțite Stãpãne,

Preotul Costache Popescu, care servește în calitate de supranumerar la biserica sf. Treime Olari, filialã în parohia sf. Împãrați din Tîrgul Jiului, prin petițiunea înreg. de cancelaria Sf. Sinod la No. 141 și primitã la comisiunea de petițiuni a Sf. Sinod, aratã cã la biserica parohialã, cea mai spațioasã dintre toate bisericile orașului și cu populațiune cu mult mai namerosã de cãt a celei filiale, se fac toate serviciile de cununați, botezați și morți nu numai din enoria ei și din a filialei ei și mai din tot orașul, ast-fel cã el nu se alege la biserica lui filialã de cãt cu douã sau trei cununii și maximum de ce botezuri anual,—cã încã de la punerea în aplicarea a legii clerului mirean aũ cerut formal de douã ori epitropiei sã reguleze ca sã tacã serviciile el împreunã cu parohul prin rotațiune la amẽndouẽ bisericile și la enoriile lor, spre a fi egalii în muncã și a împãrți veniturile conform cu art. 31 din legea clerului mirean și cu art. 104 și 105 din Regulamentul de aplicare al ei, dar n'aũ primit nici un rãspuns nici dupã a treia cerere formalã, și cã dupã acẽsta anul trecut 1900 aũ supus cazul și P. S. Episcop al Rîmnicului Noul-Severin, Chiriariul respectiv, care prin ordinul cu No. 3331/900 aũ decis ca sã fie acești preoți ca și în trecut fie care la biserica și enoria sa. Acum în dorința de a afla și de la Sf. Sinod atãt ce aũ înțeles legiutorul prin art. de mai sus, cãt și daca este sau nu drept de a servi și el cu rîndul la biserica parohialã și de a împãrți veniturile cu parohul, rãgã respectuos pe I. P. S. Președinte a se supune în Sf. Sinod cestiunea rotațiunii lor cu serviciul la menționatele biserici și sã fie satisfãcut în drepturile ce crede cã are dupã lege.

Comisiunea, avẽnd în vedere cã în legea clerului mirean este prevãdut cãnd preoții se pot îndrepta cu cerere la Sf. Sinod și cerirea petiționarului nefiind de naturã care sã-i dea dreptul ca sã pãtã aduce înaintea acestei înalte autoritãți bisericesti, respectuos opinẽzã asupra ei, sã se trecã la ordinea zilei.

Acesta fiind rezultatul cercetãrei asupra acestei petițiuni, comisiunea cu smerenie îl supune la cunoștința Sf. Sinod spre a bine-voi a decide cele ce va crede de cuviință.

Raportor: *Gerasimu al Romanului*
Niton N. Ploestenu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte; Ne cerẽnd nimeni cuvîntul pun la vot concluziunile raportului.
Cine este pentru, sã bine-voescã a ridica mãna.

S'aũ primit.

Același P. S. Raportor, citește următorul raport înreg. la No. 159 relativ la cererea locuitorilor comunei Carpeni din jud. Dolj.

Înalt Prea Sântite Stăpâne,

La comisiunea de petițiunii a S-tului Sinod s'aũ primit petițiunea locuitorilor din com. Carpeni, plasa Jiu de sus Dumbrava, jud. Dolju, însoțită de mai multe anexe, prin care 'și susține dreptul ce cred că aũ de a li se trece biserica filială din Cărăpăncești în parohială, fiind că aũ populațiune de 908 suflete cu 241 enoriași, adică mai mult de cât la biserica parohială Theculești de care depind actualmente cari aũ nu mai 125 enoriași cu o populațiune de 494 suflete.

În ședința din 18 Octombrie 1900, comisiunea S-tului Sinod s'a mai ocupat de această cestiune fără a mai cerceta tabloul general spre a vedea dacă cererea este saũ nu satisfăcută pentru-că așa precum era formulată cererea lor, atunci se vedea că S-tul Sinod s'ar fi ocupat mai înainte de ea și le-ar fi refusat o. Deci, întemeiată pe această și pe faptul că numărul lor de 241 enoriași nu este măcar de 400 familii cât prevede alin. 3 de sub art. 2 din legea clerului pentru formarea unei parohii urbane, aũ opinat să se oeră lămuriri P. S. Episcop respectiv. P. S. Sa prin adresa cu No. 464/901 aũ răspuns că nu este cu putință a se înființa parohia cerută pentru-că ar fi prea mică.

Comisiunea având în vedere părerea P. S. Chiriarh respectiv a opinat a se respinge cererea numiților locuitor, și S-tul Sinod în ședința sa din . . . . . a aprobat, concludsiunile raportului ast-fel că acum am putea trece la ordinea țilei asupra menționatei petițiunii. Inșă fiind-că ei tocmai acum scriu cu claritate că adică Sf. Sinod aũ trecut în tabloul general biserica filială Cărăpăncești ca să fie prefăcută în parohială, și noi căutând tabloul și vedând că adevărul este așa precum îl arată ei, respectuos supunem cazul la ohibznința S-tului Sinod să bine-voescă a decide dacă numita biserică să rămână parohială precum este prevăduț în tabloul general, saũ filială precum aũ opinat P. S. Chiriarh, prin adresa mai sus menționată și pe care Sf. Sinod a aprobat-o țilele trecute.

Raportor: *Gerasimu al Romanului*,
Calist Botoșenenu.

Voci: Acastă cestiune fiind terminată, noi rămânem la hotărțrea luată de S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Romanului: De și noi, comisiunea, am găsit că opiniunea P. S. Chiriarh respectiv este întemeiată, dar în urma acestei petițiunii am socotit că e bine să supunem la cunoștința S-tului Sinod cum staũ lucrurile.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: să se trecă la ordinea țilei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Pun la vot propunerea făcută de P. S. Episcop al Dunărei-de-jos de a se trece la ordinea zilei.

Cine este pentru să bine-voască a ridica mâna.

S'aũ primit.

P. S. Episcop al Romanului: I. P. S. Președinte, în ședința trecută de la 8 ale curentei P. S. Raportor al comisiunii de petițiuni, între alte raporte, a venit cu unul, prin care conchidea, ca să se respingă călugărirea unei surori din schitul Giurgeni, Eparhia Romanului, pe motivele că n'a adus un act cu care să dovedască că soțul ei este trecut din viața acăsta, și că ar avea copii minori. S-tul Sinod a aprobat conclusiunile raportului și mi s'a făcut și mie cunoscut; eu însă am luat măsuri ca să primesc știință îndată din Eparhie, cum staũ lucrurile în acăstă cestiune și cum s'a făcut de mi s'aũ prezentat actele așa în neregulă și am cerut protoiereului din Bacău, căci în județul Bacău a fost căsătorită acăstă bētrână, care cere călugărire, să'mi dea știre oficială de la primarul din Fundeni dacă soțul ei a murit sau nu. Protoiereul a primit știință de la primar și'mi comunică telegrafic că soțul acestei bētrîne este trecut din viață. Prin urmare primul motiv invocat de comisiune rămâne neîntemeiat.

Al doilea motiv este, că ar avea copii minori. Este în act ideia acăsta de 17 ani, am actul aici și dacă S-tul Sinod 'mi dă voe 'l citesc.

Este vorba de 17 ani; dar cum este vorba? Așa cum știũ țăraniș să așede ideile cam incurcate. Dacă 'l citim cu luare aminte, înțelegem că acești 17 ani nu arată vârsta copiilor, ci numai timpul de când copiii bētrînei aũ venit în monastire. Apoi de sigur că nu'i va fi adus în lēgân, ci cel puțin vor fi avut 5 ani, și tot ar avea acum 22 ani. Eu am vedũt schitul și tũtă comunitatea de acolo, și, pe cât imi aduc aminte, nu sunt acolo copile, ci femei mature. Vârsta bētrînei este de 57 ani și mai bine, iar fetele trebuie să aibă cel puțin 30 ani, prin urmare acestea nu sunt minore. De aceea rog respectos pe S-tul Sinod, fiind-că motivele de respingere nu-și mai aũ locul, să bine voască a aproba și călugărirea acestei bētrâne ca ultima ei dorință și mângăere

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: I. P. S. Președinte

Dacă n'ar fi fost un cas opritor respectiv de călugărirea numitei femei cu 2 copile de 17 ani, cred că de mult S-tul Sinod ar fi aprobat călugărirea ei; pentru-că după cum știm de regulă în monăstiri nu prea șed bătrânele câte 17 ani ca să nu cêră călugărirea. P. S. Episcop al Romanului vine și susține că este văduvă. Și eă recunosc că este văduvă; însă prin legea de la 1864 se cere să se constate vârsta nu prin dovada primarului, ci cu extract după actele stărei Civile. Așa spune legea și așa trebuie să fie. Al doilea nu știu dacă copiii sunt minori sau nu, dacă sunt băeți sau fete.

Voc: Sunt fete.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Dacă acele fete ar fi de 30 ani, întreb pe P. S. Episcop al Romanului, apoi cea bătrână nu se călugărea de mult? Vedeți dar că și acesta este un motiv care a împedicat-o de la călugărire și prin urmare sunt contra cereri P. S. Episcop al Romanului, adică de a nu se admite călugărirea acelei surori, până când nu va justifica că în adevăr este văduvă după cum cere legea și că copilele nu sunt minore.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Ne mai cerând nimeni cuvîntul, pun la vot propunerea P. S. Episcop al Romanului care este pentru admiterea la călugărire a numitei surori. Cine este pentru să bine-voescă a ridică mana.

S'a primit.

P. S. Arh. Calist Botoșenenu: Comisiunea de petițiuni mai are lucrări multe, însă nu a avut timpul necesar ca ca să le studieze. Știu că mai are lucrări și cele-l-alte comisiuni, însă fiind informat că astă-dzi se închide sesiunea S-tului Sinod și avînd o sarcină dată de S-tul Sinod în ședința de la 4 Mai a anului curent, am luat cuvîntul. I. P. S. Stăpâne. S-tul Sinod ca cea mai înaltă autoritate Bisericească în regatul Român, are grija de a observa în de aproape asupra mersului regulat al diferitelor instituțiuni de cultură religioasă, și cu atât mai mult, cu cât lucrările de competența S-tului Sinod sunt deja fixate în legile și regulamentele S-tului Sinod. Conform acestor dispozițiuni legale, de la cari nu ne putem depărta nici o dată întru cît, mai înainte de a primi darul Arhieresc am jurat înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul, că le vom păstra intacte.

Am vădut însă, că atari instituțiuni, pe ȃi ce trece se desființeză pe nesimțite, și de 6re-ce noi am fost chemați de a ne pronunța în sesiunea acésta de Primă-vară, pe lângă alte cestiuni și asupra cererilor de călugăriri, înaintate de I. I. P. P. S. S. Mitropoliți și P. P. S. S. Episcopi Eparhioți. Am întrebat în ședința de la 4 Mai: p6te comisiunea să le aprobe călugărirea în m6năstiri ori nu? Pentru-că prin budgetul actual al Ministerului Cultelor și Instrucțiunei publice se spune clar, că t6te locurile vacante de călugări și călugărițe până la 1 Aprilie, și acelea cari vor deveni vacante în cursul anului, nu vor mai putea fi ocupate cu alți titulari. Căci iată ce spune în expunerea de motive la art. 96 și 97 pe anul curent, la paragraful ce însoțește proiectul de budget al aceluși Minister; *Chinoviile și monăstirile*. S'a micșorat cheltuelile pentru 6speți; lefurile unora din «superiori, și s'a suprimat din budget locurile de monahi vacante, precum și acelea cari vor deveni vacante în cursul anului». Ast fel dar, aprobările cari le-am dat noi aci, nu mai au nici o val6re.

P. S. Episcop al Romanului: Ce face S-tul Sinod are val6re.

P. S. Arh. Calist Botoșen6nu: Intreb pe S-tul Sinod: Ce facem cu acești călugări, cari nu au cu ce să trăiască?

P. S. Episcop al Râmnicului: Dar ei se duc să se pocăiescă acolo, iar nu pentru a trăi comod.

P. S. Arh. Calist Botoșen6nu: Bine, bine, dar ei au nevoie și de hrană. Noi știm că monăstirile au fost l6gănul Românismului și că pentru acest trecut al lor, cu ocasiunea secularisării, li s'a lăsat atât cât p6te să trăiescă un om, 35 bani pe ȃi, însă dacă și aceștia numai există, 6menii aceștia sunt amenințați să m6ră de f6me. Dar p6te că îi vom trimite să céră milă pe la 6meni, căci n'au ce face. Înșă și acésta nu o vor putea face, căci sunt m6năstiri în creerii munților unde nu v6d 6meni cu lunile și chiar cu anii și atunci chiar de ar voi să céră, ca să nu m6ră, nu au de la cine (?!).

De aceea rog respectos pe S-tul Sinod, mai ales că în mijlocul nostru este și Onor. Dl. Ministru al Cultelor care ne p6te da lămuriri, ce cale putem să dăm celor călugăriți pentru viitor, și celor cari 'i-am aprobat în sesiunea actuală?

Un alt punct privitor eminentemente la instrucțiunea religioasă a viitorilor preoți, este suprimarea Seminarilor. După legea de secularizare de la 1864 se lăsase seminariile Eparhiale în ființă. Iar după legile de mai târziu s'a redus numai la 4: unul la Iași, unul la București și 2 seminarii de curs inferior la Roman și Curtea de Argeș și prin îngăduință și seminarul de la Râmnicul-Vâlcei, pentru ca în aceste mici pepiniere să se pregătescă aceia cari vor dori să urmeze mai departe în cursul superior la seminaru. S'a ținut că aceste seminarii de cursul inferior nu pôte să mai existe din cauză că studiile lor sunt apropiate de cele de la Gimnaziu, și că urmează a se desființa pentru motive de economie bugetară.

S'a mai ținut încă, că un fapt însemnat care ar contribui și mai mult la desființarea acestor seminarii este că, după organizarea actuală, supravegherea Episcopilor și Mitropoliților asupra seminarilor, este mai mult nominală, ceea ce de sigur nu este în folosul educațiunei religioase a seminaristilor. Pentru aceste motive să desființeză. Dar nu se desființeză însă de tot, căci avându-se în vedere că preoții sunt oameni săraci, sătenii de la țară iarăși oameni săraci, precum și învățătorii, cari cu copiii lor alimenteză atari instituțiuni, li s'a lăsat atunci 225 de burse a 20 lei lunar pentru băieții cari vor dori să urmeze la Gimnaziile de reședință ale Eparhiilor de Galați, Huși, Roman, R.-Vâlcei și Buzău și să fie puși sub conducerea a 5 pedagogi și a P. P. S. S. Episcopi respectiv. Faptul acesta arătat în expunerea de motive s'a și votat cu budgetul pe anul curent, căci iată ce se ținut respectiv de acesta în budgetul acelu Minister: Se institue un număr de 225 de burse a 20 lei pe lună pentru elevii cari vor reuși a căpăta aceste burse și cari vor urma studiile la Gimnaziile din orașele de reședință ale Episcopiiilor din Galați, Huși, Roman, R.-Vâlcei și Buzău, iar supravegherea de aproape o va avea P. P. S. S. Episcopi Eparhioți și pentru a se înlesni și mai mult P. P. S. S. Episcopi, precum și a se da educația religioasă seminaristilor, se înființeză 5 posturi de pedagogi, cari vor putea fi aleși și dintre preoții din orașul de reședință al Episcopului respectiv. Acești pedagogi vor fi sub ordinele directe ale Episcopului.

Acum toate bune, avem burse pentru cursul inferior de gimnaziu și liceu, întru cât acolo au să se instruiască viitorii preoți ai Regatului Român, sau acolo este pepiniera seminariilor superioare de la Iași și București. Întreb: unde vor sta acești seminariști, acești stipendiști? În care local? Cum îi vor putea supraveghea P.P. S.S. Episcopi respectiv și pedagogii puși la dispozițiunea P.P. S.S. Lor, câte unul de fie-care Eparhie, întru cât un local nu li se dă? De și sunt localurile desființatelor seminariilor. Despre acestea nu se spune nimic; căci dacă s'ar dice ceva ar trebui să se fi prevădit și cheltueli, cel puțin pentru luminat și încălzit. Atunci întreb: Cum vor putea fi supravegheați acești viitori elevi ai seminariilor superioare, întru cât ei ne având la îndemână nici un local vor fi nevoiți a sta la gazde? Și cum vor putea face controlul P.P. S.S. Episcopi pe la gazde? Așa fiind lucru iarăși întreb respectuos: se poate face un control mai serios acum de cum erau constituiți în seminariile mai înainte, ori nu? Nu am nimic de dis, las la latitudinea S-tului Sinod să decidă în înțelegere cu D-nul Ministru de Culte și Instrucțiune Publică cele ce vor crede de cuviință asupra acestui punct.

A treia parte care privesce pe S-tul Sinod din punctul de vedere general, iar în mod parțial pe *I.I. P.P. S.S. Mitropolii* și P.P. S.S. Episcopi Eparhioți, este desființarea revizoratelor bisericești și reducerea lefilor protoiereilor de astăzi, după ce progresiune nu știți, știți însă ca la toți funcționarii statului s'a urmat o regulă oarecare de progresiune, la cei mai mici ca și la cei mai mari și li s'au redus lefurile în mod egal; protoiereilor însă li s'au redus lefurile de la 300 lei la 150 lei, și apoi li s'au aplicat și progresiunea, ast-fel că face să ia 120 și ceva de lei în mână pe lună.

Înalt Prea Sfințite și Prea Sfințiți, nu sunt așa de bătrân, dar 'mi aduc aminte, că aveam protoierei înainte de legea de secularizare pe plăși, însă pe plocóne, căci nu avém nici o léfă și aceștia conduceau administrația bisericească a unui județ, sub supravegherea Chiriarchilor, întru cât fie-care plasă avea protoiereul ei. Întrebarea este: mai poate funcționa un protoiereu nu pe plasă ca atunci, ci pe județ fără a avea mediile absolut indispensabile pentru trans-

port, nu pentru existența lui? Căci cine are trăsura se știe că 100 lei nu-i este suficient pentru acesta. Dar cu toate acestea cerințele clerului sunt multe, și Chiriarchii știu că nu vor suprima legile și regulamentele, ca să nu mai trimită pe protoierei în aplanarea neînțelegerilor prin județele Eparhieî.

Se știe că la judecățile lumești sunt ómenî de aprópe cari laú parte: unu în calitate de președinte, altu ca ajutor, altul ca procuror și se mai pune la dispozițiunea publicului și un apărător.

La judecățile Bisericești nu se pune apărător, sunt numai membrii consistoriului și părinții revisori cari fac pe procurorii, când sunt preoți dați în judecată de către Chiriarchiele respective, și defensorii eclesiastici când sunt dați în judecată de către Ministru. Atari revisori nu mai sunt, cu toate că D-l Ministru de Culte a avut grijă ca să și mențină procurorul său. Intreb cu ce vor fi înlocuiți acești revisori cu toate că dacă s'ar fi menținut nu ar fi costat cine știe cât pe stat? Intru cât ei nu erau de cât 8 în totă țara.

Acestea am avut de adus cu smerenie la cunoștința S-tului Sinod, care în unire cu D-l Ministrú al Cultelor, să stabilească o normă, așa în cât să nu se desființeze nici monastirile, să nu se paralizeze nici activitatea de inspectorat a Chiriarchilor și nici bazele pepinieriei viitorilor preoți ai Bisericeî și Regatului Român.

D-l Spiru Haret, Ministru Cultelor și al Instrucțiunei Publice, Prea Sfințiți Părinți, eú nu mă așteptam la o discuțiune asupra acestei cestiuni pe care a ridicat-o P. S. Părintele Calist Botoșenénul, cu toate acestea am să dau, fórte în scurt, un răspuns la câte trele întrebările Prea Sfinției Sale.

Pun în capul răspunsului meu lucrul acesta: de unde nu este, nici Dumneđeú nu cere. Când țara se găsește într'o așa situațiune, în cât nu știm în fie-care și cum avem să ne împlinim nevoile de mâine, nu pot să se ridice cestiuni de acelea, cari pot să ne ducă la cheltueli. Numai noi știm, cu ce greutate am echilibrat budgetul, și cum ne luptăm în momentul acesta ca să facem față angajamentelor statului. Nu este vorba aci de óre-cari considerațiuni mai mult saú mai puțin personale, mai mult saú mai puțin de castă, orî

de grup social, este vorba de bunul renume al statului, de existența lui, și când este vorba de asemenea lucruri, tăem de-a dreptul, cum am tăiat nu numai la cler, nu numai la învățământul religios, dar peste tot. Dacă P. S. Calist ar fi luat budgetul general să-l cerceteze mai de aproape ar fi vădut, că proporțiunea la Ministerul Cultelor este mai mică de cât la budgetele celor-l-alte Ministere, dacă reducerea totală este de 22%, mi se pare, asupra budgetului întreg, clerul a suferit o reducere mai mică de 22%, cea mai mare parte a cădut asupra învățământului laic și a administrațiunei laice a Ministerului. Prin urmare, din acest punct de vedere nu este a se plânge nimeni. Când la multe instituțiuni am tăiat în așa fel că a rămas 50%, precum sunt laboratoriile, când am redus toate cheltuelile cari privesc învățământul direct, când peste tot am făcut reduceri colosale, pentru ce P. S. Calist găsește că am fost nedrepti, pentru cler, când am făcut o reducere proporțional mai mică? Dar trebuia să reduc de unde-va. Mi se spune că am redus de la protoierei, că am suprimat revisorii eclesiastici. Dar nu am redus și din inspectorii școlari? Din 13 am redus 9. Se potrivește această reducere cu cele făcute la cler? Vă întreb: cu ce se administreză un corp care nu ascultă de cât de mine singur, când am numai 4 inspectori, pentru un corp care numără 8000 de membrii? Mai drept ar fi să'mi cêră socôtelă acolo, iar nu la cler. De altmintrelea, rog pe P. S. Calist să crêdă, că cu totă nevoea în care eram de a reduce o anumită țifră în budget, și care era la voea mea ca să o micșorez, cu toate acestea nu am pus fôrfece în budgetul Cultelor, de cât când am luat înțelegere cu P.P. S.S. Părinți Episcopi și pot să asigur pe Prea Sf. Sa că după o multă bătae de cap am ajuns ca să fac reducerile acestea și nu altele; de nu făceam reducerile acestea, trebuia să fac altele și mă tem, că dacă aș fi redus în altă parte, aș fi ridicat protestări mai mari de cât astă-đi. Nu se putea face lucrul alt-fel, trebuia să tăem, și am tăiat. De o cam dată nu se putea cu nici un preț face alt-fel. Prin urmare discuțiunea este absolut de prisos. Să nu crêdă P. S. Calist și nimeni din cei prezenți că face cine-va lucruri de acestea de dragul lui, când a fost cu puțință să se adaoge s'a adăugat cu mulțămire, și fără nici o părere de rău, vă rog să

o credeți, din partea laicilor tot atât cât și din partea clericilor. Dar când nu se poate face alt-fel, să facă cum se poate. De aceea nu este bine să lungim o discuțiune, care nu ne duce la nimic. V'aș ruga să nu lungiți această discuțiune pe câtă vreme este o altă cestiune care vă preocupă și pentru care ați cerut prezența mea aci. Tot de odată vă declar că asupra cestiunii indicate de P. S. Calist Botoșenul nu voi lua cuvîntul.

P. S. Episcop al Romanului: Înalt Prea Sfințite Stăpâne, Prea Sfințiți, am cerut cuvîntul ca să 'mă arăt și eu părerea mea în cestiunea ridicată de P. S. Arh. Calist Botoșenul. Simt împreună cu P. S. Sa adîncă părere de rău pentru desființarea școlilor inferioare bisericești și pentru cele l-alte cestiuni cari le-a atins, dar îl rog să mă ierte dacă din punctul de vedere al oportunității nu sunt de părerea P. S. Sale, de a se fi deschis vorba în S-tul Sinod asupra cestiunii acesteea a desființării Seminarilor inferioare, pentru cuvîntul că noi, cel puțin eu unul, mai 'nainte de a ne întruni aici în sesiunea acesta de primă-vară a S tului Sinod, nu am fost consultat de D-l Ministru în nici una din aceste cestiuni și eu ca Episcop al Romanului, care am o școlă bisericească acolo, care mă privește și pe mine, căci vin și fiii mei duhovnicești în școlă aceea și privește și pe toți Chiriarchii din partea cea-l-altă a țerei de peste Milcov, căci vin și fiii P.P. S.S. L.L. acolo ca să'și capete educațiunea bisericească. Cred că din punctul de vedere al oportunității era mai bine să fi tăcut acum noi, și iată pentru ce: avem pe I.I. P.P. S.S. Mitropoliți și P.P. S.S. Episcopi cari pe lângă aceea că sunt membrii ai S-tului Sinod sunt încă și membrii în Onor. Senat, și dacă nu am avut fericirea să fim întrebați mai 'nainte de a se aranja lucrurile Bisericeii lui Christos, în care El ne-a pus strejari, socotesc că acum a trecut timpul de a ne ocupa aici. Ce avem să căpătăm de la D-l Ministru mai mult, de cât aceea ce ne-a împărțit acum.

Locul dar de lucru în această privință la rîndul nostru nu ar mai fi socotesc aici. De aceea fiind-că s'au tratat de noi fără de noi, sunt de părere și v'aș ruga, după cum ved că și D-l Ministru pentru rațiunile D-sale dorește acesta, să nu mai facem vorbă în această cestiune. Am deplină încredere

în I.I. P.P. S.S. Mitropoliții și P.P. S.S. Episcopi că după cum 'și-au făcut datoria până acum, vor ști să-'și facă datoria și vor face-o la vremea convenită cu sfințenie și în frica lui Dumnezeu. Pentru aceste cuvinte, măcar că nu am nimic de țis contra sentimentelor, cari fac laudă P. S. Arh. Calist Botoșenénul, rog respectuos pe S-tul Sinod să binevoască a primi ca să închidem incidentul.

P. S. Arh. Calist Botoșenénul: Dacă P. P. S. S. Episcopi nu mai au nimic de țis, voiŭ să protestez în contra P. S. Episcop de Roman, care a țis că nu am întrebat pe S-tul Sinod și că cu de la mine putere am ridicat această cestiune:

Vă rog, dar în ședința de la 4 Mai nu mi-ați dat cuvîntul când va fi față Dl. Ministru să-l întreb ce se va face cu călugării, cari îi vom face noi acum întru cît locurile unor atari călugări s'au închis?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei, Președinte: Aci trebuie să vorbim cu liniște.

P. S. Arh. Calist Botoșenénul: Iertați-mă dacă tonul meu devine supărător, dar când cine-va este tratat așa cum mă tratéză P. S. Episcop de Roman, ca cum eu nu aș fi întrebat pe S-tul Sinod, cu tóte că ca membru al S-tului Sinod chiar de nu aș fi avut autorisația S-tului Sinod, cred că nu mi-ați fi închis gura, întru cât legile și regulamentele respective 'mi dá acest drept! Dar eu am întrebat, și S-tul Sinod m'a autorizat să iaŭ cuvîntul. Deci am avut și acea blagoslovenie de care pe nedrept se plânge P. S. Episcop de Roman. Se pune la vot închiderea incidentului și se admite.

Dl. Spiru Haret, Ministru Cultelor și al Instrucțiunei Publice. Chiar în sumarul de astăzi al ședinței trecute, s'a vorbit despre un lucru pentru care se cere prezența mea la ședința de astăzi, anume o petițiune a Părintelui Arhieru Ghenadie, ca să i se comunice copie lupă încheerea S-tului Sinod, de când i s'a ridicat pedépsa.

P. P. S. S. Părinți eu vă rog, și vă rog cu insistență, să bine-voiți a trece pur și simplu la ordinea zilei asupra acestei cereri, pentru un motiv fôrte simplu, anume că actele petrecute cu ocasiunea procesului Părintelui Ghenadie, sunt acte publice, apărute în Monitorul Oficial și o dată ce a apărut în Monitor sunt Sfinte: Nu mai este dar trebuință de nici o copie; numărul din Monitor este de ajuns.

P. S. Episcop al Argeşului: Propun trecerea la ordinea zilei asupra acestei chestiuni.

Se pune la vot această propunere şi se admite.

Dl. Spiru Haret Ministrul Cultelor şi al Instrucţiunii publice, dă citire următorului mesagiū Regal:

Prea Sântiţi Părinţi,

Sântul Sinod al Sântei Biserici Autocefale Ortodoxe Române, deschis în ziua de 1 Maiū în sesiune ordinară de primă-vară cu decretul Nostru No. 1848 din 26 Aprilie a. c. terminându-şi lucrările,

Eū, declar închisă sesiunea acestui Sânt Sinod.

Dat în Bucureşti la 11 Maiū 1901.

(ss) CAROL.

Ministrul Cultelor
şi Instrucţiunii Publice
(ss) HARET.

No. 1936.

Şedinţa se ridică la ora 4 p. m. declarându-se sesiunea ordinară de primă-vară a S-tului Sinod închisă.

Preşedinte † Iosif Mitropolit al Moldovei.

Secretari: † *Athanasie al Râmnicului.*
† *Pimen G. Piteştenu.*

